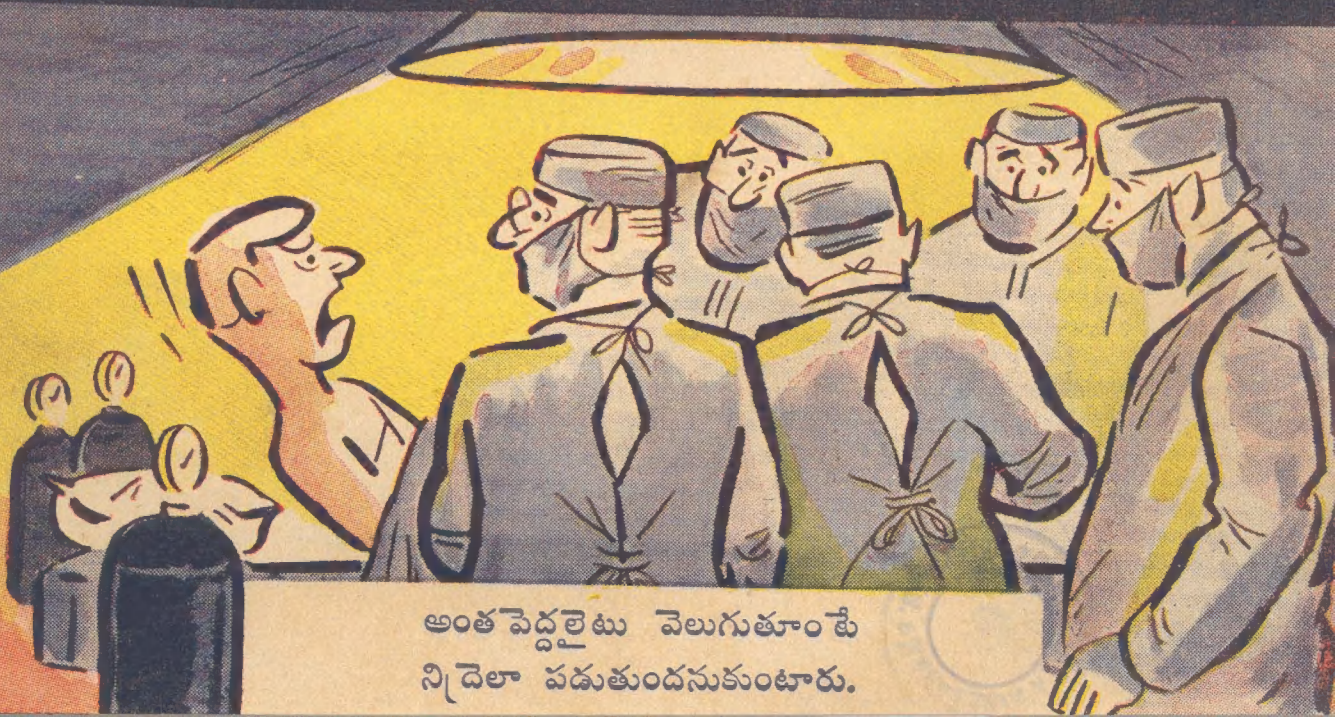

ఆంధ్ర సచిత్ర వార్త
పత్రిక

7-12-62

“బింధువులూ బింధాలూ”

25 నయామై సలు

అంత పెద్దలైటు వెలుగుతూంటే
నిద్రెలా పడుతుందనుకుంటారు.

మీ స్నానాల గదిని ఆకర్షణీయముగా చేసుకోండి!

బోంబే డైయింగ్ కంపెనీయొక్క తువ్వళ్లను పెట్టుకొని మీ తుడుచుకొనే హక్కుచేక్ తువ్వళ్లు, తువ్వళ్ల గుడ్డవైన స్నానాంగడిలో స్నానాలగదిని ఆకర్షణీయముగా చేసుకోండి! ఫేన్స్ రకము, వాడే గోదినీలు, టర్కిష్ మరియు హక్కుచేక్ తువ్వళ్ల బట్ట మొదలైన రంగులుగలవి మరియు తెల్లని స్నానాంగడిన తువ్వళ్లు, అతిథుల వివిధ రకములనుండి మీకు వచ్చినవి ఎంచుకోవచ్చును. వీటిని కొరతైన తువ్వళ్లు, ముఖము తుడుచుకొనే తువ్వళ్లు, చేతుల కొంటే మీ దబ్బుకి ఎంతో మంచి తువ్వళ్లను కొంటున్నారన్నమాట.

దేశమంతటా అన్ని వుండి చిల్లర బట్టల సాఫులలోనూ మరియు యీ క్రింది వారివద్ద లభిస్తున్నాయి:

దక్షిణ భారతమునకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

చెల్లారామ్మ

మద్రాసు & హైదరాబాదు

బోంబే డైయింగ్

ది బోంబే డైయింగ్ & మ్యాన్యుఫేక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

త్వ ర లో ప్రా రంభం!

ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక పోటీలో

రెండవ బహుమతి నవల

రచన: రంగధామ్

పరిమళ

బ్రాహ్మి హేర్ ఆయిల్

మృతముగా పరిమళం చేయబడిన ఈ యుక్తద హేర్ ఆయిల్ మెదడును చల్లం చేసి, ఉపశమన గలిగించును. కనుమైన

బ్రాహ్మి హేర్ ఆయిల్ వాడకం మెదడుకు

కలుగు ఆలస

టను తొలగించి, హాయిగా నిద్రపట్టించును. ఆరోగ్యమైన ముకులు పెరుగుటకు తోడ్పడును.

బెంగాల్ కెమికల్స్

కలకత్తా బొంబాయి కాన్పూరు

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, నేళ్లు పాతుకుపోయి పాదము నేలపై బెట్టలేక రాళ్లు తగిలిన మృత్తికను వారు పై నూతనగా వాడిన వేళ్ల తోసహ మాయంచేయ గల సంతేపి. వెల పోస్టు ఖర్చులతో రు. 4-25 న.పై. కొక్కిలము చిత్రపటములు గలది. రు. 1-50 దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3-00 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు. 4-50 బాప్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ప్రథమ అండ్ కో.

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

పండిత
డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

స్త్రీ ఆరోగ్యసాహాయము

అయుర్వేదాత్మకం
ప్రపంచ ఖిమిక్స్
మద్రాసు-17

ఉత్తరాలు

ముఖచిత్రం

ముఖచిత్రం బాగున్నదే చెప్పాలి. కాని నీ నటుడు వద్యవాదం బుగ్గమీదను చేయవలెను, బాగులేదు.

పి. యన్. దీక్షితులు (పల్నాటిమిడి)

* * *

వద్యవాదంగారికి వివాహమేదా ? పిల్లలు ఎందరు ? మీరు ఈ విషయమును పరిచయంలో తెలియపర్చలేదు. ఎందుకు ?

కుమారి తంగిరాల కమలాదేవి (బాపట్ల)

* * *

ఆంధ్రా టెలివిజన్ అయిన వద్యవాదం పరిచయము చేసినందుకు ధన్యవాదాలు.

రాధాకౌయి (కాకినాడ)

* * *

'రాజీంపుగల నటి— రాజశ్రీ' అన్నశీర్షిక క్రింద వర్ణనాన నటి, రాజశ్రీని పరిచయం చేసి వందకు "ను" గారికి మేమంతా ఎంతో బుర్రు వడిపున్నాము. ఆంధ్రుల అభిమానతార కుమారి రాజశ్రీ ఇంత వీణవయస్సులోనే ప్రేక్షకుల అభిమానం పొందినందుకు ఆమెను అభినందించక తప్పదు. ముందుముందు ఆమె నిత్యనూతనోత్సాహంతో తన నృత్య నటనాకళాలలో ప్రేక్షకులను ఆనందాల్లోకి తీరి లాడిస్తుందని నమ్ముతున్నాను.

కాని, ఒక చిన్న మనవి. 16వ తేదీ వ్రత్య. 45వ పేజీలో ప్రచురించబడ్డ రూపగారు తీసిన ఫోటో మాత్రం చాలా అనభ్యంగం ఉంది. ఆంధ్రుల అభిమానతార, ఆంధ్రుల అడవడుమ అయిన కుమారి రాజశ్రీ ఈ ఫోటోకు ఇటువంటి "పోజ" ఇవ్వటం, ఆంధ్ర సంస్కృతికి ప్రతిబింబంగా పరిగణించబడుచున్న మీ వ్రత్యంలో అటువంటి ఫోటోకు తాళు ఇవ్వటం చాల విచారించవలసిన విషయం. ఇది ఆంధ్ర జాతికి తీరని అవమానం. ఈ విధమైన ఫోటోలు ఇకముందు ప్రచురించరని ఆశిస్తున్నాను.

మా. హనుమంతరావు (అనంతపురం)

విచిత్ర వివాహం

మీరు ఇండియనేనా 'యు'గరూ ? ఇండియాలో ప్రయువేలు డిటెక్ట్ అవుతారా ? మీకథలోని ప్రేక్షాస్థి అనలైసేనా ? మీ కి 'యధార్థ' గాథను తెలుగులోనే రాసి వంపారా మా వ్రత్యకు?

పి. కల్యాణప్రకాశ్ (ఒంగోలు)

'యు.' భారతీయులే. మద్రాసులో ఉంటున్నాడు. వీరికి తెలుగు వచ్చు!

* * *

యధార్థ అనారథ పరిశోధక గాథ శ్రీ 'యు' గారిది ప్రచురిస్తున్నందుకు చాలాసంతోషం.

జి. కృష్ణ సతీ (పాశ్చాత్యుడి)

ఆంధ్రసాహిత్యపత్రిక

ఆంధ్రసాహిత్యపత్రికలో ప్రకటనలు
మీ వ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి

“అరే బావరే! అమ్మాయికోసం కొన్న

ప్యారీ మిఠాయిలు

చాలామటుకు తినేశాను!”

ప్యారీ మిఠాయిలు అనివార్యమైనవి. ప్రతివాడ అభివృద్ధిచేసి, ఉద్యోగమైనవి. వృద్ధికరమైనవి.

లెమన్ బార్లీ కోకోనట్టు
జింజర్ కాఫీ • మిల్క్ డాఫ్
హెల్త్ ఫ్రూట్సు

ప్యారీ అవున్ కాదో గమనించండి రాపర్ మీద పేరు ఉంటుంది

Perry's

కడూరి : ప్యారీస్ కన్ ఫెక్షన్ కీ లిమిటెడ్, మద్రాసు.

[WTP/PRS/1987]

టిన్‌పాల్ మాత్రమే బట్టలను అదనంగా తెలుపు చేస్తుందని తెలివైన తల్లులకు తెలియును!

టిన్‌పాల్ యిచ్చే మెరుగును పెట్టండి
తరతరలాడే తెల్లని యూనిఫార్మ్ కొడుగు
కొన్న మీ పిల్లలను చూడడానికి ఎంతో
ముచ్చటగా ఉంటుంది. తెల్లని దుస్తులకు కళ్లు
మిరుమిట్లు గొలిపే అదనపు తెల్లదనము కలిగి
ఉంటుంటే టిన్‌పాల్ ప్రత్యేకముగా తయారు
చేయబడినదని తెలివైన తల్లులకు తెలియును.
ఎంతో బాదుపు కూడ

టిన్‌పాల్ మెరుగు పెట్టుకొనుటకు మీకు
ఏమీ ఎక్కువ అర్హు కాదు. ఒక బాల్బుడు

బట్టలను తెల్లగా చేయుటకు టీ చెంచాలో
నాలుగోవంతు టిన్‌పాల్ మాత్రమే చాలును!
టిన్‌పాల్ యిచ్చే తెల్లదనము త్వరగా
పోదు; మీరు బట్టలను ఉతుక్కొనే ప్రతిసారి
టిన్‌పాల్‌ను ఉపయోగించ వక్కరలేదు.

క్రాంతిమండలి -

టిన్‌పాల్ టి. ఆర్. గియర్స్, పి. వి. లెన్స్
విజ్ఞానాంధ్ర కార్మికాభివృద్ధి సంస్థానము ప్రభుత్వం

తెచ్చరి దాదలు :

న్యూఢౌర్, గైగి రిమిటెడ్ వడి వాడి, బాంబే

పోర్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

సుబ్బర్ గైగి ఫ్రెడింగ్ రిమిటెడ్ పోర్ట్ లాన్స్ 965, బాంబే-1 టి.ఆర్.

ఆంధ్రసచిత్రవార పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్ వారం : 7-12-62
కుభక్త్యత్ సం॥ మారశీర ॥ ౫॥ ఏకాదశి
సంపుటము : 55 సంచిక : 14
స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్
సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఒక సంవత్సరం చందా
వివరాలు

ఇండియా : రూ. 13.00 ఇతర దేశాలు :
పీడమీద (Sea Mail) రూ. 20.00.
(విమానంద్వారా (Air Mail) : టిటన్,
జర్మనీ, ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాలు—
రూ. 114.00. ఆమెరికా రూ. 176.50.
ఆస్ట్రేలియా: 135.00.)

విడిచెతి : 25 న.వై.
సంవత్సర చందా : 13.0-0.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంజుచెట్టి పేటి, మద్రాసు-1

“మమన కౌసురాజు కథ”లో మీనాకుమారి.

మనలోమాట

ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక
పేజీల సంఖ్య ఎందుకు తగ్గించ
వలసి వచ్చిందో చెబుతూనే
ఉన్నాము. ఈ తగ్గింపు అని
వార్య కారణాలవల్ల జరుగుతూ
ఉన్నప్పటికీ ‘పాఠ్యవస్తువు’
తగ్గతుండా ఉండేందుకని ఆంధ్ర
సచిత్ర వార పత్రిక కాలం
(Column) నిడివి అధికం
చేయదలచాము. ఇది వీలయి
నంత త్వరలో చేయగలము.

లోకంపోకడ

గీత : నేను మూడుసార్లు దేశరక్షణ
నిధికి రక్తదానం చేశాను.

సీత : అంతేనా? నేను మూడువందల
కులాల బంగారం నగలు యిచ్చేశాను
తెలుసా :

విషయానుక్రమణిక

కథలు :

ఎందుకు : — 20

మాంత్రికుడు : — 28

సిరియల్ కథలు :

వికల నేత్రాలు : — 11

విచిత్ర వివాహం
(డిటెక్టివ్ సీరియల్) : — 12

కుమారి కళ (హామ్యం కథ) : — 15

బంగారు పంపరం : — 22

శిర్షికలు, వ్యాసాలు :

ఉత్తరాలు — 3, ఊమన్ కార్నూల్ — 6,

మ్యాథిల్లిశి — 7, నైనిక సహాయం

చాలా : (ప్రత్యేక వ్యాసం) — 8, రాజధాని

కమర్సు — 9, బంధువులూ — బంధులూ

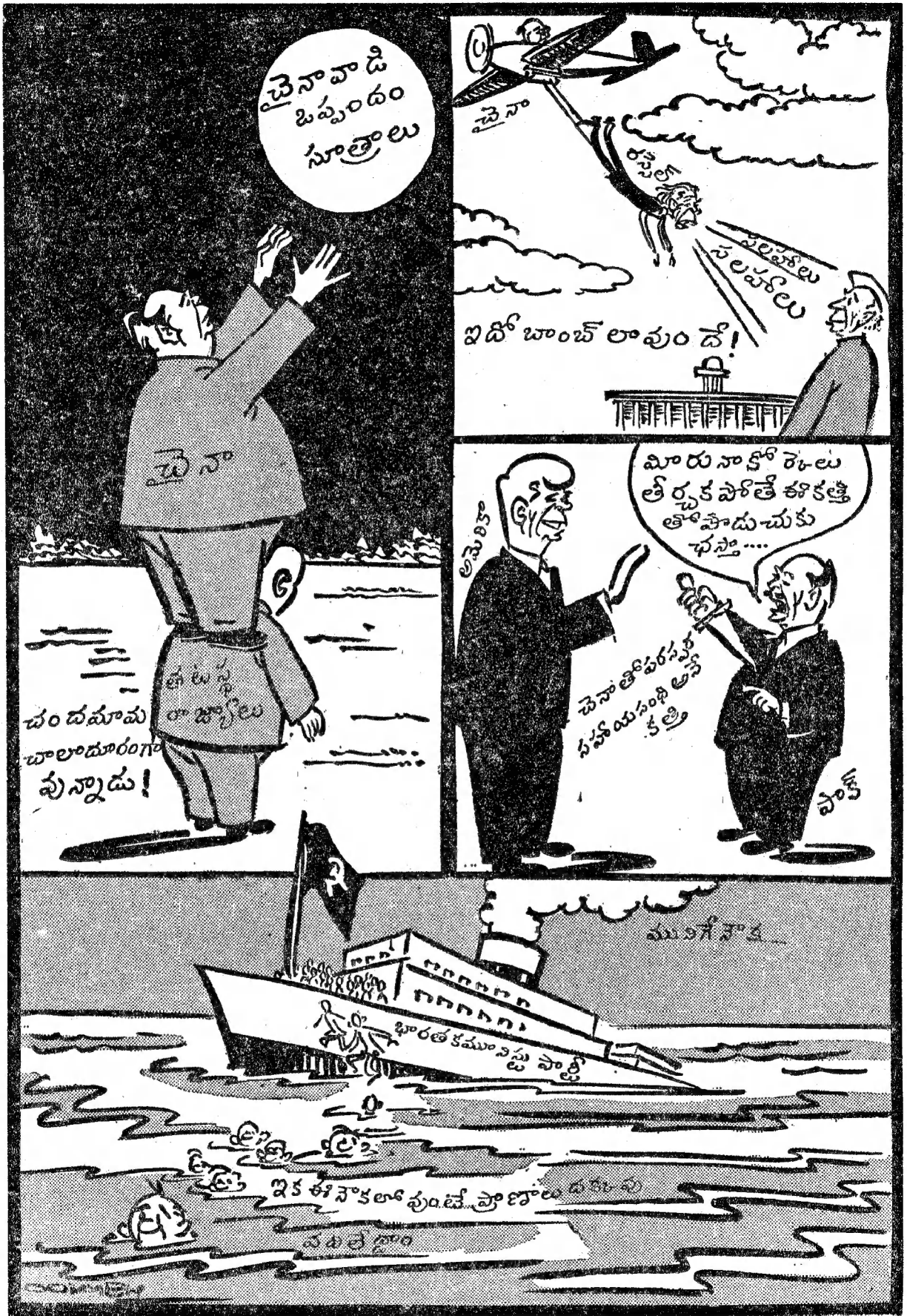
(వ్యాసం) — 13, మలాళాణి — 14, నరక

మాం — 17, చదువుల్రావు — 19, విద

ప్రంతాల వింత ప్రదేశాలు — 23, వాక

పలాలు — 24, హమీషా - భూషా — 27.

కథగా మారిన ఆర్. టి. సి. బస్సుల తీరు

ఐ. ఎల్. ఎన్.

స్థితాకాంక్షుడేంద్ర చుగ్రుమంటూ చలి విరిచే స్తోంది. నారాయణగూడా వెళ్లటానికని, కోటి బస్సుస్టాండు దగ్గర నిలబడ్డను. ఆ పాడుగూ పాడుగునా, ప్రయాణికులు నిలబడటానికని, పెద్ద కట్టారు. బస్సు నెంబరు బోర్డు తగిలించి, ఏడో నెంబరు 'బి' కాని 'సి' కాని, వస్తే దాంటే ఎక్కటానికి ప్రయత్నం చెయ్యచ్చని, విసుగ్గా నిరీక్షిస్తున్నా. దుకాణాల ముందు కాస్త నిడ ఉంటే, దాని ఆనదా చూసుకుని, వరసగా నిలబడ్డవారి సంఖ్య ఎంచాను. ఏవో బస్సులు అటూ ఇటూ తిరుగుతూనే ఉన్నాయి కానీ, నాకు కావలసిన బస్సు మాత్రం కంటికి కనిపించలంతా. రిస్కువాదితో పెద్దముల్లు రెండంతెల్లి దాటేసింది. రూల్సు తిరగేస్తే, యీ వ్యవధితో రెండు బస్సులు రావాసిందే!

'నే చెప్పటంలేదురా, మన మెక్కాలసిన బస్సు ఈ జన్మతో రాదు ...' నిస్పృహగా అన్నాడు ఓ యువకుడు.

'ఏం అంత భిత్తిగా చెప్పేస్తున్నావ్!' చెక్క స్పేహితుడు అడిగాడు.

'మన జాతకం అలాంటిదిరా! మనం వచ్చి నిలబడితే చాలు, ఎక్కడ బస్సులు అక్కడ అగి ఊరుకుంటాయి. లేకపోతే మనం వచ్చి ఏ వేళయిందీ, ఇంతవరకు నారాయణగూడా వెళ్లి బస్సు రాకపోవటం మేమిటి నా మోహం!'

'సరేలే, అదా నీ ఎనాలిస్! ఈ బస్సులు ఎప్పుడూ ఇంతేలే! అదుగో సెవెన్ బి వచ్చింది అన్నాడు యింత మోహం చేసుకుని.

'ఏడు బి' నెంబరు బస్సు రాణింగంజ్ (సికిందరాబాదు) నుంచి కోటి వచ్చి అక్కడ జవాన్లంతా కుమ్మరించేసి, గిర్రున ఓ రోండు కొట్టేసి, బస్సు స్టాండు దగ్గర పెద్ద టాంకులాగ ధ్వని చేసుకుంటూ అగిపోతుంది.

బతికిపోయినా, ఈ బస్సుతో కొంపకి చేరకోవచ్చులే అంటూ నిట్టూర్చాడు. నాకూ కొంచెం ధైర్యం వచ్చినమాట నిజమే! ఇక్కడినుంచి బయలుదేరే బస్సు కాబట్టే జనం అంత హైరంగా బస్సుస్టాండు దగ్గర మూగలేదు. కాబట్టి, ఫరవాలేదు కూర్చోటానికి సీటు దొరక్కపోయినా నిలబడటానికేనా అవకాశం ఉంటుందనుకున్నా. ఇక ముందుకు సాగే ప్రయత్నంలో ఉన్నా.

వచ్చిపడింది అమాంతం బస్సు; ఇట్టే గిర్రున తిరిగి. అదింకా అగనూ లేదు; ఇంకా రోప్పుతూనే ఉంది. ఎక్కడినుంచి వచ్చారో, వచ్చారు మరి, మూడు బస్సుల జనం. గభాలన ఒక్కొక్కరు తోసుకుని, ఆ చిన్న ఎంట్రిలోంచి, పదిమంది ఒక్కసారి తోవలికి వెళదామనే ఊపుతో, హొరా హొరి యుద్ధం చేస్తున్నారు. ఒక్కడూ

ముందుకు పాగలేక పోతున్నాడు. ఒక్క త్రుటిలో ఓ యువకుడు అతి సాహసంమీద బస్సులోకి వెళ్లి పడ్డాడు. కండక్టరు మాత్రం తనకేమి సంబంధం లేనట్టు కాగితంమీద తెక్కలు సరిపుచ్చుకుంటూ ఈ అపూర్వమైన 'క్రమశిక్షణకు' నవ్వులు కురిపిస్తున్నాడు మధ్య మధ్య. 'టెంషన్' కొంచెం వదులవంగానే, గబగబ జనం ముందుకు చొచ్చుకు పోయారు.

తిండి ఉంటే కండ కలదేయ్ అని గురజాడ వారు చెప్పింది స్ఫురణకు వచ్చింది. అయితే ఎంత కండున్నా, సీట్లు లిమిటెడ్గా! వెనక్కు జారి పోయారు మిగిలిపోయిన జనం. ఈ బస్సు బుగ్గర మనంగానే ఏడో నెంబరు 'సి' ధూకుడుగా వరు గెత్తుకుంటూ వస్తోంది. ఈ బస్సు వుత్తాంతం ఏమిటంటే, సికింద్రాబాదు స్టేషన్లో బయలుదేరి, దారి పాడుగునా, తిట్టు తిట్టించుకుంటూ, కారణం అగినదేటలా 'జాగా నై' అంటమేగా? మెలికలు తిరుగుతూ, కోటి మీదుగా అప్లైగంజ్ వెళ్లి రెస్ట్ తీసుకుంటుంది. మళ్ళీ అక్కడినుంచి బరువుగా తిరిగి వచ్చేస్తుంది, సికింద్రాబాదు స్టేషనుకు. ఈమధ్యలో ముఖ్యమైన 'సంధి' కోటి.

ఇక్కడ జనమంతా, అంటే ఏడు 'బి' బస్సు స్టాండు దగ్గర ఉన్న ప్రయాణికులు అమాంతం వస్తున్న బస్సు వైపుకు పరుగెత్తారు. అక్కడవుతే బస్సులోంచి దిగే జనం కూడా ఉంటారు. దిగేవాళ్ళు, ఎక్కేవాళ్ళు, 'మంచి మాటలతో' పరామర్శ చేసుకుని, ఒక్కొక్కరు క్రోధంగా చూసుకున్నారు. అయితే ఆఖరి 'శాల్తి' దిగటంలో ఉంటుంది ఉన్న తమాషా అంతా. ఓ కాలా క్రింది మెట్టుమీదపెట్టి దిగబోతున్న ఆ వ్యక్తి అనస్త చూస్తుంటే, గుండెలు తరుక్కుపోతాయి. సజీవంగా ఆయన్ను చూడకలుగుతామా అనిపిస్తుంది! ఒక్క నెట్టుముందుకు నెట్టి, మళ్ళీ యిట్టే వెనక్కు తోళేతారు. ఈ రావీడికి నలిబిలయి, ఉక్కిరి బిక్కిరయిపోయారు. ఆయన అంటున్న కళోరమైన వాక్యాలకూడా విసిరించుకోకండా, యెవ్వరి పని, వాళ్ళు చేసుకుపోయారు. చిట్టి చివరకు ఎల్లాగయితే, నేం, దిగి బైటపడి, చొక్కాకాలరు, పైకి గుంజి పొంటుమీద నల్లటి తోడుగును దులిపేసి, నిట్టూర్పు విడుస్తూ, బస్సుస్టాండులోనల నిలబడ్డారు ఆయాపడుతూ అలసట తీర్చుకుని, యిక బయల్దేరాడు తన స్వస్థలానికి కాళ్ళిడ్చుకుంటూ. నిలబడ్డ తోటి ప్రయాణికులు అతనివంక వింతగా చూస్తూ పాపం అనుకోన్నారు.

కాని అంతెడలో కదలక మెదలక, అప్పుడప్పుడు పుస్తకాల బొత్తిని ఎండకు రక్షణగా, మొవలకు అడ్డం పెట్టుకుంటూ, బస్సులకోసం నిరీక్షిస్తున్న తేజీ మృదెంటు విషయంగానీ, ఊళ్ళో కబుర్లన్నీ, పెద్దగా చెప్పుకుంటూ, బస్సులవాళ్ళని

దుమ్మెత్తి పోస్తున్న, యితర అడవాళ్ళ విషయంగానీ, ఎవరూ ఆలోచించినట్టు కనబడదు.

ఇలాంటి చరిత్రను సృష్టిస్తూ, యింకా రెండు బస్సులు కూడా దాటిపోయినాయి. జనమవుతే పల్లబడ్డట్టే కనిపించారు. ఈ సారివచ్చే బస్సుతో, మనకు సీటు రిజర్వయిందనుకున్నా, నా ప్రక్కనే యిద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి నిలబడ్డారు.

"ఏమవుతుండటావ్!" విచారంగా అడిగాడు.

"ఏమిటి!" పరధ్యానంగా ప్రశ్నించాడు రెండో అతను.

'అదేయ్! చైనావాళ్ళ సంగతి! రోజు రోజుకు వచ్చిపడుతుండే, ఒక్కొక్కటే మనం భాగి చేస్తుంటే! ...'

'మనం రెడగా లేనప్పుడు, వెనకపోటు పొడిచారు! ఏం చేస్తాం....' తప్పుడు మరి! ఇప్పుడు కళ్ళ తెరవాగా, వాళ్ళ చావుకాపుందన్నమాటే! ఇది కేవలం యుద్ధమన్నమాటే; వేరే ప్రకటించా లేమిటి! మరి యుద్ధంలో అటూ ఇటూ నష్టాలు వుండనే వుంటాయి ఈ కాన్వాటికే మనం ఇదయి పోతే యెట్లా? ముందుముందు, వాళ్ళను తరిమి కొట్టాలంటే, యెంతో సాహసంతోను, అత్యు విశ్వసంతోనూ ఉండాలి. ఈ చిన్నవాటికి గాభరా పడకూడదు. నాలుగైదువోట్లు, వెనక్కు వెళ్ళడం వలన, యుద్ధంలో మన అంతిమ విజయానికేమి లోటుండదు. ఇప్పుడు మనవాళ్ళు వెనక్కుతగ్గుతున్నదానికి, ఏడింతలుగా, చైనా విద్రోహాల, దిక్కులేకండా పారిపోవాలనివస్తుంది.... పేరుగుటవిర, గుటకొరకే అనిఉరికే అన్నారా మరి!' ఇంకా తనకు తెలిసిన విషయాలను చెప్పబోతుండగా, అతని 'స్పేహి' తుడు, అమాంతం ఆపేసి, అదుగో చైనావాడు, ఎంతధైర్యంగా తిరుగుతున్నాడో చూడు అన్నాడు.

మేమంతా యిట్టే, ఆయన చూపుడువేలను బట్టి కళ్ళ తిప్పము.

అవును! చైనావాడేమో అనిపించింది. ఆయనిట్టే చూసి, కళ్ళ నిలిపేశాడు. పక్కన నవ్వాడు.

'వాడు చైనావాడు కాదేమో! శంకరయ్య మేనల్లుడు. వాణ్ణి, మొట్టమొదట చూచినప్పుడు మేమెల్లాగే అనుకున్నా...' అన్నాడు.

మా అందరికీకూడా ఆశ్చర్యంతోపాటు నవ్వు అనుకోకుండా వచ్చేసింది.

'అయినా, ఈ ఊళ్ళో చైనావాడేం చేస్తాడూలే! అసలు ప్రమాదమైన 'చైనావాళ్ళ' మన రోనే వున్నారు. వాళ్ళనో కంట కనిపెట్టివుండా. హిస్టరీ తిరగేసిని చూస్తే, మన దేశం, విచ్ఛిన్నం కావటానికి మొదటినుంచీకూడా, పరాయివాళ్ళ దండ

47వ పేజీ చూడండి

జరిగిన కథ

నిమగ్నగర్వంలో శృంగారమంజరి రెండవ భూమి పోషకునిది అది రాత్రి కలుసుకొనేవచ్చి రంగనాయకుడు, కావలివారిని గాయపరిచిపోతాడు. మాజీకృష్ణుని పోషకునిది రంగనాయకుల రచనకు పోషకునిది వలచిన తన ప్రేమను తిరుమలరెడ్డికి చెబుతుంది. తిరుమలరెడ్డి ద్రోహం తెలుసుకున్న మాజీకృష్ణుని పోషకునిది రంగనాయకులు కలుసుకునే ఏర్పాటు చేస్తుంది. రంగనాయకుని పోషకునిది శిరంగం పారిపోతాడు తనని గాయపరచిన సింహాచలాన్ని చంపి వేస్తాడు. విశాల సేత్రాల మొక్కు చెల్లించి వస్తుండగా పోషకునిది రంగనాయకులకు రామానుజ యతీంద్రుల దర్శనం కలిగి గాఢాభిమానంగా మారి అంతే వాసులకు అనూయ రేకె తిస్తుంది. యతీంద్రుని దయవల్ల రంగనాయకునికి విశాల సేత్ర దర్శనం కలుగుతుంది. రంగనాయకునిలో మాన్యు గమనించిన పోషకునిది రామానుజులను సందర్శిస్తుంది. రామానుజుల పూర్వవృత్తాంతం తెలిసిన అంతే వాసులకు పోషకునిది రంగనాయకుల సాన్నిహిత్యంతో ఆందోళనకలిగి కొంత మంది మరణించిపోతారు. మరాఠీపతి యజ్ఞమూర్తి రంగనాయకుని నొప్పిస్తాడు.

|||

27

అన్నెన పోషకునిది కాని, రంగనాయకుడు కాని ఎన్నడు మరణం అడుగుపెట్టలేదు! అలాగ వారం పదిరోజులు గడిచిపోయాయి! కొంచెం సిరి సంవదలున్నవారి కెవ్వరికి ఆ వార్త అంత త్వరగా తెలియలేదు. అందువల్ల మరణమీద వారి వైఖరిలో మార్పు గోచరించలేదు! అయినా యజ్ఞమూర్తి పరిస్థితులన్ని క్రమ క్రమంగా తప్పక చక్కబడగల వని బాగా సంతృప్తిపడ్డాడు. ఇటీవల రంగనాయకు డర్శించిన కానుకలతో ప్రస్తుతానికి మరానికికేటా రుదానియకుండా కాలక్షేపం చెయ్యవచ్చునని అతని కెంతో ధైర్యం కలిగింది. అయితే ఆచార్యుని ధోరణిలో మూత్రం యజ్ఞమూర్తి కొక వింత గోచరించింది. ఒకటి రెండు మారు లాయన పోషకునిది రంగనాయకుల విషయం ప్రశ్నించాడు. యజ్ఞమూర్తి వా రిటీవల మరణం వైపే రావడం మోసుకొన్నారని రవంత ముఖవంతో సమాధానం చెప్పి తప్పించుకొన్నాడు.

అది జరిగిన మరునాటి తెల్లవారుజామున మరణం ఒక పెద్ద కలకలం చెల్లరేగింది! ప్రభాతవేళ గభీర మధుర స్వరంతో మతదైవతం దేవరాజస్వామి స్తోత్ర శ్లోక పారాయణం రామానుజయతి కొక

49-పేజీ చూడండి

విచిత్రవివాహం

శ్రీ 'యు'

(గత సంచిక తరువాయి)

బ్రౌలా లోకాన్ని మోసం చేయటం అదే మొదలు కాదు. రాజు అదివరకు ఎందర్నీ మోసంచేశాడట.

ఆ సంగతి తర్వాత ఎలా తెలుసుకున్నావో ఇంకోచోట చెప్తా. రాజు బర్మాలో ఎక్స్‌క్యూటివ్ ఇంజనీర్ అనే పిషయం మనం తెలుసుకున్నాం కదా! ఈ 'బిరుదును' అడ్డుగా పెట్టుకుని రాజు ఎంత నాలుకం ఆడాడో—అదే ఇప్పుడు చెప్పబోతున్నా.

రాజు కలకత్తాలో బర్మా ప్రభుత్వం నియమించిన ఇంటర్వ్యూ సంఘముందు పై ఉద్యోగిని ఇంటర్వ్యూకు పోజరయ్యాడు.

ఆ సంఘం అతన్ని ఎన్నికచేసి, కొంతకాలం అగిలే ఉద్యోగం కల్పిస్తామని చెప్పింది. అవసరమున్నప్పుడు తెలుసుకునేందుకు వీలుగా రాజుతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు నడుపుతూండవలసింది బర్మా ప్రభుత్వం తన కాన్సలేట్‌ను ఆజ్ఞాపించింది. కొంతకాలం తర్వాత బర్మా ప్రభుత్వం, రాజును భార్య బిడ్డలతో బయల్దేరి రావలసిందని, ఆ కుటుంబాని కంటటికి మొదట తరగలి ప్రయాణానికయ్యే ఖర్చు భరిస్తామని తెలిపింది.

మా అక్కగారు లండన్‌లో ఉన్నారు. వారి అనుమతి రాగానే వివాహం జరిపించవచ్చు; ఓ ఆర్మెల్లు ఓపిక వట్టండి" అంటూ వాయిదా మేస్తుండేవాడు. ఈ తతంగం కొన్నాళ్ళపాటు జరిగింది. బర్మా కాన్సలేట్ వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి తరచు ఉత్తరాలు వస్తుండేవి. అందులో ఎంతసేపున్నా "మీరు అడిగిన విషయాన్ని గురించి ఆలోచిస్తున్నాం" "మీరు చెప్పింది పరిశీలనలో ఉంది." ఇలాంటి మాటలుతప్ప వేరే ఒక్క ముక్క ఉండేదికాదు. బర్మా ప్రభుత్వపు ముద్రలతో వస్తున్నందువల్ల శాస్త్రీగారు కూడా ఏమీ అనలేక పోయేవారు. కానీ, మనస్సులోమాత్రం "అల్లుడు ప్రాణానికి దయ్యమై పట్టాడే" అని భార పడక తప్పటంలేదు—దిన దినానికి తిరిగిపోతున్న బ్యాంక్‌లోని డబ్బు చూచుకున్నప్పుడు. రాజు శాస్త్రీగారి ధనాన్ని విలాసాలకు ఖర్చుపెడుతుండేవాడు.

శాస్త్రీగారి కుమారరత్నం చాలా ప్రయోజకుడయ్యాడు. జమీందారుగారి అక్రమ రవాణా వ్యాపారంలో ఏకులా జారబడి మేకై కూర్చున్నాడు. జమీందారువారి ఆద్రవం నుబ్బు ఖర్చులు కూడా

కున్నాడు. నెమ్మదిగా కామజ్యోతి ఇంటికే బయల్దేరాడు. అయినా అక్కడ ఇంట్లో ప్రవేశమే దొరకలేదు. రాత్రింబగళ్ళు ఆ ఇంటి దగ్గరలో తిరుగుతూ, కావలా కాయసాగాడు. ఒక రోజున ఒక విచిత్రం జరిగింది.

ఆరోజు రాత్రి సుబ్బు, కామజ్యోతి ఇంటి వేపు వెళ్తుండగా వీధి మొగలో జమీందారుగారి కారు కనిపించింది. జమీందారువారి కిీ వీధిలో ఏం వనాలని కాసేపు ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఈరోగా కారు వచ్చి కామజ్యోతి ఇంటిముందు ఆగటం; రాజు, డ్రైవరు, అటూ ఇటూ దొంగచూపులు చూస్తూ కామజ్యోతి ఇంట్లో ప్రవేశించటం చూశాడు. తన బావగారికి కామజ్యోతి ఇంట్లో ఏం వనో అర్థంకాలా! నడకే ఎందుకైనా మంచిదని ఎవరూ చూడకుండా వచ్చి కార్లో కూచున్నాడు. కొన్ని నిమిషాలు గడిచాయి. జమీందారుగారి కారు—డ్రైవరు ఇంట్లోనుండి వచ్చి కార్లో కూచోబోతూ రోపల ఉన్న సుబ్బును చూచాడు. ఉలిక్కిపడ్డాడు. పాపం అతని పరిస్థితి మరీ ఇరకాటాన పడింది. ఇంతలో సుబ్బు అతనికి ఆలోచించే వ్యవధి కూడా ఇవ్వలేదు.

యుద్ధా మైత్ర ఆచారా ధర్మము

ఈ పరిస్థితి రాజుని చిక్కులో పెట్టింది. కుటుంబాని కంటటికి తగిన డబ్బు వస్తుందంటే అతనెందుకు వదులుకోవాలి? అందువల్ల 'పధువు కావాలి' అని ప్రకటించాడు. గాలంలో ఇరుక్కున్న మొట్టమొదటి వ్యక్తి మన శాస్త్రీగారు.

రాజు రోజే ను చూడటానికి వస్తూనే శాస్త్రీగారి ఊరు పోస్టాఫీస్ అడ్రసు ఇచ్చి వచ్చాడు. అందువల్ల ఏమైనా ఉత్తరాలుఉంటే ఆ ఊరి పోస్ట్ మాస్టర్ దగ్గరనే ఉండేవి. శాస్త్రీగారింటినుంచి సెలవు పెట్టటానికని, సెలవు పొడిగించాని, జమీందారుగారి భవనానికి వెళ్తున్నానని, బయల్దేరి దారిలో పోస్టాఫీస్ దగ్గర తనకు వచ్చిన ఉత్తరాలు తీసుకుంటుండేవాడు. అత్యవసరంగా పని మీద మద్రాసు పోవాలని, చీటికి మాటికి శాస్త్రీగారి దగ్గర్నుంచి ఆ ఊరునుంచి మద్రాసుకు, ఎక్స్‌ప్రెస్ మొదటి తరగతికి అయే డబ్బు వసూలు చేసేవాడు. శాస్త్రీగారు ఈ డబ్బు తిరిగి అడుగు తారేమోనని ముందుగానే, బర్మా ప్రభుత్వం డబ్బు వసలేదని, పంపగానే బాకీ తీర్చేస్తానని పాపిక చేసేవాడు. శాస్త్రీగారిచ్చిన డబ్బుతో దగ్గర గ్రామాలుకు వెళ్లి, తన 'పధువు కావలెను' ప్రకటనకు జవాబిచ్చిన ఆడబల్లల్ని చూసి వస్తూఉండేవాడు. సంబంధం వాళ్ళేనా స్థిరపరుమకుని, వివాహం చేస్తామంటే "అమ్మో! ఇప్పుడొద్దు! మా వాళ్ళ గారు బర్మాలో అరోగ్యశాఖ డైరెక్టరుగా ఉన్నారు.

మించిపోయింది. ఏమన్నా అంటే, వ్యాపార రహస్యాలు రచ్చ క్షౌడమా అనే భయం. ఏమీ అనలేక ఊరుకుంటుండేవాడు. రోజో, కామజ్యోతి, రాజు పుణ్యన, ఎవరి దోపవ వాళ్ళు పోయిగా ఉన్నారు.

ఒక చిన్నమాట! ఈ పాటికి మీకు విసుగెత్తి ఉండవచ్చు. ఏమిటా ఇద్దరమ్మాయిలు ఓ అబ్బాయి కథలా ఉంది; ఇందులో ఏంఉంది. నేను మొదట అలాగే అనుకున్నాను; ఇందులో ఏముందని. నేను పరిశోధన ప్రారంభించాక గాని, ఇందులో రాజు స్వరూపం ఎలాంటిదో, ఎలాంటి అన్యాయాల చరిత్రగా పేర్చుకున్నాడో తెలిసి—రాలేదు. ముందుచెప్పబోయే సంఘటన మరీ విచిత్రంగా అనిపిస్తుంది.

ఈ కొద్దికాలంలోనే శాస్త్రీగారి కుమారరత్నం— సుబ్బు చాలా పెద్దవాడయ్యాడు. డిగ్రీ ముక్కకేసం డింకిలు కొడుతున్న వ్యక్తి ఈ ఆశ్రమ వ్యాపారంలో ఎవరన్నా పరీక్షపెడై డాక్టరేట్ తెచ్చుకోగలడేమా. అతని తొమ్మిది వెలంకాలం ఈ "విద్యాభ్యాసంలో" పడి, ఇంటి ముఖమున్నా చూడలేదు! అన్ని విధాల జమీందారువారి రసికతను పుంజుకున్నాడు.

క్రమంగా అతని తృప్తి, కామజ్యోతి పైకి తిరిగింది. డబ్బు, అంతస్తు పెరిగాయి. ఇంకేం, ఇంటికి బయల్దేరాడు. ఇంటిదగ్గర అంతా మామూలుగానే, ప్రశాంతంగానే గడిచిపోతున్నది. అయినా, కామజ్యోతి తమ ఇంటికి రావటం లేదని తెలుసు

"బాబూ! నీకు పుణ్యం ఉంటుంది. మా బావగారు రాజుని త్వరగా పిల్చుకు రా! మా చెల్లెల హతాత్మకగా పచ్చిపోయింది. అందరూ రాజుకోసం వెతుకుతున్నారు. "ఈ మాటలతో గబరాపడిపోయాడు. డ్రైవరు వెంటనే వెనకా ముందూ ఆలోచించకుండా లోపలికి పరుగెత్తాడు.

సుబ్బుకు మంచి సమయం దొరికింది. అసోకున్నది సక్రమంగా నెరవేరిం దనుకున్నాడు. డ్రైవరు వెనకనే తను కూడా కామజ్యోతి ఇంట్లో ప్రవేశించాడు. అక్కడ వాళ్ళకు కనిపించిన దృశ్యం...

రాజు, కామజ్యోతి గొంతు వరకూ త్రాగి వరపురాలింగనంలో... ప్పుహలేకుండా అబ్బు... చెప్పటానికూడా మాటలు రావు!

డ్రైవరు—గతమో చెప్పలేం కాని, సుబ్బు మాత్రం చెప్పలేని భయంకర స్థితిలో పడిపోయాడు. తన చెల్లెలును మోసం చేశాడన్న కోపం కన్నా, తా నాతివిన పండు అనుభవిస్తున్నాడన్న ఈర్ష్య అలన్న ముంచెత్తింది ఏంచేస్తున్నది తెలిక కోపంలో, పిచ్చివాడులా కేకలు పెట్టి, ఇంట్లో వాళ్ళందర్నీ హడలగొట్టి రప్పించాడు. ఒక పెద్ద రోగడ ప్రారంభమైంది. చుట్టుపట్లవాళ్ళలా చోద్యం చూస్తున్నట్టు ఆ యింటి చుట్టూ చేరారు. (నక్షం)

వనితాలోకం

కుమారి బి. యస్. ఇందిరాదేవి

బాంధవ్యం అనేది ఒక ఆత్మీయత. ఆత్మీయత అందరి పరమూ కాదు. హృదయాంతరాళంలో నుండి పొంగి పొరలి కొద్దిమందిమీద మాత్రమే దీని ప్రభావం వడుతుంది. ఆత్మీయతకు చిరిసరిచయాలతో నిమిత్తంలేదు. ప్రేమానురాగం అనుబంధ బాంధవ్యాలు ఒక్క చూపుతో, ఒక్క వలకరింపుతో కలుగుతాయి. ఎన్నో జన్మాల నుండి పరిచయమైనట్లు కొన్ని సంఘటనల ద్వారా బంధువులై పోతారు.

ఇటీవల నేను విశాఖపట్నం వెళ్ళేప్పుడు రైల్వే ఇస్టర్లు స్త్రీలు తోడయ్యారు. బెజవాడ నుండి తాడేపల్లిగూడెం వరకు వారి ప్రయాణం. నే నొక్క రైనే వస్తున్నందుకు వారు చూపిన ఆస్మీయత పా జర్నల్లో మరిచిపోలేనేమో! చక్కని ముచ్చట్లు దిగ్గర నుండి చల్లని మంచినీళ్ళందించేవరకు ఎంతో గౌరవంగా చూశారు. వారు గూడెంలో దిగిపోయేప్పుడు గార్బాను పీలిచి పన్ను చూపించి, నా విషయమైన జాగ్రత్తలన్నీ చెప్పి సన్ను సురక్షితంగా చేర్చే బాధ్యత అప్పజెప్పి మరి వెళ్లారు. ఇప్పటికీ వాళ్ళ ప్రాసే ఉత్తరాల్లో నామీద చాలా అమరాగాన్ని కురిపరుస్తారు. తలచుకుంటే ఇది ఏనాటి బాంధవ్యమో వనిపిస్తుంది.

విజాగా బాంధవ్యం ఈనాడు మనలో ఉందా? ఏమో! ఎవరికి వారే యమునాతీరే అన్నట్లుంది లోకం పోకడ. ఈనాడు ఎవరి చదువులు వారివి. ఎవరి ఉద్యోగాలు వారివి. ఎవరి ఇల్లు వారిది. బంధు ప్రేమ చదువుకున్నవారిలోకన్నా మోటుగా ఉండే వారిలోనే కన్పిస్తుంది. మేనిరికం చూచి ముచ్చట పడేవారు మన పూర్వులు. మేనిరికం పోతే బంధుత్వం తెగిపోతుందని వినిపిలలాడి పోయేవారు. ఆడపడుచు తన పిల్లల్ని అన్న బిడ్డలకు గాని, తమ్ముని బిడ్డలకు గాని పెండ్లికివ్వని పరిస్థితులెదురైతే ఆమె వడే మానసిక క్రొధ అంటులేనిది. మా అత్తయ్య కూతుర్ని మా అన్నయ్య చేసుకోనేలేదని ఆమె ఇప్పటికీ సాధిస్తూనే ఉంటుంది. కాని ఆ సాధింపులో బంధుప్రేమ ఎంతగా ఇమిడి ఉందో! ఇప్పట్లో బంధువుల పిల్లను చేసుకోవ్వంటే బరువుగా మూలగు

తారు కొంతమంది. అలా చేసుకుంటే తాను కన్న కలంన్నీ కల్లలయ్యాయని, గుదిబండను కట్టు తెట్టారని సాధింపులు ఎదురౌతాయి. మా బంధువు అమ్మాయి ఈ సాధింపులతోనే కృంగి కృశించిపోతూ ఉంది.

ఎంథా ప్రేమ, సోదర ప్రేమ చుచూడాలంటే సొంత బంధువులే కానవనరంలేదు. సోదర ప్రేమను పొందాలంటే స్వంత అన్నయ్య కానవనరంలేదు. దూరప్రదేశాలకు విద్యావిషయంపై వెళ్ళినప్పుడు అవరిచిత వ్యక్తులైనా మన ప్రదేశంవారైతే మన విషయం చాలా బాగ్రత్త వహిస్తారు. 'అన్నయ్యా' అని గోమంగా పిలిస్తే 'చెల్లయ్య' అని గౌరవంగా చూస్తారు. అలాంటిప్పుడు ఈ బంధుత్వం ఈనాటిది కాదు; ఏ నాటిదో అనిపిస్తూ ఉంటుంది.

వచ్చిన బంధువుల్ని ఆదరించి నత్కరించడం అరుదైనపుడుకొంతబంధాన్ని మనం తెంచుకున్నట్లే. తన పుట్టింటవారి నొకమాదిరి, అత్తంటవారి నొకమాదిరి చూచి, గృహిణి పరోక్షంగా తన భర్తకు హాని చేస్తున్నట్లే ఆ పచ్చినవారు సరిపెట్టుకుని పోయేవారైతే తంటాలేదు. కొంచెం దుడుకు వారైతే భర్తకూ, భార్యకూ మధ్య ఒక అగాధమే. బాంధవ్యానుబంధాలు చాలవరకు గృహిణిపైనే ఆధారపడిఉంటాయి.

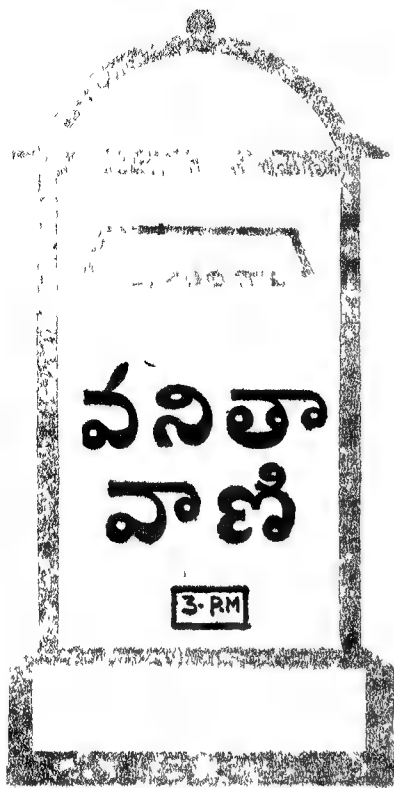
మా ఇంట్లో వా తమ్ముణ్ణి మా నాన్న గారు కసిరినప్పుడల్లా వరుగిల్లిపోవడం, కొన్నాళ్ళ వరకు రాకుంటే గాభరా చెందడం, ఆ తరువాత మా అత్తయ్యతో వాడు దొరబాబులా రావడం, మా అత్తయ్యకి, మా నాన్నగారికి జగడం జరుగుతూ ఉంటుంది. ఇలాంటి సంఘటనల్లో బంధుప్రేమ ఎంత పవిత్రమైనదో తెలుస్తూ ఉంటుంది. అందుకనే బాంధవ్యాన్ని మనం పోగొట్టుకోకూడదు. వారు మంచిదైతేనే ఊరు మంచిది అన్నట్లు మనసు మంచిదైతే మన బాంధవ్యం కూడా విడవాదని బంధమై రాగాలు విరికిస్తూ ఉంటుంది.

విద్యారంగంలో, ఆర్థికంగా పైకివచ్చే తమ బంధువుల్నే చూచి ఓర్వలేనివారూ ఉన్నారు. తమ బంధువులకి మంచి సంబంధాలు వస్తే చెడగొట్టే వారూ ఉన్నారు. ఒక్క అడవాళ్ళ విషయంలోనే

కాదు. మగవల్లం ఎన్నియంలో కూడా! మా ఊళ్లో ఒక అబ్బాయికి వేలువిడచిన మేనత్త ఒకామె ఉంది. ఆమెకు ఒక్కకూతురే కావడంవల్ల, వెనకా ముందూ ఎవరూ లేకపోవడంవల్ల (భర్తగారితోనూ) ఒక యే. కిచ్చి చేశారు. ఆమెకూతురు ఎంతకాలం

చదివినా ఫోర్టుఫారం డాటలేక పోయింది. ఆ అబ్బాయికి పెళ్లి సంబంధం అవిడ కూతుర్ని ఇచ్చిన ఊళ్లోనే స్థిరపడింది. ఉన్నతాంబుల అమ్మాయిలూ అని, అబ్బాయిని గురించిన వివరాలను తెలుసుకుంటూ మని ఆడంగులు బయలుదేరి వచ్చారు. 'అబ్బే అతడా! స్వయానా మా వేలువిడిచిన మేనమామ కొడుకే కదండీ! ఊచకాల్లా, ఊచవేతులూనూ! ఎల్లటి వాండీ' అని వ్యాఖ్యానించిందట ఆమె. ఇంకెం! అడవాంతో (పెండ్లిచూమారైతే సహా) మూతి ముడుచుట హర్షుచ్చారు. పెళ్లికూతురి తండ్రి పిల్లవానిని చూచిన వాడంటున్నట్లు, వారిని గద్దించి "మారూ పోయి చూచి రండి" అని చెప్పారట. ఇంకేం వారు మా ఊరిమీద దండెత్తి మా ఇంట్లోనే విడిది చేశారు. జరిగిన విషయం చెప్పగా చూచు కొమ్మని ఆ అబ్బాయినే చూపించామని పిలిపించి. ఇంతకూ చెప్పేదేమిటంటే ఆ అబ్బాయి ఇంట్లో అందరూ పై చదువులు చదువుకున్నవారు. నభ్యత సంస్కృతిగల మర్యాదస్తులు. అందుకే వట్టరాని ఈర్ష్యతో ఈవిడగారు అలా చెప్పారని వారే తప్పు కున్నారు. అబ్బాయి కొంచెం నన్నం. నలుపైనా అందమైన మొహం. అన్నివిధాలా మర్యాదస్తుడూ ఆ తరువాత పెండ్లి స్థిరపడిందనుకోండి.

క్రమం ఓర్వలేనితనం బంధువుల్లోకూడా ఉంది. ఆ ఓర్వలేనితనం వారి నంకుచితత్వాన్నే నిరూపిస్తూ ఉంటుంది. ఇలాంటివారి విషయం మనమేమీ చెప్పలేము. కాని బంధుత్వం కుటుంబానికి వెన్నెం పంటిది. బాంధవ్యంలో అనిర్వచనీయమైన అనుభూతికూడా ఇమిడి ఉంటుంది. సహజంగా బంధు ప్రేమ గొప్పగా అలవర్చుకుంటే మనలోని అంతర్యం అంటులేని ఆవేదనలకు గురికాదు. నండుగ వేళల్లో బంధువులతో ఇల్లు కలకలలాడుతూ ఉంటే స్వర్గధామాన్ని చూస్తూ ఉన్నట్లు ఉంటుంది. బాంధవ్యం అనేది విడరాని బంధంగా చూసుకోవలసిన బాధ్యత మనమీదే ఆధారపడిఉంటుంది. ★

చదువుకున్నవారికేనా గర్వం?

సమాజంలో చదువుకున్నవారికి (ముఖ్యంగా ఆడవాళ్ళు) గర్వముంటుందనే అపోహ తొలగించటానికి యిటువంటి వ్యాసాలు దోహదమిస్తాయనటంలో సందేహములేదు. యివేగాక నేటి సాంఘిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా స్త్రీ జనాభ్యుదయానికి అవసరమైన విజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే ఉత్తమ వ్యాసాలను ప్రచురిస్తే “వనితాలోకం” శిర్షిక సచిత్రవారపత్రికలో మణిపూసలాగ వెలుగొందుతుందని నా నమ్మకము.

—పురాణం ధనలక్ష్మమ్మ (ధర్మవరము)

ఈ వ్యాసం చదువుతుంటే ఎంతకు తన్ను తాను పొగుడుకొని, తాను “బి. ఏ హైస్కూలు” క్లాసులో పాసయినట్లు, తాను రాయరుగారి అమ్మాయి అని, తన కుటుంబములో ‘ఇంటర్’ చదివిన అమ్మాయి ఉన్నట్లు పాఠకులంతా తన పేరుమీద విమర్శ జరుపుకోవాలని ప్రాసినట్లు తోచుచున్నది. ఇకముందు ఈ లాంటివే ప్రాస్తూయింటే “కుమారి అయ్యగారి మూర్య కాంతం”గారి మాదిరే పాఠకులంతా ప్రాయాశిని వస్తుంది. ఎట్లయిన లక్ష్మీగారి కోరికఫలించి పేరు వనితా లోకంలో ఎక్కిందిగా! రేపు వచ్చే పత్రికలో పేరుపెట్టి విమర్శించుకుంటారు.

జి. సుశీల (భిమ్మంపేట్టు)

గర్వం ప్రత్యేకంగా చదువుకున్నవారికే ఉంటుందనటం అవివేకం. వ్యక్తుల మనస్తత్వాలనుసరించి ఉంటుంది. నిజం చెప్పాలంటే చదువు

రానివారికన్న గర్వంతో పోలిస్తే చదువుకున్నవారి గర్వం గర్వింపదగినదే!

—దేవి ప్రభాకరరెడ్డి (హైదరాబాదు)

యవ్. లక్ష్మీగారు చదువుకున్నవారికే గర్వం ఉంటుందనుకోవలసిన పనిలేదన్నారు. అది నిజమే కావచ్చు. కాని వారి విషయంలో మాత్రం గర్వం ఉన్నట్లుగానే అనిపిస్తుంది. ఇందుకు నిదర్శనం వారి వ్యాసంలోని ఈ క్రిందివాక్యాలు :

(1) “హైస్కూలు క్లాసులో పాసయ్యాను”

(2) “కాని యూనివర్సిటీకి కారణాంతరాలవల్ల ఫోలేదు.”—

(1) యూనివర్సిటీవారు పన్ను, పెకండు, భర్త క్లాసులు ఇస్తారు గాని— “హైస్కూలు క్లాసు ఇస్తారా?”

(2) వారు యూనివర్సిటీకి పోలేకపోవటం పాఠకులకు అవసరమేమో!

ఇవి లేకుంటే మిగతా వ్యాసం బాగానే ఉండేది.

అన్ రూప్ (హైదరాబాదు)

“గర్వం” అంటే అసలు ఏమిటో అర్థం తెలియని వారుకూడా ‘గర్వం’ అనే పదాన్ని ఉపయోగించి ఇతరుల (చదువుకున్న ఆడవల్లల) మీద మాట్లాడుతూ ఉంటారు. ఈ ఆడవల్లలు ఎంతేని చదువుకోని; కాని మాట్లాడేవారికంటే కొంచెము ఎక్కువగా ఉంటే చాలు; వారు అలా మాట్లాడుతారు.

టి. ఆర్. లక్ష్మి (భువనగిరి)

నేనేకడా? చదువుకున్నానని ఏమి గర్వమమ్మా అనేమాట వాడుక పదమయింది కాని, గర్వానికి కారణము చదువుకోవడమూ, చదువులేకపోవడమూ కాదు. లక్ష్మీగారు ప్రాసినట్లు అది వారివారి మనస్తత్వాలని బట్టి ఉంటుంది.

యం. రంగనాయక్ (పల్నాకిమిడి)

ఈ వ్యాసాన్ని రాయడంలో గల అంతిమోద్దేశం అర్థంకావడంలేదు. బహుశా చదువుకున్నవారికి గర్వం ఉండదని వారి ఉద్దేశ్యమేమో! ఈ రోజుల్లో మాటికి 70 మంది చదువుకున్న స్త్రీలు అమిత గర్వంతో చదువురాని స్త్రీలయెడ ప్రవర్తిస్తుండడం చూస్తూన్నే ఉన్నాం మనం. కాలేజీ చదువు చదివే అమ్మాయిల పల్లెటూరి అమ్మాయిల పట్ల ఎంత గర్వంతో వ్యవహరిస్తారో అందరికీ తెలుసు. కాని చదువురానివారికి ఎలాగయినా ‘ఇన్ ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్సు’ అనేది ఉంటుంది కావున వారు గర్వంతో ప్రవర్తించడానికి అస్సారమే లేదు. ఈ రోజుల్లో పల్లెటూరిలో చదువుకున్న స్త్రీలు, భయంతవారు లేరని గర్వంతో విరచిగోత్రా సాటి అవిద్యావంతులయిన స్త్రీలను నీవంగా చూడటం, లక్ష్మీగారికి తెలియకుంటున్నాను. ఉత్తమ మయిన సంస్కారంగలవారికి గర్వం ఉండదని లక్ష్మీగారు రాసినదానితో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను.

ఇ. ఉషాపామచందర్ (హైదరాబాదు)

భార్యలు బానిసలా?

ప్రపంచంలో స్త్రీ పురుషులమధ్య ఉండవల

సిన సామరస్యమునూ, ఆసీనునుండి యిల్లుచేరుకో గనే యింటిలోని పని బాధ్యతలంతా (పంట వగైరాలు) వహించాలంటే స్త్రీలు పడే చికాకు, అలొం టున్నాడు పురుషులు అవసరాలను గుర్తించి గడుపుకోవలసిన విధానాన్ని ‘రత్నామహాధర్’ గారు సహజంగా వ్రాశారు.

రాములు (కోతివానిపాలెం)

భార్యభర్తలు యిరువురు ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకొని ఎవరి పనులు వారు చక్కగా చేసుకోవ్వ వాడు ఆ యిల్లు స్వర్ణతుల్యంగా ఉంటుందన్నమాట నిజమే. కాని యీ రోజుల్లో అంత స్వార్థత్వాగులు చాలా తక్కువ. ఈ వ్యాసం చదివిన తరువాత వాకు ఒక చిన్నవిషయం జ్ఞాపకం వస్తున్నది. మా యింటి పక్కనే ఒక దంపతులుండేవారు. వీరం అవిడ చాలా సహనంతో అన్ని పనులు భర్తకు అనుకూలంగా చేస్తూఉన్నా, అతడుమాత్రం ప్రతిదినం విషయానికి తున్నబున్నునుంటూనే ఉండేవాడు. యింకా అవిడ—రోజులు బాగులేనివాడు అతడు చెయ్యచేసే కునేవాడు. యిటువంటి మూర్ఖులు యిప్పుడూ కూడ లేకపోలేదు. పురుషులతో సహన పాక్షుల కోసం పాటుపడుతున్న ఈ నవ భారతావనిలో స్త్రీలు ఏనాటికీ బానిసలుకారు. అయితే పురుషులలోకూడా నైతిక జ్ఞానం పెంపొందాలి. స్త్రీలను అర్థం చేసుకోవాలి.

శ్రీరంగం లక్ష్మీకామాక్షి (కొంగసారా)

వ్యాసం చాలా బాగుంది. ప్రస్తుత ప్రపంచంలో భార్య అంటే అనందం కల్పించే యంత్రంగాను, ఇంటి చాకిరి చేసే బానిసగాను చూసే భర్తలకు భార్య కూడా మనలాంటి మనిషే; ఆమెకు కూడా విశ్రాంతి స్వతంత్రం అవసరం. భార్యకు ఇంటి పనులలో సహాయంచెయ్యడం అంత చెడ్డపనికాదు అని తోచాలి.

శ్రీమతి పి. భానుమతిదేవి (రాజాం)

విమర్శ

అసలు వనితాలోకం అంటే ఏమిటో కుమారి అయ్యగారి సూర్యకాంతంగారికి బోధపడలేదు ఏమోనని అనుకుంటాను. లేకపోతే వారు “భార్యలు బానిసలా” అనే వ్యాసంపై అలా విమర్శచెయ్యరు అని నా ఉద్దేశం. పనితలు వారియొక్క అనుభవాలు, అనుభూతులు, కష్టముఖాలతో నిండిన వ్యాసభాగము అనే వనితాలోకంలో వేస్తే బావుంటుంది. అప్పుడే “వనితాలోకం” అనే పేరు వనితాలోకానికి సరిపోతుంది. అంతేకాని ఏదో పనికిభతమ గురించిన వ్యాసాలు వనితాలోకం శిర్షికకే చెందవు.

పెరుమాళ్ళ సాభాగం (భీమవరం)

శ్రీవారితో చెప్పకూడని దేమిటి?

కన్నెకంటి పార్వతీదేవిగారు భార్య, భర్తనద్దయే విధముగా మెలగవలెనో మాత్రమే తెలిపిరి. కొన్ని సంసారాలలో భార్య యెంత అనుకూలవర్తి అయినను, భర్త అనుకూలుడు కాకపోయినచో అతని వలన అనేక బాధలుపడుచు చివరకు తనకున్న ఓర్పును కూడ కోల్పోవును. అట్టి సంసారము నరకముగ ఉండును. సంసారములో ఒక్కొక్కరికి మాత్రము

బిర్లు ఉండిన గాలడు. దంపతులు బిర్లు కలిగి ఒకరి మనస్సు ఒకరు లర్పించుకొని పంతుషనుగ కాలము గడిపిన ఆ సంసారము స్వర్గముగ ఉండునని వా అభిప్రాయము.

అర గాభర్ (సేకందరాబాద్)

* * *
కన్నకంటి పిర్లగేదవి ప్రాసన శ్రీవారితో

వ్యక్తాడ దేమిటి? వ్యాసం వద్దెంతో ఆకర్షించింది. ఏ రమా పశ్యవారాయణరెడ్డి (తిమ్మాపురం)

* * *
ఈ రోజుల్లో అవిధ రాసినట్లు నడుచుకునే అడవాళ్లు ఎంతమంది ఉంటారనేది విచారించ తగిన విషయం. పై అధికారిచేత చివాట్లుతిని, ఇంటికి చేరగానే శ్రీమతిగారిచేత కూడ చివాట్లు

తినుకుండా చెయ్యమని భగవంతుని ప్రార్థించే భర్తలు లెక్కకు మిక్కిలి. లేకుంటే, ఇంటికి చేరే టప్పుటికి, 'శ్రీమతి ఏ క్లబ్బుకో, విహారానికో వెళ్లి వుంటే బాగుండును' అనుకున్న మగవాళ్ళకూడా లేకపోలేదు.

(శ్రీమతి ఎం టి రాజు (భూరిబాగ్)

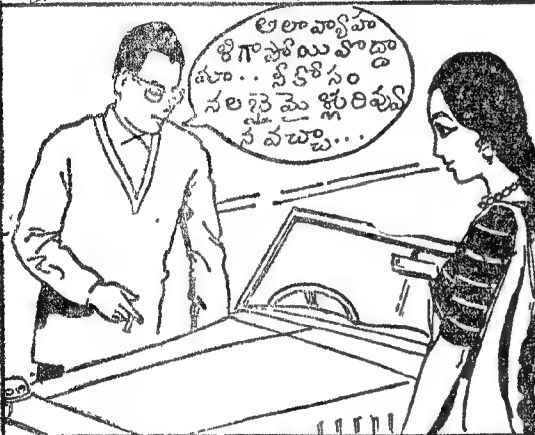
కుమారి కళ- 13

బావ్వుల కథ

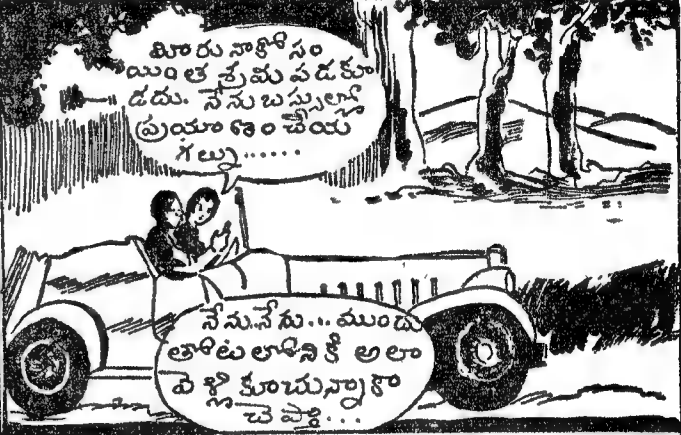
దేవిక

సురేష్ కళా సూ చాలా స్నేహంగా చూస్తున్నాడు. స్నేహం అంటే కేవలం స్నేహమే గాదు.....

అతని అభిమానం ప్రేమగా మారింది యిక్కడే వరం రాండు తనను కళాపై జైచేసుకోరాదా అనుకుంటున్నాడు

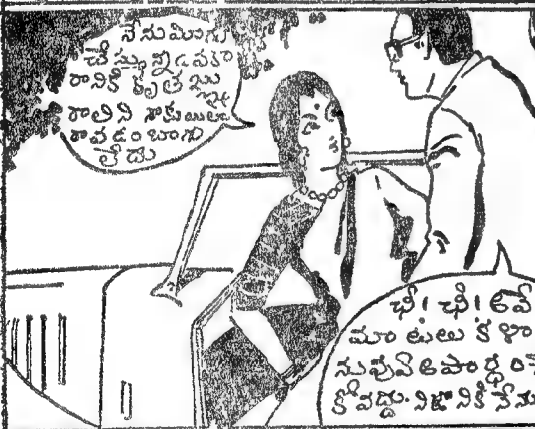

అలా వ్యాసా శిగా పోయి పొద్దా సూ... నీ కోరికం నలభై మైళ్ళ రిపున నవచ్చు...

మీరు నా కోరికం యింత ప్రేమ పడకూ దదు. నేను బస్సుల్లో ప్రయాణం చేయ గల్గు.....

నేను నేను... ముందు తొలిట లాడినకి అలా పిల్ల కూచున్నాకొ చెప్పి...

నేను మీకు చేస్తున్న ప్రేమ రానికో కుతూహల రానినీ నాకు అలా తావడం బాగు లేదు

భో! భో! ఏవో మాటలు కళా! నన్ను సుప్రవేశపార్థం చేసు కోవద్దు. నిజానికి నేను నేనా

నేను విన్న ప్రేమిస్తున్నా సుకళా. నాకు తెలు సీతు మడకళింత అకోవెరకూ అగుతాను...

లేదు లేదు అంత మాట వేవ డ్దు నన్ను... నన్ను... సురీని పోండి...

నదులు కొలేసు కళా.. నన్ను మన్నించు. నీ కోరిక నేను ఒక పేరిని పోతు నన్ను నన్ను...

హాభగ నానో! వాడలం డీ... అంభం లేదు సురేష్ లాభం లేదు....

యిక్కడే వరం రాండు.. సుప్రవ యిలా అడవి గాని వైవైల లాని పోతావంటనా!...

సార్! శివరాం రాపోతే పోకిండి నాకు యిం పాటు లుగా సుకోదం... యిలావం తురిగా ప్రతక డం, యి వేనాభేయంలు. మి య్న ల్ని ప్రతేమా ల్లా ను.....

కొధారి వారి సూపర్ ఫాస్ట్

రెడిస్టామలనుండి లభించును.

హిల్స్ వల్ల మింగిం లేక తని 100 కిలో లేక 50 కిలో ప్యాకింగులలో మాసర్ ఫాస్ట్ ఫోడర్ లేక మాకలు లభించును. ఎక్కువ పరిమాణము కొనువారికి ప్రత్యేకరేట్లు. వివరములకు:

బ్లూ మౌంటెన్ ఎస్టేట్స్ అండ్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్
ఫర్టిలైజర్ డిపార్టుమెంట్, ఓరియంటల్ బిల్డింగ్స్, అర్మీనియన్ పిథి, మద్రాసు-1
వారితోగాని లేక వారి అధికారము పొందిన డిలర్ల తోగాని సంప్రదించండి.

సపాట్ లోషన్

దేహముమీద గోళ్ళుపోవటం, మంటలు, గడ్డి, తామర మరియు పీట కంటి సామాన్య చర్మ వ్యాధులకు దీనిని ఎందుకు కోరుతారు.

ఇది సత్వరముగా పనిచేస్తుంది. సులభముగా పూయవచ్చు - పూసిన వెంటనే ఎండిపోతుంది. మరక ఉండదు - జిడ్డు ఉండదు తయారుచేయువారు సపాట్ & కం, బొంబాయి-2.

ఏ జెంట్లు ది ప్రేడ్ ప్రొమోటింగ్ కార్పొరేషన్.

ఏ. వి. 350, విజయవాడ - 2.

పెప్సె రోక ప్రసిద్ధియిన గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలలో రొమ్ము పడితేము త్వరితంగా నివారించ బడినది గొంతు నొప్పి, రొమ్ము వడితేము తగులు, జలబుబ, గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలలో పెప్సె త్వరితంగా నివారణ యగును. పెప్సెను చప్పరించి, నొప్పిని నివారింది క్రమమున నివ్వారించే త్వరను జడపడవట్ట... అందరికీమనకర అవిరులను అపొందించండి.

పెప్సె గొంతు మరియు గుండె బిళ్లలు మండిం వ్యాపించి అందరి వద్దనూ కొరకును

ఏ. ఇ ఫుల్ ఫార్మ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

IPY-56-TEL

సోల్ విజంట్లు. దాదా ఓ తంపెనీ. 86, నై నపునాయకన్ పిథి, మద్రాసు-3.

యూనిటీ సేఫ్టీ పిన్నుకు బదులు మరొకటి లేదు

- * సాటిలేని నాణ్యత
- * తిరుగా చేయబడ వైభాగం
- * సూది మొనలు
- * దట్టమైన పూర్తి వికెల్ ప్లేట్
- * ఒకటో రకపు పినిష

'యూనిటీ' ప్రేరు మార్కుతో భారత దేశంలో తయారుచేయవారు:

గెస్ట్, కిన్, విలియమ్స్, లిమిటెడ్, బొ. బాక్స్ నెం. 575, బొంబాయి-1

'యూనిటీ' రిజిస్టర్డ్ ప్రేరు మార్కు. వార్షి గుర్తున విమిరెడ వారిది రిజిస్టర్డ్ వాడకదారు:- గెస్ట్, కిన్, విలియమ్స్, లిమిటెడ్.

AD 4887 A/L 78

సత్యాగ్రహము

వి ఎ కె రంగారావు

'మన్మా-సేవా' జి. ఐ. 35312

త్రోటకండా పరిమళం తెచ్చిన పువ్వులాగా 'మనక మనకపీకటిలో' చిత్రానికంతకు సొంపుగూర్చిన పాట. అరుద్ర వ్రాసిన మాటలలో మహాదేవ్ అను ర్చన వరుసలో, వాద్యానుసరణలో, ముశీల కంఠంలో అన్నిటిలో అడుగడుగునా ధ్వనిస్తున్న ప్రత్యేకత "మనక మనక పీకటిలో మల్లెపూల వాసనల" వలె మనసును మట్టివేస్తున్నది. ఎప్పుడో కాని, ఒక పాటకు ఉండవలసిన హంగులన్నీ ఇంత సమగ్రంగా సమకూడవు. ఇది ఒక పాటకాదు శబ్ద, స్వర, స్పృశ, వాద్య, రయి, తాళ, వాదములైన సమగ్రములు ఎన్నెన్నో ములై, సప్త వాహినీమలై, సప్త స్వరములై దివినుండి భువి కొరిగిన ఒక ఇంద్రధనుస్సు. రంగుల బలపాతం, సంగీత రుచి. ఈపాటను ఒంటరిగా వినిండి, జంటగా వింటే వికాగ్రత కొరవడుచున్నా. కొరవడితో ఆ ఆనందపుష్పం అస్పృశించలేకపోవచ్చు. ఆ కొంచెం లోనం మాత్రం ఎందుకు కలుగలిగి?

పై పాట ఎంత సున్నితంగా ఉందో, రెండవ ప్రక్కనున్న "కొరడా పట్టిన మా రాజా" అంత మొరటుగా ఉంది. కాని, తమాషా విధిలుంటే ఈ మొరటులంతలోను అందంఉంది. దానికీ, దీనికీ ఒకే రేదా! అది ఏదో మిలుయితే ఇది మంటారావం. ఇటువంటి విరసలను తమిళదేశంలో "దప్పింతుత్తు" పాటని అంటారు. అంటే పామరజనులు ఉల్లాసంగా డప్పు వాయిచుకుంటూ, తుళ్లుతూ, తూలు తూ, అడతూ పాడే పాట. ఇటువంటిపాటలకు తమిళ దేశంలో ప్రాచుర్యం ఎక్కువ. ఆ దేశానికి వ్యవస్థాపి వీచుకోవడం వరసయినా అరవ వాసన రాకపోత టానికి ముఖ్యకారణం అరుద్ర రచన. ప్రతి భరణం లోను తెలుగుతనం కొట్టొచ్చేటట్లు మన నుడి కారం కనబడుతున్నది. ఈ కారం ఇంత పూటుగా ఉండటానికి కారణం, పాటలో తమిళతనం ఎక్కడా కనపడకూడదని అరుద్ర పడిన జాగ్రత్త అయి ఉంటుంది. పూటుగా ఉండవచ్చని ఏటానికి పోయిగా లేదనుకోవద్దు. మీ కా భయమెందుకు? ఎంత కర్కశపు సంగతివైనా, సాహిత్యశైలివా కండ చక్కెరలా చేయగల ప్రేమివాన్ కంతం ఉందిగా? ఆ కంఠంలో ధ్వనిస్తున్న చిన్నతనపు అర్థంతా వినేవారికి తెలిసి తెలియనట్లు గిరిగింతలు పెడు బున్నది. మొదట చెప్పుకున్నట్లు సినిమాకంటా పాగుల దొడ్డి పాటలు ఈ రెండూ!

'స్వర్ణ గారి' జి. ఐ. 35283

కొందరు పాఠకులు శ్రీ బాలమురళి పాటలను పరిచయం చేయవని కోరినందున ఈ రికార్డు గురించి పాతదైనా ఇప్పుడు వ్రాస్తున్నాను ఈపాట ముచ్చటైన నమాదు రాగం మాలిక. ల ఖేరి, కానడ, మోహన. పరనకట్టనది ఎం. వెంకట్రాజు. అటు హిందుస్థానీ-సంగీతాన్ని, ఇటు కర్ణాటక సంగీతాన్ని

అభ్యసించి, అర్థం చేసుకొని (క్రమాలంకారము) ఒక వద్దటి రాగానికి మరొక వద్దటి కళలు మలిచి నరసులైన శ్రోతలనే సేవాసనిపించుకొనగల ధీరులు పాట వ్రాసినది ఏమూరి. సాధారణ వదాల కొత్త కలయికలతో కవులంపు తావులు గుబాళింపజేయగల యువ కవి, నవ కవి. పాడినది శ్రీ మంగళంవల్లి. వారి విద్యత్తు గురించి, ప్రావీణ్యత గురించి వ్రాయటం చర్చిత చర్చగమే అవుతుంది. కాని, ఒక్కమాట చెప్పుకోవచ్చు. వారిపాట వింటుంటే ఒక అనుమానం కలుగకమానదు. అది వెన్నెల వానా, తేనెల సోనా అని. ఆ మధురాన్నేషణలో దారి మరచుటకన్న ఆనంద మేమున్నది? రచన "జయ జయ నారాయణా" అని సాగే భక్తిగీతం

పై పాటకు పూర్తిగా విరుద్ధమైనది రెండవ ప్రక్కనున్న "రవ్వ చాలించరా" అన్నది. పాడిన జానికి కంఠంలో (ఈ పాటలో) మార్గవంలేదు. మార్గవ్యముంది. సర్వజ్ఞులలేదు. సరసత ఉంది. చిర కాల శాస్త్రాభ్యాసంనంత కలుగు జానుజనంలేదు. శృంగార రసాద్వీపనకు చాలిన జాణతనం ఉంది.

సినిమా చూడకముందు పాటల పుస్తకంలో ఈ పాటను చూసి ముందున్న "రవ్వ"నే హుటాను బట్టి ఏ మువ్వ గోపాల వదంపలెన్ పరస కూడా ఉంటుందనుకొన్నాను. అప్పు సీసమై పి పాశ్చాత్య ధోరణిలో ఉంది. నె మాహించినదానికి విరుద్ధంగా ఉన్నందుకు కొంచెం నిరుత్సాహపడ్డాను కాని, రాసు రాసు రికార్డు విసగా విసగా ఆ తరగతి పాటలలో అది చాలా చక్కనిదే అనిపించింది. "రవ్వ" అప్పడగ్గలా "మువ్వ" అప్పడగ్గలా జానకి కంఠంలో తిరిగిన విరుపు వేయి పూర్వయువీలు ఒకేపాటి మోహనరాగం పలికిపట్టున్నది. ఏమూరి ప్రతి మాటలోను శృంగారం పొంచిఉన్నది. "రాగ విలయము జవరాలి అధరము" "కామునివండుగి లీలా మేముల పంజేరేలా" "మరుదు కన్వించెరా, మరులు కురిపించెరా, మోహమే మించెరా" అన్న వదాలు మచ్చు తునకలా, పల్కికమునుండి వెల్వడిన వెలుగురేఖలు వాద్యానుసరణలో ఆకార్షి యన్ వినిపించినదని కొందరు నేరమాహాసిని వచ్చును. అంచూ, అడ్డమూ లేని జానపద ఇతి వృత్తంగా సినిమాలో, పాటలో వాద్యానుసరణలో ఆకార్షి యన్ వినిపించుటూ ఒక అందమే మరి. కావలెస్తే అందానికిముందు వింతనే విశేషణం చేర్చుకోవచ్చు. ఏముంటారు?

జాహుబరేంద్రుని-గూడెంనుంచి వ్రాసిన కృష్ణా రావుగారికి: మీరు వ్రాసిన వాటికి ప్రతికాముఖంగా జవాబివ్వటానికి సాధ్యపడదు. పూర్తి అగ్రదు వంటితే వేరే వ్రాస్తాను.

కలువాయ ఎన్. రాజగోపాల్, పెనరమ్మి ఎన్. ఎన్. రావుగార్ల పంధేహానికి సమాధానం: 'భార్య

భర్తలు' చిత్రంకోసం అరుద్ర రచన "చరి చరి ఈ రేయి" రికార్డు చేశారు. చేసిన తరువాత ఆ ఎన్నివేళని కది తగడేమో అని విర్యాకులకే తోచుట వలన దానిపై నే మరొక పాట "రంగ రంగేళి" అన్నది. ప్లూటో. రికార్డుగా మొదటి పాటా వచ్చింది. ఇదే అప్పుడప్పుడు రేడియోలో వినిపడుతున్నది.

యక్షప్రశ్న: ఎవర తెలుగు చిత్రాలలో కొన్ని టీర్ ఇతర భాషల పాటలు వినిపడినవి. అవి ఏవో ఎందుతోవివో, ఎవరు పాడారో (తెరపైన, వేమక్క) పాఠకులు తెలుపగలరా? చిన్న చిన్న పాటలయినా వ్రాయవచ్చు. పూర్తి పాటలే ఉండాలిలేదు.

కుమారదేవం ఉమామహేశ్వరావుగారికి: 'సరి సంపదలు' చిత్రంలో "పువ్వు నవ్వను" వానంతికి పాడినది జానకి. పాటల పుస్తకంలో ఎందుకూ వేయ లేదో ఆ నిర్మాతలకే తెలియాలి.

బెంగుళూరు ఓమరాంగారికి: "అహ నా పెళ్ళంట" లో వినిపించిన మగగొంతా మాధవపెద్ది సత్యం గారిది

పెడన నుంచి వ్రాసిన డి. ఎస్. మూర్తిగారికి: "స్త్రీ" చిత్రం కోసం "కాన్ హోతుం" రెండు విధాలుగా రికార్డు చేయబడింది కాని, సినిమాలో ఒకటి ఉన్నది. పరస ఇంచుమించు ఒకటే అయినా మాటలు భేదం. వివిధగీతం రికార్డు లోనే ఉంది.

విజయపురి గుర్రాజు గారికి: రేడియోలో 23 ఎమ్మెస్సీ మంటసరి పాట "విడుకొండవదా" రెండు విధాలుగా రికార్డు కాఉందా అని ప్రశ్నిం చారు. లేదు. ఈ పాట మొదట రేడియో కోసం చేశారు. వివరతంగా దీనిని శ్రోతల అభిమా నించారు. అది గమనించి హెచ్. ఎం. వి. కం పిసి వారి వేరే పాడించి రికార్డుగా విడుదల చేశారు. ఈ రెండవసారి పాడినపుడు వాద్యానుసరణలో, పాత టంలో మీరు చెప్పిన కొలది మార్పులు చేయ బడి ఉంటాయి. "జయభేరి" రికార్డులో ఉన్న "నీదాన నన్నదిరా" అన్న పాట ఫాంటసారి పాడినది. మీరన్నట్లు చాలా అందమైన పాట. వాట్యగీతా లంటే సెవ్నార్ల కత్తెలకు ఏమిరత మైన వ్యామోహం. రాజమహాలేవన వాట్యంజేసిన ఈ గీతం ఆ కత్తెలకు బలియై పోయింది. ఈ షెడ్యూల్ తెలియగనే టెరపై ఆ పాట అంత అందంగా రూపొందటానికి కారమలైన యద్దరు వాగ్గేర్లరావులు ఎంతో విచారించారు. ఏమిటి లాభం! ఏదో వివరతార్థం తీసి చక్కటి రసా వృష్టిని కలుపించ నేర్చినవిగాని ఈ సదునుపోయిన కత్తెరలు, అతి బీభత్సంగా చూసేవారికి జగున్న కలిగెలా ఉన్న ముష్టియుద్ధాల జోలికి పో నేర్వ లేదు. లేడికి లేచిందే పరుగు. అశ్వనికి సలపలమే నిగ్గ.

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
"మేల్ మాయిల్ మందు"
 నల్లగంను, ఎర్రగంను పొడలు, దిద్దులు, గజి,
 వరియు చెడనీరు వ్యాపించి నంగుంచే విర్రుడు
 వినుగు పుట్టించు రణములు మొదలగు
 దీర్ఘ కాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

నివారణములకు
 సిద్ధి డాక్టర్ కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు
 5/22, హీల్ చూయిల్, (P. O.) N. A. Dt.

నెలకు రు. 300 గడించండి

డా. యంగ్ & ప్రియంటింగ్
 ప్రేమోడి డ్రాయింగ్, ప్రిన్సిల్స్, సైన్స్
 బోధుల తయారీ సేద్యకాని డిబ్బుగడించండి.
 సమగ్రమైన డ్రాయింగ్ మాస్టర్, డ్రాఫ్టు
 మన్, ప్రియంటింగ్, డిజైన్ సర్ కిరీ. 400 శీత
 ములు, ముఖ్యమైన పాఠములుగల పబ్లికేషన్
 పుస్తకం రు. 5/- వివాహజీవితం: 88 పటములు
 గలదు. రు. 5/- వాస్తవీజీ రు. 1/- అదనం.
 Globe Book Depot (A. 41)
 Halka No. 23, ALIGARH CITY.

గులాబీ పూల వర్షం

ఒక పౌను గులాబీల నూనె కయారు చేయటకు
 సుమారు 4000 పౌనుల గులాబీ పువ్వులు
 కావాలి.... కాని మనోల్లాస కరమైన గులాబీ పూల వర్షం వలె
 హాయి గొలుపుటకు మీకు కావలసిందల్లా ఒక గోడ్రెజ్
 నం. 1. సబ్బు బిళ్ల, గులాబీల మనోహరమైన
 కమ్మని పరిమళము దివ్యముగా తిరిగి వళ వర్షు కోబడి
 సబ్బులలో రాజా యనదగు ఈ సబ్బు యందు
 యంత్ర మూలమున ఇమడగ బడినది.

మాతన పరికౌదనలు, పద్దతులున్ను, అభినిక
 యంత్రములు మరియు సంవత్సరాల కరబడిగా పొందిన
 అధికానుభవమున్ను, ఇతర గోడ్రెజ్ సబ్బులతో పాటు
 ఈ మొదటి కూరగాయల నూనె టాయిలెట్ సబ్బు యందలి
 పొంప్రదాయంగా పరిశుభ్రపర్చునట్టిన్ని మార్గవకర మైనట్టిన్ని
 వర్ణాములను ఇంకా ఎక్కువగా వృద్ధిబొందింపజేసినవి.

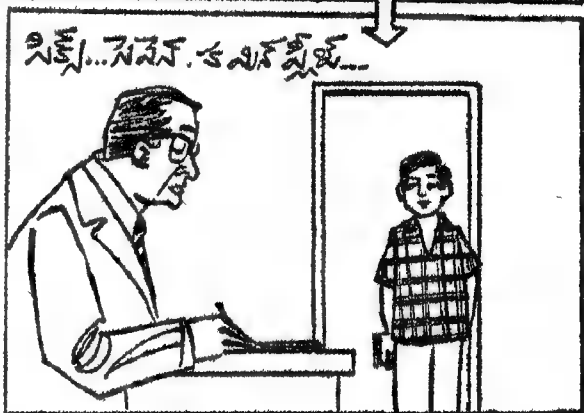
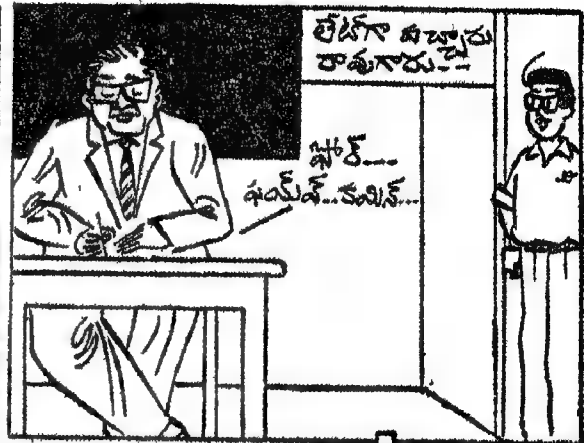

గోడ్రెజ్
నం. 1. టాయిలెట్ సబ్బు
పెద్ద - చైజ

ఆరి ప్రేమ సైది మరియు స్వరే

గోడ్రెజ్ సబ్బులకు ఆత్యుత్తమ నామచిహ్నము

నెలరోజుల తర్వాత ఆఫీసులో

కూర్చుని పనిచెయ్యాలంటే ఇబ్బంది

గానే ఉంటుంది. నా ముందున్న

ఫైల్లను చూస్తోంటే భయం పుట్టు

కొస్తుంది. పాపం పెరిగినట్టుపెరిగాయి

పైల్లు. అక్కడ నెలరోజులకొద్దీ

చెయ్యిచేయకపోతే తప్పుగా తల

గింది, అలాంటిది తప్పు పాపం

ఇంకొకటి దిగ్భయపడేలాగా ఉంటుంది

ఈ నెలరోజుల్లో అంతా మి

జుంటాయి. మి అయింది. కొత్త

దానిలో చే

గొప్పనను

అదిగో అదిగో అదిగో అదిగో

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

చెప్పడం నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

నాన్నా నాన్నా నాన్నా నాన్నా

గుమాస్తాను అనుకుంటే గుమాదనం అలా

అన్నాడు. మధ్యలో ఇలాంటి 'అనుకుంటే'

అంటే వరదా... అలాంటిది అంటే

దాదాపు అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

అంటే అదే... అలాంటిది అంటే

కనిపించాయి. ఆఫీసురు ప్రోత్సాహం ఎంత వచ్చేవా

చేయించగలడు.

వది నిమిషాల తర్వాత మధుసూదనం నా స్థానం

దగ్గరికి వచ్చాడు. ఆఫీసురు నాతో అనిన మాట

అప్పి చెప్పాడు. అతను అంతా విని—అన్నాడు.

“అలాటి మంచి మనిషిలో కొన్ని ‘లోప’లు

దేవు డెండుకు సృష్టిస్తాడో అర్థంకాదు రావో!”

“అంటే ?”

“నింపాదిగా నువ్వే అన్ని తెలుసుకుందువుగాని.

ఆయన గురించి తెలిసిన ‘చెడు’ చెప్పటానికి నా

మనసు వచ్చుకోడంలేదు.”

పురుణ ప్రారంభమయింది. చేద్దా మనుకున్న

మీ కాస్త అగిపోక తప్పిందికాదు. మంచి చెడుల

రూపాలు ఎలా ఉంటాయి ? అనలు మంచేవింట ?

చెడేవింట ? నాటి రెంటికి నరవాడ్డు ఎక్కడ ?

అసలర్థం దాగిన రోపాలంటే—

కాఫీ కొరకు అలాంటిది నా ముందు

నానో ఒక అంశం... అలాంటిది ఆఫీసు

లో నేర్పండి. నేర్పించుకోండి. మీ మాడు

కుంటి ఎవరో అనుకుంటే నానో ఒక అంశం

అనినా. గదిలోకి వెళ్ళింది.

అప్పుడు వరకూ ఆఫీసులో నాట్లాడుతున్న

నాట్లగుమాస్తా ఆఫీసురు గదిలోంచి అయిలు కొచ్చే

రాదు. ఈ నాతాత్పరిణామం ఆఫీసులో అక్కడి

చింది. అక్కడకూ ఆఫీసురు గదిలోకి చూపుట

నిలిచిరు.

మధుసూదనం నా దగ్గరకు వచ్చి—

“కాఫీకా ?” అని అడిగాడు.

“అవును.”

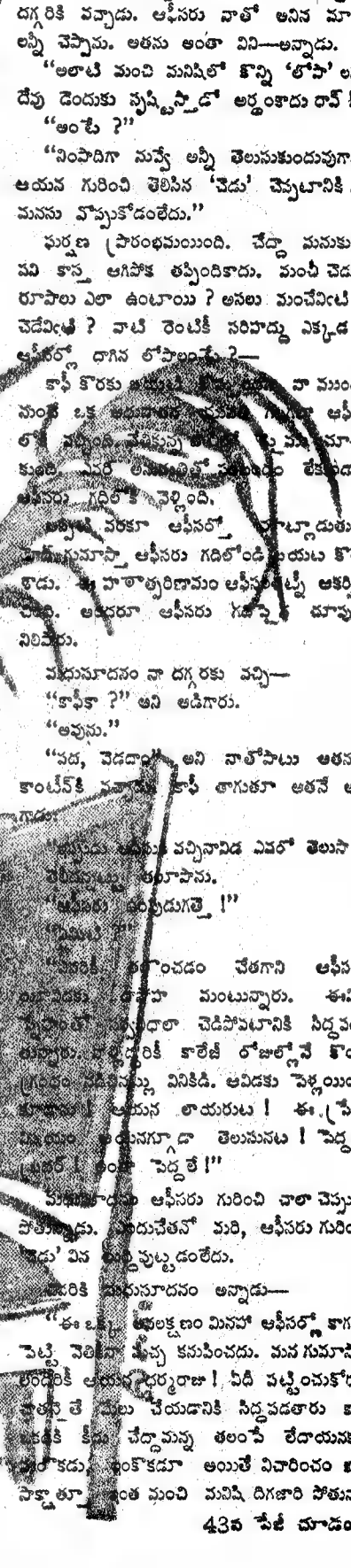
“ఎద, చెడదాం” అని నాతోపాలు అతనూ

కాంటీన్కి నానో కాఫీ తాగుతూ అతనే అడి

గాడు.

“అప్పుడు నానూ వచ్చినానిద ఎవరో తెలుసా?”

నానో అప్పుడు అలాంటిది.

జ రి గి న క థ

రామచంద్ర పురవాస్తవ్యుడు ప్రసాద రావుగారి కుమార్తె. నిర్మలకు అజంతా దివారాలకు వెళ్ళిందగా త్రోవలో కొక చిడిపోయి ప్రయాణంపాగక బాధ పడుస్తూ ఓ లెక్కరక ఆయనభార్య రుక్మిణి మళ్ళీ సరిచయం నిర్వదుతుంది. రుక్మిణి మృగాలు నిర్మలకు తన అక్కగారి కుమారుడు ప్రకాశ్ తోను, వసంతకు వేల్పు పా నెం లోని బడిపంతులునో వివాహం జరుపిస్తుంది. నళినీ, కుసుమలకు కూడా ప్రసాదరావుగారు వివాహాలు చేస్తారు. ఈ ఘంటికం భరించలేని కుసుమను భర్త అనుమతిలో ప్రసాద రావుగారు ఇంటికి తీసుకు వస్తారు.

12

నిర్మల బొంబాయినించి తిరిగివచ్చేసరికి నెల దాటింది. బాగా చిక్కిపోయింది.

వదిలను చూచి మాలతి తెల్లబోయింది. నిర్మల ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు వెళ్ళి అంది “వదిలా! కులాపాగా ఉన్నావా? ఇలా ఉన్నా వేమిటి?”

ప్రకాశ్ కు మన స్థిమిలం తిప్పుగా బొంబాయి పిచ్చి అన్నతిలో చేరగస్తాను. రాజారావుగారు తమ తాతగారికి పిచ్చి ఉండేదన్న విషయాన్ని వల్లడిస్తారు. భర్త వ్యసనాలకు లోనయ్యాడని విని కుసుమ ఆతృహృత్వకు పూనుకుంటుంది. ఈ సంగతి విన్న సుబ్బారావు అన్నను ఇంటినుంచి వెళ్ళిపోతే, భార్యదిగ్గరకు బయల్దేరాడు. దాకను శాంత నిర్మలకు తనగానే చెప్తుంది. నిర్మల చెల్లెలు వసంత చనిపోతుంది. రాధ అకే ఓ దిక్కులేని అమ్మాయి బిడ్డను నిర్మల పెంపడానికి తీసుకుంటుంది. వసంతి భర్త మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడని, తమ్ముడు రామవల్ల నిర్మల కేలునుకుంటుంది.

“బాగానే ఉన్నాను. ఎప్పుడూ ఉండేదేగా ఈ దిగులు? ఒక్కసారి యీ వ్యధలు ఎప్పు వూర్తిగా క్కుంగడిస్తాయి. అందుకేనేమో యిలా అయ్యాను”

మాలతి నమ్మలేదు నిర్మలవైపు వంతయంతో చూచింది. ఆమె మరేమో అడగలేదు నిర్మల అస దైవిక జీవితంలో ఆడుగుపెట్టింది. మాలతికెంతో

భయంగాఉంది. మునుపటి ఉత్సాహం యేమైంది? యాంత్రికంగా, పరధ్యాన్నంతో వసులు చేస్తున్న వదిల హృదయంతోని బాధను అర్థంచేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తోంది. కాని నిర్మల అన్నిటికీ విరుసవ్వతో ప్రత్యుత్తరా లిస్తుంటే మాలతికి అయోమయంగా ఉంది.

ఒకరోజు నిర్మల డాక్టర్ శాంతదగ్గరకెళ్ళి వచ్చింది. అక్కడ యేం జరిగిందో కాని నిర్మల మళ్ళీ యధాస్థితికి వచ్చింది. కొన్నాళ్ళబట్టి లేని సంతోషం, ఉత్సాహం తిరిగి ఆమెలో అంకురించిన్నై. మాలతి యిదంతా గమనిస్తోంది

మరుసటిరోజు సాయంత్రం మాలతి డాక్టర్ శాంతదగ్గర కెళ్ళేందుకు తయారైంది. కార, బయట అగిఉంది. మాలతి వెళ్ళోందని తెలిసికొన్న నిర్మల గబగబ హాల్లోకొచ్చింది.

“ఒంటి నొప్పిగాఉందా మాలతి? — నేనూ రావా?” అంది నిర్మల గొంతుక్రింద చేయబెట్టి చూస్తూ ఆత్రంగా.

మాలతి వదిలప్రేమకు ఉక్కిరిబిక్కిరైంది. మెల్లగా అంది “నాకేం, బాగానే ఉన్నాను. నిన్ను

38 వ కేజీ చూడండి

అందమైనది పురాతనమైనది

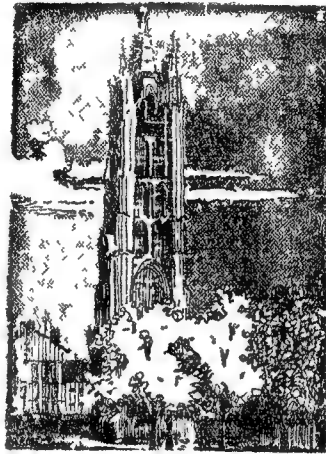
'బార్డో' నగరం!

"బార్డో" శ్రేష్ఠ పట్టణం ప్రాచీనమైనది. సముద్రానికి ఇది 60 మైళ్ళ దూరంలో ఉంది గాని... చాలా కాలంనుంచి ప్రధాన ఓడరేవుగా, 'ద్రాక్ష సారాయ' వ్యాపార నిలయంగా, నిలకడగా అభివృద్ధిపొందుతూ వస్తోంది.

ఈ నగరం ఎంతో పాతదాని లాగా ఏదో వినుకటి చరిత్ర నుంచి ఉండి వద్దదా? అన్నట్లు ఉంటుంది. ఇక్కడి పాతదస్తావేజులు నుంచి రంలో ఎంతో పురాతనమైన విశేషాలు మనకు లభ్యమౌతాయి.

పోయ్సేషియన్ల కాలం నుంచి కూడా ఈ నగరం వ్యాపార నిలయంగా చరిత్ర కారులు వింటున్నారు. పోయ్సేషియన్లు ఇక్కడకు ఆ కాలంలో ముత్యాలు, ఇనుము, ఇంకా మిరియాలు మొదలైన సుగంధ ద్రవ్యాలూ తీసుకుని వస్తూఉండే వారు. అవి యిక్కడ అమ్మి, తిరిగి మంచి మాంసం, 'బంగాళాపూడి' (ఖనిజం) తీసుకుని వెళ్లేవారు. స్థానిక 'పైరానీ' తెగవారు వారితో వ్యాపారం చేసేవారు.

అయితే రోమన్ల కాలంనుంచి

'బార్డో' నగరంలోని క్రైస్తవాలయం.

కూడా ఈ నగరం ద్రాక్షసారాయానికి పెట్టింది పేరు. ఈనాడు కూడా ఈ రేవునుంచి ప్రధానమైన ఎగుమతి ద్రాక్షసారాయమే.

ఫ్రెంచిరేవుల్లో పెద్దవైనవాటిలో కెల్లా మూడోది ఈ 'బార్డో'.

ఇది గారోన్ నది ఎడమగట్టున ఉన్నది. నగరం సముద్రముఖానికి చాలా దూరమే అయినా, సంద్రతీర వాతావరణ పొడగడుతుంది మనకి! 15 మైళ్లు ఈ నదిగా ఉండి ఈ "హార్ బర్", "డార్డోన్" నదిలో నుంచి పోయి, 'బరోన్డ్' నదిగా మారుతుంది. ఐతే ఇవాళకూడా మరి పెద్ద పెద్ద నౌకలు ఈ రేవుకు పోలేవు. లేకపోతే యిది మరి విపరీతమైన కీర్తి

ప్రతిష్ఠలను పొంది ఉండేది. 18 వ శతాబ్దపునగరమాలన్నట్లు ఉంటుంది ఈ నగరం. చరిత్ర ప్రసిద్ధి కెక్కిన యిక్కడి తోటలూ, ఇళ్ళూ చూడ ముచ్చటగా మనోహరంగా ఉంటాయి.

ముఖ్యంగా ఈ నగరంలోని గ్రాండ్ థియేటర్ చూడదగ్గవంత అని చెప్పాలి. బ్రహ్మాండమైన ఈ థియేటర్ లో మూవోతులు 'స్టేజీ' యే ఉంటుందట! దీనికి అధునాతన పరికరాలు, హంగులు చేర్చారు.

ఇందులో ముఖ్యంగా విశ్రాంతి మందిరం చూసేటెలా. దీని మెట్లు కూడా చలువరాతితో నిర్మించారు.

ఈ నాటక నాట్యశాలలో 13000 మంది ప్రేక్షకులకు చోటుఉంటుంది. ఏడాది అంతా ఈ నాటక నాట్య మందిరంలో బాలెట్ నృత్యాలు, 'టెట్రా'లు 'కానసర్వెల్లాంటి' ప్రదర్శనలు "కచేరీ"లూ, అవుతూనే ఉంటాయి. చూసేటెలాల్సినవాటిలో యిదో మంచి నగరం.

'బార్డో' దరినే ఇటీవల 'చమురు' స్థావరాలను కూడా కనుగొన్నారు.

— టంపెట్ మానింగ్.

సింహం :

(మొఖ, పుబ్బ, ఆ త్తర 1 పా.)

మీకు ఇది ఒక ఉత్తమ ముద్రం బంధువులతో
పెరిగి ప్రజ్ఞాతులు పొందగలరు. వ్యవహార రంగంలో
సందర్భానుసారంగా ఇతరులను ఎదిరించి మాట్లాడ
వలసిన అవసరం ఏర్పడగల అవకాశాలున్నవి. వృత్తిలో
మీ విద్యా బుద్ధులు ప్రకాశించితగిన అవకాశాలు
లభిస్తవి. ధర్మ కార్యాల అనుకున్న ప్రకారం నలక్ష్మి
ణంగా జరుగుతుంది. ప్రయాణాలు చేస్తారు ధారా
ళంగా వస్తున్న ఉద్యమ తాత్కాలికంగా స్తంభించి
పోయే సూచనలున్నవి ఇతరులకు వాస్తవ్యం చేయ
గలుగుతారు. అనేక సందర్భాలలో సమయంలో
మరచిపోయి, అసంతోషం సృష్టించడంతో
ఉంటారు. వారం రెండవ భాగంలో కుటుంబంలో అనా
రోగ్యాలు ప్రబలుతుంది. ఎదురు చూస్తున్న వార్తలు
వెంటనే రావు. 10, 11 తేదీలలో శుభకార్యముల
వలన ఖర్చులు, వృత్తిలో హాండ్స్ ఘన.

కన్య :

(ఆ త్తర 2, 3, 4 పా, నా స్త, చిత్తి 1, 2 పా.)

ఈ సమయంలో మీ ఆరోచన విధిమండికి
అనుకూలమైంది. సంవారము, దేహ శ్రమతో కూడిన
సమయం అధికం. పూర్వం మీయందు నిర్లక్ష్యం ఘాటిన
వారే ఈ సమయంలో మీకు ఉపకరిస్తారు. పిల్లల
మూలంగా ఆసంద ఉత్సాహములు భాగుంటుంది
బాప్య విషయంలో పరిస్థితులు క్రమంగా మారి
పోయి మీ మార్గానికి మంచి అవకాశం దొరుకు
తుంది. పుణ్యకాలక్షేపాలు, దైవకార్యాల మొదలయిన
వానియందు పాల్గొంటారు. తలపని తలంపుగా
ధనం చేతికి వస్తుంది. అన్ని విధాలా శుభము, సంతో
షము పొందగల సమయం. అయితే మీరు నిర్లక్ష్యమై
పనులలో ఎవరినెల్లమా ఏ పాపాలు రాకుండా
చూచుకోవలసి అవసరం. 12, 13 తేదీలలో
భాగవార్తలు, కార్యసిద్ధి

తుల :

(చిత్తి 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, బాఖా,
1, 2, 3 పాదాలు)

ఈ సమయంలో మీరు, నేర్పు ఇవి చాలా ముఖ్యం.
మీరు ఎంత శ్రమ చేసినా, ఇతరుల చేతినుంచి ధనం
రావటం అనేది దుర్లభంగా కనుపిస్తుంది. అయితే
అన్ని సందర్భాలతోనూ అలాగే ఉంటుందని అనుకో
వద్దు. కుటుంబ విషయాలలో ఇంతకుముందుకన్నా
ఉత్సాహము, కార్యమకూలత కనుపిస్తవి. బంధు
వుల రాక పోకలు విశేషముగా ఉంటవి. అధికారులతో
సంప్రదింపులు మొదలయినవి ముఖ్యంగా కొనసాగు
తుంది. వృత్తి, ఉద్యోగాలలో ఆటంకాలు తొలగి,
అభివృద్ధికి మార్గం లభిస్తుంది. డబ్బు కాని, ముఖ్య
మైన వస్తువులు కాని సమయానికి పరుల చేతిలో
చిక్కుకోవటంవల్ల బాధపడవలసినవస్తుంది. మీ

కార్యక్రమాలను సాగిస్తూ ఉంటారు. అయితే మనస్సు
మాత్రం ఎక్కడో వంచరిస్తూ ఉంటుంది. వారం
తంతో ధనవస్థ.

వృత్తి :

(విఖాఖ 4-వ పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠ.)

చేతినిండా పని తగిలే సమయం. పంపుంలో
గౌరవ ప్రతిష్ఠలు కూడా భాగుంటవి. స్వేచ్ఛయా
లలో ఇతరుల జోక్యం అధికం కావటంవల్ల చికాకు
కలుగుతుంది. మీ విద్యను, తెలివి తేటలను ఉపయో
గించుకోవగలగిన సమయం. మంచివారి స్నేహం,
సహాయం కూడా లభిస్తవి. ప్రయాణాలు చేయ
వలసి రావచ్చు. పిల్లల ఆరోగ్య విషయాలలో శ్రద్ధ
వహించటం అవసరం. వాకరులతో వివాదాలవంటి
వాటిలో మీరే ఒక అడుగు వెనుకకు తగ్గటం అవ
సరం. మీ సామర్థ్యం, చల్లగా మీకే అవకాశం చేద్దా
మనుకొనేవారుంటారు. జీర్ణకోశంలో లేక, ఆ ప్రాంతపు
అవయవాలలో బాధపడతారు. వారం రెండవ భాగంలో
అసంతృప్తికర వార్తలు తెలుస్తవి. 10, 11 తేదీ
లలో గౌరవం, వ్యవహార విషయం.

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఆ త్తర 1 పా.)

ప్రస్తుతం మీరు అనుకున్న పనులు చాలా
నిదానంగా జరుగుతూ ఉంటవి. ఇతరుల చేతినుంచి
రావలసిన ధనం మొదలయినవి సమయానికి ఉపయో
గించవు సంపాదకార్యాలలో మీ పాతపాట్లును బయట
పెట్టటానికి ఎదురుచూచేవారుంటారు. ఉద్యోగ నిర్వ
హణ మొదలయిన పుట్టలలో శ్రమ కనుపిస్తుంది
కాని, పనులు నిలవకుండా పూర్తిచేయ గలుగుతారు.
ఆదాయం మందంగా ఉంటుంది. ఇతరులను గురించి
దూషణగా ప్రసంగిస్తూ మీ సహాయం విమిత్తం
ఎదురుచూచేవారుంటారు. ముందు ముందు చిక్కులు
రాకుండా చూచుకోవండి. జరుగవలసిన కార్యక్రమా
లకు సంబంధించిన వార్తలు తెలుస్తవి. ఒకరిమీద
ఆధారపడకుండా ప్రతి వని మీరే సరి చూచుకొన
వలసి ఉంటుంది. ఆరోగ్యం గురించి జాగ్రత్తగా
ఉండండి. 7, 8 తేదీలలో శుభవార్తలు, ధనలాభం.

మకరం :

(ఆ త్తర 2, 3, 4 పా, (కెణం,
ధమ్మ 1, 2 పా)

గతవారంకన్నా అనుకూల వాతావరణం వసు
పిస్తుంది. మీ వృత్తి, వ్యాపారాలు చల్లగా కొన
సాగించుకోవగలుగుతారు. అయితే ప్రతి వని
క్రొత్తగా తీస్తుంది. ధనాదాయం క్రమక్రమంగా
పెరుగుతుంది. ఇతరుల కార్యభారం తగ్గుతుంది
మంచివారి సహవాసం లభిస్తుంది. మీ ఆరోగ్యం
ఇంతకుముందుకన్నా భాగుంటుంది. విలువగల వస్తు
వులు కొంటారు. మీ స్నేహితులు సాహస కార్యాలలో
ప్రావీణులైపోయారు. కాని, మీ శక్తిని గడుపించుకొన
కుండా తొందర పడవద్దు. బంధువులవద్దనుంచి

ఈ వారము ధరలు

ఈవారం బంధువుల ధర ముందు హెచ్చు
తున్నాయి కనుపించి, చివరకు మందిలో నిలు
తుంది. వెండిధరలో మందీపచ్చి, స్థిమితంగా
ఉంటుంది. చింతమందుకు గిరాకీపస్తుంది. మిర్చి
ధర వారం రెండవ భాగంలో తగ్గి అవకాశ
లున్నవి. వేరుశనగపప్పు ధర ముందు మందీ
పచ్చి, వారం చివరలో పెరుగుతుంది. మాపుల
ధర కొద్దిగా పెరుగుతుంది. ధాన్యంధర కొద్ది
తేజీ వచ్చినా క్రమంగా తగ్గి అవకాశాలున్నవి.

పచ్చే వార్తలు నిరుత్సాహంగా ఉంటవి. మొత్తం
మీద ఈ వారం మనస్థిమితం తక్కువ. దోలాయ
మానంగా ఉంటుంది. హాస్య ప్రసంగాలకు దూరంగా
ఉండటం మంచిది. 12, 13 తేదీలలో అనా
భ్యము, కలహ సూచన.

పుంధం :

(ధనిష 3, 4 పా, శిఖిషం,
పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

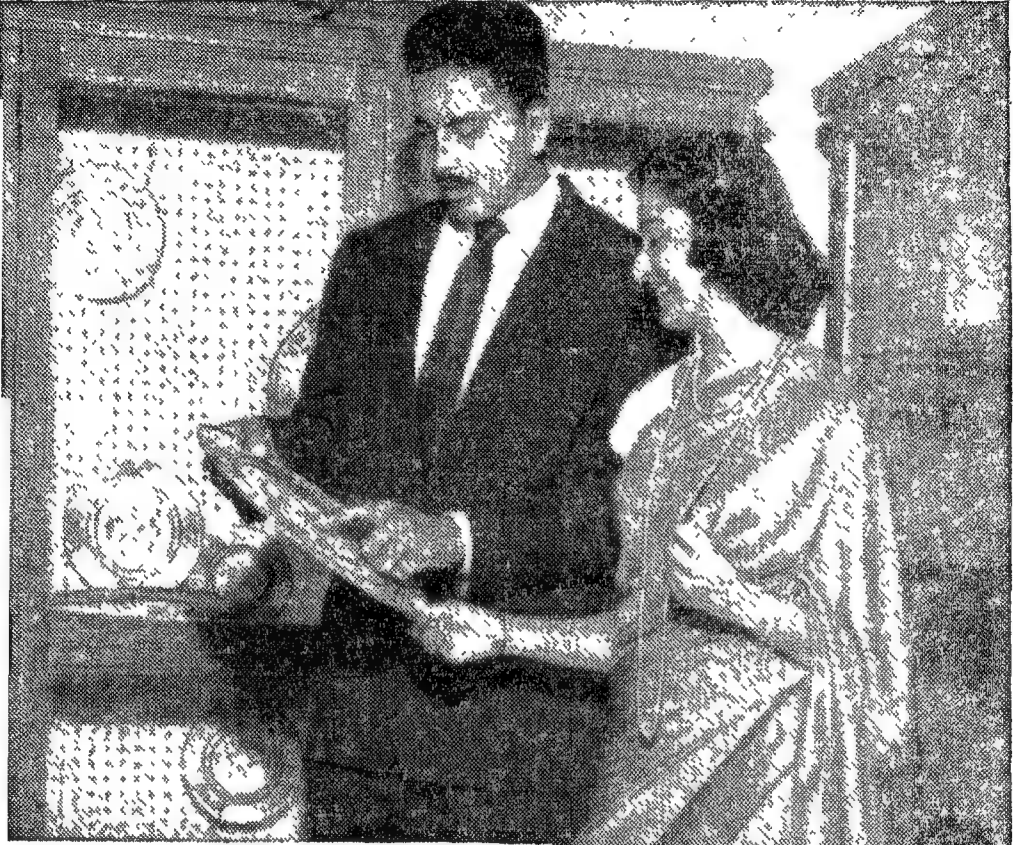
గ్రహబలం భాగున్నది. ప్రతివని దైర్ఘ్యంలో
సాగించ గలుగుతారు. ఏ వ్యవహారంలోనూ నిరాశ
చెందవలసిన అవసరం కలుగదు. అధికారుల ఆద
రాధిమానాలు లభిస్తవి. వృత్తిలో అనుకూల వార్తలు
నింటారు. శత్రువులను సమయం చూచి అణచ
గలుగుతారు. సంవారము, శ్రమ అధికంగా ఉంటవి
కుటుంబ సంబంధమైన కార్యక్రమాలలో శ్రద్ధ
వహించలేకపోతారు. తెలపని తలంపుగా ప్రతికూల
వార్తలు తెలుస్తవి. మధ్య ఎదుర్కొన్న ఆదాయ భంగ
సూచనలు కనుపిస్తున్నా, మొత్తంమీద మీ అంచనాకు
లోపం రాదు. స్వల్ప విషయాలలో పాపాలు
పడుతుంటారు. అయినా వాటివల్ల ఇబ్బంది ఏమీ
ఉండదు. 12, 13 తేదీలలో సంఘకార్యాలు,
కోర్టు కేసీలలో అనుకూలత, ధనలాభం.

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఆ. భాద్ర, శిఖిషం.)

ప్రశాంతమైన కాలం. గౌరవం దక్కుతుంది.
శుభకార్యాలలోను, పుణ్యకార్యాలలోను పాల్గొం
తారు. ఇంతకుముందు ఎదురు అవుతున్న సమస్యలు
క్రమంగా తీరిపోతవి. కార్యరంగంలో ఇతరుల నిమిత్తం
ఎదురుమాడటం తగ్గుతుంది. అయితే అధిక ఖర్చు
లను భరించవలసినవస్తుంది. పిల్లల ఆరోగ్యం, మీ
ఆరోగ్యం కూడా సంతుష్టికరంగా ఉండవు. ఈ
సమయంలో కొన్ని వ్యవహారాలు మొండిగా నిలిచి
పోయే అవకాశాలున్నవి. మానసిక చింతలు చాలా
భాగం తొలగి పోతవి. వృత్తి వ్యాపారాలలో సమయ
మెరిగి పని జరుపుకోగలుగుతారు. అధికారులతో
వివాదాలు రాకుండా చూచుకోవండి. 8, 9, తేదీ
లలో కుటుంబంలో శుభకార్యాలు, వ్యవహార సిద్ధి.

లక్షలాది జనులకు ఆనందం కలిగించే ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో
ప్రకటనలు వేసి మీ వ్యాపారాభివృద్ధి చేసుకొనండి.

**బిన్నీవారి అసలు
సిల్క్ చీరె ధరించి
మారెంత అందంగా కనబడుతున్నారు!**

జార్జెట్, షిఫాన్, మెత్తని సిల్క్ లో కూడా
లభిస్తాయి

బెంగళూరు ఉలెస్, కాటన్ &
సిల్క్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్
అగ్రవారం రోడ్డు, బెంగళూరు-3
ఓన్లీ & కంపెనీ (మదరాసు) లిమిటెడ్ వారి వారి

JWT/BM/55-1983

రు చు లు :

మిత్రుడు : నీకు ఇదివరకు
వే. డం కూరలంటే డోకు
వచ్చేదిగాదా ఇప్పుడేవే ఎలా
యిష్టమయ్యాయి ?

స్వబ్రహ్మణ్యం : మా ఆవిడకు
ముద్దకూరలంటే కోపం వస్తుంది
గనుక!

ఎస్. చిట్టెబాబు (వై న ఫూర్)

అంబోదరుడా :

ప్రేమకు వెన్నెల చాలును;
భామకు నగ నట్ర చాలు—వలపు గడింపన్
ఏ మొసగిన 'పోష' మరున్
దామునికి నయన దెలియదు—అంబోదరుడా!
ఇంటర్వ్యూలో ప్రశ్నలు
వింటే బహు చిత్రము; తివి వేడుక కొరకే
నంటా; నిండుకొరకు పే
రంటపు పిలుపేలనయ్య—అంబోదరుడా?
మీ రెవరని మొదట యడిగి
ఊరేదని పిదప కడిపి—పోమ్మని నుడువన్
ఈ రీతిగ పిలుచుటలు; ఖ
లాగైన పరీక్ష లేపుడో—అంబోదరుడా!
దాకానులు పదవులకై
నాకమున్నె దండు వెడలి—నాశనమై నా
రీ కలి 'మన వారిని' గన
దాకానులే నయము దోచు—అంబోదరుడా!
పన్నులు పెరుగుచు నున్నవి;
వెన్నులు విరుగుట మొదలిడె—పేద ప్రజకున్ !
ఎన్నెన్నో ప్రణాళికా తెల్సా
'దన్నింగులు' చేయసాగె—అంబోదరుడా!
నీతికి నిలబడగలమని
కోతలు వేదికలపై ని—కోయుట జూడన్;
నీతులు కోతలు రెండును
రై తుల తల—వాతలయ్యె—అంబోదరుడా!
మంచిని చెడుగా జూచుచు
మంచిగ చెడునే మలచెడు—మనుజులు భువిలో
ఎంచక్కా వరహాలు; త
లంచగ కొందరి కనులకు—అంబోదరుడా!

(కోవి రామకృష్ణానకాశ్రమి) (దొండపాడు)

అంధ్రసచిత్రికారక

క్షే మం

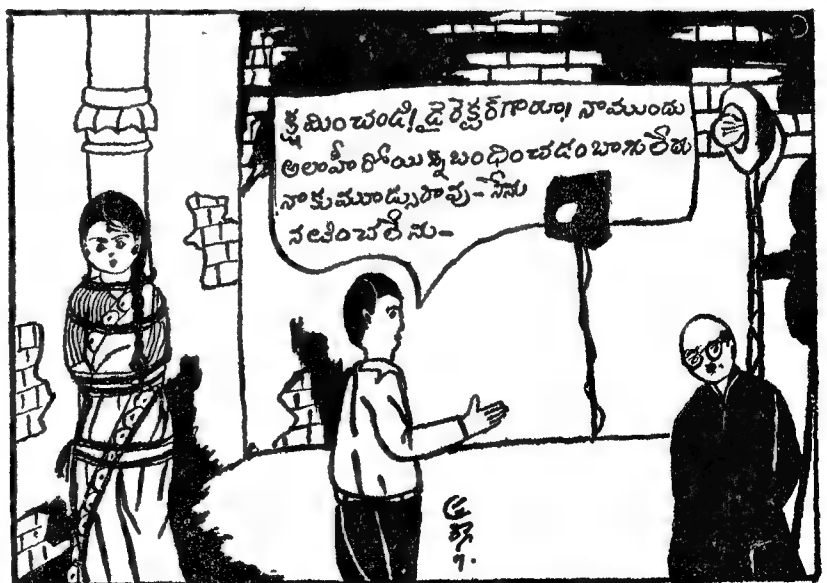
“నువ్వీలా దున్నపోతు ఎక్కి
ప్రయాణం చేస్తున్నావే ఎం
దుకు?”—దు న్న పో తు మీద
వస్తోన్న పెద్దమనిషిని మరో
బాటసారి అడిగాడు!

“రై లు టాపుమీద ఎక్కి తే
నదిలో పడిపోతాను గనుక”
అన్నాడతను.

ఆర్. బాబ్జీ (గుడివాడ)

వరకట్టుగానం

చిరునగపు తొలక బోయుచు
మురిపంబులు దీర్చునట్టి మోహపు సతికి
సరితూగు ధనము కలదే ?
వరకట్టు మడుగడుగునా? వరునకు నెందున్.
ధర మంగళ దాయనియై
పరనను గూర్చుండి నకల సౌభాగ్యంబుల్
విరజిమ్ము పడలి విడగా
వరకట్టు మడుగ డగునా? వరునకు నెందున్.

మ

పొద్దుట వచ్చిన పేదరు చేతిలోకి తీసుకున్నా.
ఇంకా హెడ్ లైన్స్ వదలకుమన్నా కాలేదు.

“అమ్మా! అమ్మా! మరేమోనో, వీరువారోనో
ఈ పెన్ దొరికిం దమ్మా వాకు” గబగబా బుజాలు
కుదుపుతూ ఒక్కసారిగా మీదపడినంత పని చేసింది
ఏదేమో సుకీ.

రాని మాటలకి వాకు నవ్వు వచ్చింది. “అవు
నమ్మా! మన వస్తువులు మన ఇంట్లో మనకే దొరుకు
తాయి!” అన్నా, పేవర్లోంచి రుతియ్యకుండానే.

“ఇది పాత పెన్నులాగే ఉందిగదా? నే రాసుకునేం
దుకు తీసుకుంటానే?” చెప్పదగ్గర కందిగిగల్గి, రొద
చెయ్యటం మొదలుపెట్టింది.

“అబ్బబ్బ! ఏంపెన్నే అది? చూడవీ” అని చేతులు
వెనక్కి జాచి పెన్ను సుకీ చేతులోంచి తీసుకున్నా.
ఎర్రనిపెన్ గెల్డ్ క్యాన్ తో కొట్టవచ్చినట్టు కనిపిం
చింది. ఒక్కక్షణం నా దృష్టి దానిమీదే నిశ్చలంగా
నిలిచిపోయింది. నా హృదయ మేదో అనిర్వచనీయ
మయిన జాడతో మెలితిరిగిపట్టయింది. మనసు
మూగనోయినట్లు నిపించింది.

“రాణీ! ఎప్పుడై నా నీ ప్రేయోత్పాదితమయిన
లిప్త ఈ పెన్నుచూచి, ఇప్పుడుని అడుగుతే ఇచ్చేస్తావా?
ఇవ్వకేం? ఇచ్చేస్తే నన్ను మర్చిపోతావేమో?” జాలితో
కూడిన తియ్యనికంఠం పెన్నులోంచి ప్రశ్నిస్తున్న
ట్లు నిపించింది.

“ఏమిటమ్మా? అబ్బా చూస్తావు దానివంక.
పాత పెన్నేగా” సుకీ కంఠంలో విసుగు ర్థనించింది.

“పాన్నే అమ్మా! ఇవ్వకపోతే. మరచిపో నేన్ను
న్నావు. దీనిమూలంగా మా బొమ్మలపెళ్ళి అలస్యమై
పోతోంది. ఇంతకంటే మంచి పెన్ను నావ్వుగారిచే
కొనివించుకోకపోతే అప్పుడు చూడు?” అంటూ
బుగమూతి పెట్టుకుని పరిగెగురిస్తూ వెళ్ళిపోయింది
బొమ్మల పెళ్ళివైపు.

మనస్సుంతా వీరసపడిపట్టయింది. కొంచెంసేపు
విశ్రాంతిగా పడుకోవాలనిపించి, గదిలోకి వెళ్ళిపరపు
మీద వాలా. కళ్ళు పాట్లంతటనే మూతలు వడి
నట్టయ్యాయి. కళ్ళముందు సినిమా రీళ్ళ తిరుగు
తున్నట్లు దృశ్యాలు.

* *

తెం

అప్పుడు నాకు ఆరో సంవత్సరం. మా బాబు, నేను పెరిటో బానిసలు (కొంద మట్టితో బొమ్మ రిల్ల కడుతున్నాము. ఇంకమట్టితో చేతులవరకు అట్టు కట్టిపోయింది. మొహమంతా చెమట బిందువులు విరిచాయి. రెండు జుర్రు రిల్లమూ గాలికి ఎగురుతూ, మూతిమీద పడుతుంటే, మోచేతులతో వెనక్కి తీసుకుంటూ, మోకాలిమీదనున్న గొనుతో మొహంపిడి చెమట అల్లకుంటున్నా. ఇంతలో నా నాన్నగారు పాదానికిగా మూ దగ్గరికి వచ్చారు. పక్కనే ఇంకొక కొత్త మనిషి కూడా ఉన్నాడు. మా నాన్నగారిని చూసి అప్పటికి మా (చివాలు కాస్తా పెై కేగిపోయాయి.

“ఓం భగవంతుడా! ఇలా కోర్కెకి వెళుమనా, పొలానికి వెడతానన్నారకదా అని ఆయన చెయ్యి మన్ను కెక్కులుకూడా చెయ్యకుండా నేను అలా వట్టిలో పడి ఇల్లు కడుతున్నాం. పాదం (తంపిరకు అలలకు ఎలాంటి విపన్నం కలుగదనక న్నాం, కానీ ఇంతలోనే ఆయన వచ్చేస్తానని మాకుమలుకు ఏం తెలుసు? ఇంక ఇవాళ వీపులు పొడయిపోతాయి కాబోలూ దేవుడా?” అనుకుంటున్నాం మనసులో.

నాన్నగారిని చూడగానే ఇద్దరం అటెన్షన్ లో నిలబడటానికి కోర్కెల్లాగా నుంచున్నాం. ఇంతలో మట్టి చేతులు సంగతి గుర్తొచ్చి, రెండుచేతులూ వెనక దాచుకున్నా. చెమట మొహం మీదనించి ఉప్పుగా వోట్లకి జారోంది. తర్రమంతా చలి శ్మడం పెచ్చినట్లుగా వణికిపోతోంది.

నీ నిమిషంలో ఎవరి వీపులు ‘గ్లో’ మంటాయో నని చిక్కమొహం మేనుకుని మా నాన్నగారివంక చూడలేక చూస్తున్నాం.

ఇంతలో మా తమ్ముడు ‘నర్’మంటూ ఏడుపు మొదలుపెట్టాడు ఒకవేళ తగలబోయే దెబ్బలు ముందుగానే వీడిస్తే మోతాదు తగ్గవచ్చని వాడి ఉహ కాబోలు.

వాడి ఏడుపు చూసేటప్పటికి నా ఒళ్లు మండి పోయింది. “వెదవ! వీడ్చి, దెబ్బలు తప్పించుకుని అంతా నామీదకు తీసేస్తారు కాబోలు”నని నాకు క్షోభం కలుగుతోంది. అంతవరకూ నా కళ్లలో ఉన్న నీటి మరలడం.

మా నాన్నగారివంక చూస్తూ, అత్త సంకల్ప భారం “అదికాదు నాన్నా, మరే.....వీడు— ఈ బాబి గాడేమో.....మరి, మట్టి కలిపి..... నన్ను... ఇల్లు కట్టి పెట్టమన్నాడు. మరేమో..... అందుకని....”

తరువాతి మూలలు మా నాన్నగారి నవ్వుమొహం చూసి నా వోట్లో అగిపోయాయి.

పొరుగు కురుస్తుందనుకున్నా, వర్షంగాలికి తేలి పోయిపోయింది, విమానంమోత మోగుతా యనుకున్న మా వీపులు కొంటించాయి. ఆశ్చర్యంగా ఆయన వంక చూస్తూ ఉండిపోయా. దెబ్బల మూల మర్చి పోయి, ఆయన ఎందుకు నవ్వుతున్నారో అని నా మనసు కాలరాచేషణకి పరిగెత్తింది.

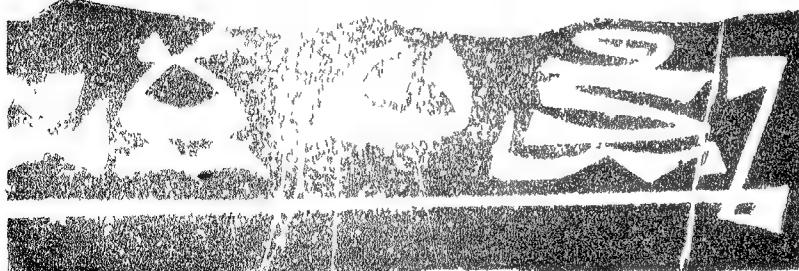
వెంటనే నాకు అర్థమయిపోయింది. మా తమ్ముడి దొంగ ఏడుపు, నా అబద్ధపు సంజాయిషి చూసేటప్పటికి ఆయనకి జాల్య క్షోభలోని అనందం అర్థమయి ఉండాలి! పెట్టుపడన దొంగలమల్లె ఆయనకి నిజం తెల్పిపోయిందికదా అని నాకు వీగ్ని వేసింది. వెంటనే నా చరిస్సెతికి నవ్వు కూడా వచ్చి, నెమ్మదిగా తల వంచుకున్నా.

ఇంతలో పక్కనున్న పెద్దమనిషి హెచ్చరికతో మా నాన్నగారు ఖంగారుగా, “అమ్మా! రాణీ! ఆయన లేడూ?... ఆయనేమమ్మా! మీ మూలకి వెళ్లే దోవలో ఆ వీపెంటు అరుగుల ఇల్లాయన అదే ఎమ్మా! ముప్పు మాంత్రికుడంటావే ఆయన! మిమ్మ ఒకమాటు చూడాలంటున్నాడు. ఒకసారి వెళ్లి వద్దాము ఏమిదా?” అన్నారు.

ఈ సందడిలో మాబాబిగారు వెమ్మదిగా ఇంట్లోకి జారుకున్నాడు. మా నాన్నగారు తిరిగి హెచ్చరించగా అడ్డాపించారు. “రామ్మా! నెడదాం కాళ్ళూ, చేతులు కడుక్కు రా”

నేను వెమ్మదిగా, “ననురామ నాకు బియ్యం” అన్నా గుండె గడదడలాడోర్చి రైలు రంపకి వెళ్ళి.

“అది కడుమ్మా! ఏమిం అయినో అల్లగా ఉండటం. అందుకని మిమ్మ కడిసి రావలసింది. వినీ టూరింగింవే చూసి ఎద్దొం నేను రాదా ఏదోగా” అదాయన బుల్లగింపు భోగలో.

చవనామృతము (Elixir-De-Chavana)

అందరూ వాడగిన టానిక్కు

బాలరక్ష
పిల్లల ఆరోగ్యమునకు.

కోరువారికి నూచీ వ్రత
ములు వంపుదుము.

స్రాకిష్టులు కావలెను.

లక్ష్మీనారాయణ కంపెనీ,
కాకినాడ

మాంత్రికుడు

ఇంక మా వాస్తవారికి ఎదురుచేప్పే ధైర్యం లేకపోయింది. అదీకాక, ఆయన కూడా పచ్చనంటూ న్నారుకదా అని, కాళ్ళు, చేతులు కడగటానికి బావి దగ్గరకి వెళ్ళా.

“అంతా నిమిషాలమీద ఉందింటి. మనం ఎంత తొందరగా వెడితే అంత మంచిది” అంటున్నాడు వక్కునున్న కొత్తవనిషి. నాకు అర్థంకాదా? పది నిమిషాలమీద ఉందో.

మా వాస్తవారి త్వరగా కానివ్వమన్న పొన్నరి కతో, త్వర త్వరగా కాళ్ళు కడగటం మొదలుపెట్టా. కానీ, ఎంతకీ ఆ మట్టి వదలందే! ఎట్లాగో నగం మట్టి వదలగా నగం చేతిలో వదిలేసి గొనుతో తుడుగు కుంటూ వాస్తవారి దగ్గరకు పరుగుతీశా.

ఇంతలో పక్కనున్నాయన రిక్నా తీసుకువచ్చాడు. వాస్తవారు నన్ను ఎళ్ళోగ్లో కూర్చోబెట్టుకున్నారు. కొత్తాయన కూడా ఎక్కింతరువాత రిక్నా బయల్ పడింది. నా ఆలోచనలు కూడా పరుగులు తీస్తున్నాయి. ఆ మాంత్రికుడుంటేనే నాకు చచ్చే భయం. ఆ ఆకారం గుర్తు కొచ్చేటప్పటికీ ఒళ్ళు జలదరించింది మట్టి అవాల్చికి మల్లే ఎత్తుకుంటాడేమోనన్న ఆలోచన రాగానే మా వాస్తవారిని గట్టిగా పట్టుకుని కూర్చున్నా. రిక్నా సిమెంటు రోడ్డుమీద కొచ్చింది.

మీరు నిమిషాలలో రిక్నా సిమెంటు అరుగుల ఇంటిముందు ఆగింది. నేను భయంగా మా వాస్తవారివంక చూశా. “ఏం భయంలేదు” అన్నట్లుగా వాస్తవారు నా విపు నిమిరి, ఎత్తుకుని కిందికి దించారు.

ఇంటి తలుపులు తీసే ఉన్నాయి. సాదిడికి పక్కగా ఉన్న ఒక గదిలోకి ఆ మనిషి దారి తీశాడు. వాస్తవారు ఆయన ప్లనుసరించారు నా చేతిని పుచ్చుకుని.

ఆ గదిలో గోడవారగా మంచమీద కంఠంవరకు తెల్లని దుప్పటి కప్పుకుని, మాంత్రికుడు వదుకుని ఉన్నాడు. తెల్లల సంస్కారహీనమయిన ఇట్టు అట్టు కట్టుకుని, దుబ్బలాగావుంది. పెరిగిన మీసాలు, గడ్డాల మధ్యలో నోరు కప్పించకుండా పోయింది. తుప్పించిన మొహం, లోతుకుపోయిన కనులు, బోషాణం లాంటి ముక్కు భయంగోలుపుతున్నాయి. కళ్ళు మూసుకుని, చేతులు నిస్సారంగా పక్కలకు పడి ఉన్నాయి. ఒక కుర్చీలో డాక్టరు కావచ్చు. మెదలో స్వేతస్కృపుతో సిరజితోనికి మందు ఎక్కిస్తున్నాడు. మంచానికి తలవైపున ఒక నడి వయస్సామె—బహుశా పనిచేసే మనిషయి ఉండవచ్చు వినరుతూ నిలబడిఉంది.

మావాస్తవో వచ్చి నాయన ఒక కుర్చీ తెచ్చిపేసి వాస్తవారిని కూర్చోమన్నాడు. నన్ను పడితో కూర్చోపెట్టుకుని వాస్తవారు కూర్చున్నారు.

నాకంతా ఆయోషయంగా ఉంది. మంచంవైపు చూస్తుంటే మరి భయమేస్తోంది. గది నలువైపులా పరికించటం మొదలుపెట్టా. మంచానికి కాళ్ళవైపున స్టాండుమీద నాలుగైదు గులాబీరంగు గొన్న చక్కగా మడతపెట్టిపేసి ఉన్నాయి. ఒక సంతోషించి చలక తోంగి చూస్తోంది. గదిలో ఒక మూలగా పిల్ల

పొడల్లలోకెల్ల మేల్తైనది

రాజ్ టాల్కం పొడరు
మంచి సువాసనగలది

మణ్యం & కంపెనీ, బెంగుళూరు-20.

గ్రేండ్ తో య ల గు ల భం మ మ

బెజవాడ వెంకన్న & సన్సు, రాజమండ్రి. * పువ్వాడ పుల్లయ్య & సన్సు, విజయవాడ. * రామా వీజెస్సీర్, నెల్లూరు. * రవి & కంపెనీ, రిక, బందరుపీఠి మద్రాసు-1. * సీతీ ఎంపోరియం, మాణిక్యంపూర్, కాకినాడ.

తెక్కి ఊగే కొయ్యగురం దుమ్ము కొట్టుకుని ఉన్నది

గోడమీదనున్న ఫోటోలో ఒక చిన్నపాత, బహుశా పాలుగు సంవత్సరా లుండవచ్చు. గుర్రంమీద కూర్చుని నవ్వుతూ చూస్తోంది. పెద్ద కిటికీలతో కింది చల్లని గాలి వీస్తోంది. పెరటివైపునున్న విటికీలతో గులాబి చెట్టున పూసిన పువ్వులు గాలికి ఊగుతూ, రిప్పున గాలివేసేప్పుడు కిటికీ చువ్వు లోంచి తొని కొకమారు తొంగిచూసి, బయటికి పోతున్నాయి. దానికికొంచెం దూరంలో రంగు రంగుల పండ్లకాంత చెట్ల వరుసలుగా ఉన్నాయి.

డాక్టరుగారు మాంత్రికుడి చేతిమీద ఇంజక్షను ఇచ్చి, నిశ్శబ్దంగా రోగిచికిత్స చూస్తూ వాడి పరిస్థితి స్తన్నారు. పక్కనున్నాయన అడిగినదానికి జవాబుగా, "ఇంకొక పావుగంటలో తెలివి రావచ్చు" అని డాక్టరు నమోదాన మిచ్చారు.

నాకేమీ తోచక ఫోటోలోని పాప ఇంట్లో ఎక్కడన్నా కనిపిస్తుందేమోనని తొంగిచూస్తున్నా. ఎక్కడా నునుసులున్న అలికిడే లేదు. నిశ్శబ్దం తొందరిస్తోంది. అందరి దృష్టులు మాంత్రికుడిమీద కేంద్రీకృతమై ఉన్నాయి.

పది నిమిషాలు గడిచాయి. మాంత్రికుడితో చలనం ఏర్పడింది. పక్కనున్న చేయి తీసి నెమ్మదిగా గుండెలమీద పెట్టుకున్నాడు. మాతొలించి వచ్చిన శబ్దంలాగా "పాప" అన్న మూలుగు వినిపించింది. నేను ప్రశ్నార్థకంగా మా నాన్నగారివైపు చూశా. ఆయన కళ్ళు నీళ్ళతో నిండి, పొంగిపోయే వరుల్లాగా ఉన్నాయి. ఆయన నా చూపును గ్రహించి, నన్ను మరింతగా తన ఒడిలోకి లాక్కున్నారు.

ఇంతలో మాంత్రికుడు అతి కష్టమీద కళ్ళు తెరిచాడు. పక్కనున్నాయన అతనిమీదకి వంగి, "పాప వచ్చింది" అన్నాడు. కానీ, అతను అదేం అర్థంకానట్లు పిచ్చిగా చూశాడు. పక్కాయన ఆ మాటనే నాలుగుసార్లు గట్టిగా చెప్పాడు. వెంటనే మాంత్రికుడి నిస్సార నేత్రాలు వెయ్యి టార్పిలైట్లు కాంతిని ఒకేసారి తమతో నింపుకున్నాయి. బరి హీనమయిన కళ్ళు విశాలమవటానికి ప్రయత్నించాయి. నెమ్మదిగా నోటితో గొణగటం మొదలు పెట్టాడు. ఆ గొణుగుడు మాటరూపం దాల్చి "పాప, పాప" అని వినిపించింది.

డాక్టరు సంజ్ఞ చేసిన మీదట మా నాన్న నన్ను ఎత్తుకుని మాంత్రికుడికి కనపడేటట్లుగా నుంచు వ్చారు. వెతుకుతున్నట్లున్న మాంత్రికుడి చూపులు నామీద నిలిచాయి. అతనిమొహం నెమ్మదిగా వికసించింది. ప్రేమచురుమైన నవ్వు పెదవలమీద నిలిచింది. అతి నెమ్మదిగా చేతులు రెండూ నావైపు జావటానికి ప్రయత్నించాడు. వాడిపోయిన తోట కూర కాదల్లాగా చేతులు ఇరుప్రక్కలకూ వదిలిపోయాయి.

తన నిస్సహాయతకి కాబోలు మాంత్రికుడి కళ్ళు జలజలా అశ్రువులు రాల్చాయి. నోటితో నెమ్మదిగా "పాప వచ్చింది. ఇంక చాలు. పాప వచ్చింది" అంటున్నాడు అస్పష్టంగా. నీళ్ళు నిండిన అతడి కళ్ళల్లో నీడలు కదలాడుతున్నాయి. ఎందుకనో ఎప్పుడూ భయపడే మాంత్రికుడంటే నా కా క్షణంలో

మనలేని జాలి కలిగింది. వాలోని భయం దూర తీరా లకు పరుగెత్తింది. అప్రయత్నంగా నాన్నగారి చంక నుండి జారి, అతని ప్రక్కన నుంచున్నా. మాంత్రికుణ్ణి అంత దగ్గర్నుంచి చూస్తుంటే వింతగా అనిపించింది.

మాంత్రికుడు కుడిచేతితో నెమ్మదిగా తడుపుతూ తలగడ క్రిందవెంచి ఒక అట్టు పెట్టి బయటికి తీశాడు. ఒలుకుతున్న చేతులతో ఆ పెట్టె నా చేతుల్లో పెట్టె ప్రయత్నించాడు గానీ, చేతులు అందుకు తిరప్పించాయి. డాక్టరు అతని భావం గ్రహించి నా చేతులు మాంత్రికుడి చేతుల్లో పెట్టాడు. అతను పెట్టెని నా చేతుల్లోపెట్టి, పెట్టెలో బాటు నా చేతులని గుండెలకి గట్టిగా అదుముకున్నాడు. తన్నయితో మూసుకున్నట్లు అతని కళ్ళు మెరిశాయి. మొహం తృప్తితో నిండినట్లుంది. గుండెలమీదనించి చేతులు నోటి దగ్గరకి తెచ్చి ముద్దులు కురిపించసాగాడు. ఒక్కసారిగా అతని మీసాలు నా చేతికి తగిలేసరికి నాలోని మాటు మణిగిన భయం వేయలేట్లుగా విజృంభించింది. చేతులు గట్టిగా విడలించుకుని పరుగెత్తి మా నాన్నగారి కాళ్ళు పెనమేసుకున్నా. నా చేతుల విసురుకే అట్టు పెట్టి క్రిందపడి విడిపోయింది.

చక్కని గులాబిరంగు కాటన్ గాను, ముద్దొచ్చేట్లున్న ఎర్రని గోల్డ్ క్యాస్ పెన్, దానికి పక్కన సీల్ వేసిన కవరు పెట్టెనించి కిందపడ్డాయి. కాలి మెరుకు పెట్టిలోని గులాబిరేకులు చెల్లా చెదరుగా నలునైపులా ఎగిరిపోయాయి.

వెంటనే మాంత్రికుడి చేతులు అచేతనంగా ప్రక్కలకు వదిలిపోయాయి. కళ్ళు మూసుకుపోయాయి. మా నాన్నగారు డాక్టరువైపు చూశారు. ఆయన నిరాశగా పెదవలు విరవటం కల్పించింది. నాన్నగారు నా వెయ్యి పువ్వుకుని వెనుతిగారు. ఇంతలో డాక్టరు నా భుజంమీద చేయివేసి క్రింద పడినట్లు పెట్టెలో సర్ది, నా చేతి కందించారు. ఆ క్షణంలో ఆయన కళ్ళు కూడా తడిగా ఉన్నట్లునిపించాయి.

ఆ సాయంత్రం నేను మా నాన్నగారిదగ్గర కూర్చుని చదువుతుండగా, పొద్దుటి కొత్తమనిషి వచ్చి, "అంతా అయిపోయింది. ఇప్పుడే ఒక గంట క్రితం" అనే విశేషమిచ్చాడు.

నాన్నగారిచేతులు నా తలని నిమిరుతున్నాయి. నా విపుమీద టవలప కట్టిబోట్లు వడ్డాయి.

"భగవాన్! పగవడికయినా అంతటి విషాదమయిన శిక్ష ఏదైనా. పొంగిపోలే ప్రేమకు ఒక గమ్యం చూపించి, పార్థకం వెయ్యి ప్రభూ!" నాన్నగారి కంఠం మంద గంభీర స్వరంతో ధ్వనించింది.

* * * అని నేను మూడో తరగతి చదివే రోజులు. మా స్కూలు ఇంటినించి రెండు పర్లాంగులవైపు దూరముండేది. మా తమ్ముడూ, నేనూ రోజూ ఇద్దరం కలిసి పొద్దుట, సాయంత్రం బడికి వెళ్లి వస్తూండేవాళ్ళం. బడికి మెయిన్ రోడ్డుమీదనించి దోప ఉన్నా కూడా, దగ్గరచుంపనన పండులంది వెళ్లేవాళ్ళం.

మే మా బడిలో కొత్తగా చేరటంవలన మొదటి

'ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక'లో ప్రకటనలు మీవ్యాపారాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి

"హెస్ మాస్టర్స్ వాయిస్"
H. M. V.
 క్రొత్తమోడలు రేడియోలు
 వనిచేయుటలోను, శ్రావ్యములోను
 శ్రేష్టమైనవి
 "లిటిల్ నిప్ప్" AC/DC
 మోడలు-5270 గర రూ. 250/-
 "7 ట్రాన్సిస్టర్ - కాస్టోపాలిటన్"
 మోడలు-5760 గర రూ. 350/-
 "8 ట్రాన్సిస్టర్ - ఫైర్ బ్రెన్"
 మోడలు-5761 గర రూ. 475/-
 (ఎక్స్టెన్సా, స్టానికపన్నులు అదనం)
 అనేకరకాల రేడియోలు, స్పీకర్లు లభించును
మాధవ & కో,
 పార్కురోడ్ : విజయవాడ-1.

మీరు ఉబసముల్ బాధపడుతూ ఉంటే ఎఫాజోన్ వాడండి

కయారీ మరియు సంకళప దాదలు:
 డి.ఎల్. మోరిసన్, పన అండ్ కోస్
 (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 బొంబాయి . కలకత్తా . మద్రాసు . ఢిల్లీ
 JMEY-TEL

కోణ—మాంత్రికుణ్ణి అరుగుమీద చూడటం. ఆ ఇంటిముందుకు వచ్చేసరికి ఎటో చూస్తున్నవాడల్లా జాలి మొహంతో చేతులు జాపి, “రావా పాపా” అన్నట్లుగా చూస్తూ, రమ్మన్నట్లు తల ఊపుతున్నాడు అప్పటి ఆ భంగిమతో మాంత్రికుణ్ణి చూసేటప్పటికి రా కెందుకో ఫక్కుమని నవ్వు వచ్చింది. గలగలా నవ్వుతూ, “రాను, రాను” అన్నట్లు నా తల ఊపుతూ నడుస్తున్నా.

అంతే! మరుక్షణంలో మాంత్రికుడి చేతుల్లో కిలుబొమ్మన్నైపోయాయి. మొహమంతా ముద్దులతో నిండిపోయింది. మీసాలు మాదుల్లాగా గుచ్చుటలు ప్లాయి. నా భయం రెట్టించింది. ఒక్కక్షణం “మాంత్రికుడిని.....భయం..... ఎత్తుకుపోతావు” అన్న మాటలు వెలువడ్డాయి. మరుక్షణం భయం కారం.

తెలిగి కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి మా ఇంటి మంచం మీద నాన్నగారి పడిలో ఉన్నా. ఆ భీకరాకారం గుమ్మం చాటుడం లీలగా కన్పించింది. అటు తరువా తప్పుడూ ఆ సందు దోవమ్మలు నడిచి వెళ్ళలేదు.

* * *

పది సంవత్సరాల తరువాత—ఒకరోజున మా నాన్నగారు నీలు చేసిన ఒక కవరూ.....అక్కడ ఉన్న చిన్న చిన్న బెజ్జలు పడిఉంది తీసుకువచ్చి నా చేతి కిచ్చారు.

“చూడమ్మా! మాంత్రికుడు గుర్తు ఉన్నాడా?” అన్నారు. “ఉన్నాడ”న్నట్లుగా తలూపా. మా నాన్నగారు ఇంకేమీ మాట్లాడకుండా “అది చదువు, రాణి” అని వెళ్ళి వెళ్ళిపోయారు.

రోజుల ఏడిదిమిది కాగితాలు గుండ్రటి అక్షరాలతో రాయబడి ఉన్నాయి.

“చిన్నారిపాపా! నా రాణి,

నువ్వు ఒకనాటికి పెద్దదానివై, ఈ రోజు చదువు తాపని ఆశిస్తున్నా. నా ఈ నిర్వాగ్య చరిత్రను నీకు తెలియపర్చాలని నామనస్సెందుకో తపాతపాలాడ్తోంది. చదివిన తరువాత ఈ నిర్వాగ్యునిపై జాలి కలిగితే ఒక్క కప్పిటిబొట్టు ఏడు. దానికోసమే ఏ లోకంలోనూ, నా ఆత్మ చంద్రునికై చకోరిలాగా ఘోరురూచుస్తూ ఉంటుంది.

నే నింక ఎక్కువ రోజులు జీవించని తెలుసు. అందువలననే, నా ఈ దుఃఖగాధ పరమాత్మియమై వ ప్రాణికి చెప్పుకోవాలనుంది.

మాది ఇక్కడకు దగ్గిరలో నున్న పెదపాడు గ్రామం. నే నొక్కణ్ణి అవటంవలన నా మాట సుగ్రీవాజ్ఞగా చెల్లేది. అతి గారాబంతో పెరిగినా, చదువులో చురుకుగానే ఉండేవాడిని. అవి బి. ఏ. చదువుతున్న రోజులు. వీవితంయ్యోవన ప్రాంగణంలో అడుగు పెట్టింది. ఏవేవో సుధురమయిన కోర్కెలు నాలో అప్పవ్వంగా కదులాడుండేవి. మా ఇంటి పక్క నున్న సుభద్ర నా కోర్కెలకి ఒక రూపాన్నిచ్చింది పచ్చగా దబ్బుపండు ధాయతో పెద్ద కళ్ళతో, చక్కని వెంపు తిరిగిన నాసికాగం, త్రాచుపొములాంటి నల్లని పొడవైన జడతో, పరికిణి, పీణి ధరించి, వయ్యారంగా బిందె ప్రంకన బెట్టుకుని చెరువుకి నీక్కికి వెడుతూ దర్శన మిచ్చేది. నా మనసుతోబాటు శరణం కూడా చెరువుదాకా ఆమెని వెంబడించేది.

నా ప్రణయానికి ఆమె అంగీకారం కూడా లభించింది!

ఇక్కడ నన్ను గురించి ఒక వివరం చెప్పుకో వాల్సిఉంది. నా రూపం వాకే భీకరంగా కనిపించేది. ఇంక ఇతరులు “అందగాడు” అనుకోవాలని వే నెలా ఆశిస్తాను? నా స్నేహితులంతా “ఒరేయ్ నవ మన్నరా” అంటూ హేళన చేసేవాళ్ళు. వేనెంత కురూపిన్నా నా తలదండ్రులకి నవ మన్నదుడి వలెనే కన్పించే వాడినేమో! ఆ మాత్ర—పేత్త్రపేమ వాళ్ళల్లో లేకపోతే ఈ లోకమంతా నవారో ఎదారిగా మారిపోతారా?

ఏది ఏమయినా సుభద్ర నా రూపాన్ని మోహించిందో, లేక నాధనాన్ని మాకో తెలియదుగానీ, మా పెద్దమనుకు నిర్విఘ్నంగా పాగిపోయింది.

చదువయిన తరువాత నాకు తాలూకాఫీసులో పని దొరికింది. అప్పుడే మే మీ ఊరు వచ్చి ఏవు చూసిన ఇంటి కాపురం ప్రారంభించాము. మొదటిలో వేనంటే సుభద్ర అతి ప్రేమ కనబరిచేది రాసు రాసు ఆమెతో నిర్లక్ష్యము, ముఖావము ఎక్కువయ్యాయి. తరచుగా ఆమెని సినిమాలోకి తీసుకు వెళ్ళేవాడిని “వెనకనించి నన్నుగా “కాకి ముక్కుకి దండపండు” “నవ మన్నదుడు..” ఇలా ఏవేవో వ్యంగ్యం విమర్శలు పకవకలతో కల్పి వినిపిస్తూండేవి. ఆ క్షణంలో సుభద్ర మొహంలోకి చూడ లేక పోయేవాడిని క్షణమాత్రం వళ్ళాత్తాప పడే వాడిని. నా వలననేకా ఆమె కి అపమానం అని బాధ పడేవాడిని, నిజంగా అది నాకే ఎక్కువ బాధాకరమయినా!

కానీ సుభద్ర మొహంలోకి చూస్తే నా కివేమీ గుర్తుండేవికాదు. అటువంటి అకర్షణ ఆమెది! కాల గమనంతోబాటు ఆమెకి వేనంటే విముఖత పెరగ పోయింది.

రెండుసంవత్సరాలు చాలగర్భంలో కలిసిపోయాయి ఇంతలో మా జీవితంలో అతి ముఖ్యమయిన సంఘటన ఒకటి జరిగింది. నా భార్య నిండా మనిషి అని

తెల్లుకున్నాను. ఆమె ఎల్లప్పుడూ ఏదో తననయితో మునిగిపట్టుండేది. నా ఆనందానికి పాద్యలు లేకుండా పోయాయి. సుభద్ర కాలు క్రింద పెడితే ఆమె గర్భంతోనే నా పాప కందిపోతుండేమోనని వించేది!

అంతర్గతంగా నా మనస్సెప్పుడూ భగవంతుని ఒక్కగా నొక్కవరం ప్రసాదించమని వేడుతూండేది. నా రూపంగల సాపనికా, అందాల రాణియైన పాప నివ్వమని ప్రార్థించేవాడిని. కరుణామయి డయిన భగవంతుడు నా ప్రార్థన మన్నించాడు. నా కోర్కెను కరుణించాడు. నా సుభద్ర గులాబీ పూవులాంటి ఆత్మంత మందరమయిన ఆడ శిశువుని ప్రసవించింది. నా పూదయం సంతోషంతో పరవళ్ళు తొక్కింది. నా దృష్టంతా చిన్నారి ‘సుశీ’ మీదే కేంద్రీకృతమై యుండేది సుభద్రకి రోజంతా సుశీతోనే గడచిపోయేది.

కనబడిన ఆట—నవ్వులన్నీ సుశీకోసం తెచ్చే వాడిని. రకరకాల గొన్న తెక్క లేకుండా కొనే వాడిని ఒక రోజున పిల్ల తెక్కి ఊగే కొయ్యగుర్రం తప్పాను సుశీ కోసం. సుభద్ర ఆశ్చర్యపోయింది. “సంవత్సరమన్నా రాని పాప గుర్రమెలా ఊగుతుందంటి” అని ప్రశ్నించింది. నా తెలివితక్కువ అనానికి నాకే నవ్వు వచ్చింది. పైకిమిటుకు ‘సుశీ పెద్దది కాదా ఏమిటి’ అని సర్దుకున్నా!

సుశీ నెమ్మదిగా వివిధ దళాలా గడిచిపోతోంది. ప్రాకటం మానేసి, నెమ్మదిగా అడుగులు వెయ్యటం మొదలు పెట్టింది. ముసురు—రంగు గొన్న తోడు కుప్పని ముద్దబంతి పూవులా రోజూ నే నాసీనునించి వచ్చే నమయానికి వీధి అరుగుమీద కూర్చుని ఉండేది. నన్ను చూడగానే రెండుచేతులూ జాపి, ‘నాన్న వాప్స’ అంటూ మీద కురికేది. నా కా బల్లి చేతుల్లోని అవ్వనం స్వర్గధామంలా తోచేది ఎత్తుకున్న తరువాత నా జేబులోని పెన్నునిచ్చేదాకా ఊరుకునేది కాదు నిపుమీద కూర్చుని గుర్రం తోలేది. రేడియో పెడితే చేతులాపుతూ డాన్సు నడిపించుండేది. పసి

తననుంచి సుఖీ చురుకయింది. చాలా వట్టుదల గలవిల్లు. అడిగింది వెంటనే ఇవ్వకపోతే మూలి దిగించు కుని, కళ్ళు తిప్పుతూ, రామములగవండులాంటి ఎర్రని ముగ్గులు నూరించి, ఒక మూలకిపోయి కాళ్ళు మునిగదీసుకుని కూర్చునేది.

సుఖీ నెప్పుడూ కోవ భంగిమతో చూడాలనిపించేది. దానికి నా ఎర్రని పెన్నంటే అమితమయిన సరదా. అందుకని అది చూస్తుండగానే నా పెన్ను దాచేవాడిని. దాంతో సుఖీ ఆ పెన్ను పొందేవరకు ఏమూల కోవతో కూర్చునేది. ఈవిధంగా మూడు సంవత్సరాలు పరిగెత్తు కపోయాయి.

కాళ్ళుగట్టలు కట్టి చేసుకుంటూ ఇల్లంతా పరుగులు తిరుస్తూ ఉండేది. సుఖీ చిట్టచివ్వకు చూపును తన ఏమిటానా నింపుతా లేచేది.

ఇలా సుఖీ ముగ్గులు ముగ్గుని చేసుకుంటావు రాణీ? అలాంటివి నీవు నీ దిద్దతో అనుభవించేటట్లుమానీ, వాటితోనే ఆనందాన్ని పొందలేవు.

సుఖీకి నాలుగో సంవత్సరం వచ్చింది. ఒక్కక్షణం ఇంటల్లో ఉండేదిగారు. ముగ్గుడూ పెక్కవార్లు పిల్లలతోనో, లేక అందరూ కలిసి మా ఇంటల్లో ఒక మూలగా చేసే ఏవో ఆడుతూండేవాళ్ళు. సుఖీకి గులాబి రంగు గొప్పంటే తనని ఇది. ముగ్గుడూ ఆ రంగు గొప్పంటే తనని ఉండేది. మూడివయసువని చెప్పినా విశేషిగాదు. అందుకని నే నాకసారి ముగ్గుడు వెళ్ళి నున్నాడు రకరకాలని ఒక డజను గులాబిరంగు గొప్పంటే తీసుకుని వచ్చా.

ఇలా సుఖీయే నా జీవితంగా మారిపోయింది రాణీ! నా అలోచనలు ముగ్గుడూ సుఖీని ఏం చదివించాలి? ఎవరికిర్ని పెండ్లి చేయాలి-ఇలా సోగి నా ఊహలు.

రాణీ! ఆనందంగా సాగుతున్న మా జీవిత నాక ఒక్కసారిగా సుడిగుండంలో మునిగిపోయింది. ఒకసారి వేసేదో పనిమీద వట్టుణంవెళ్ళి పదిరోజులుండవల్సి వచ్చింది. వచ్చేప్పుడు సుఖీకి గొప్ప, ఆట వస్తువులు వస్తేనే తెచ్చాను. ఇంటిమందు రిక్తాదిగి చూద్దామని, తలుపు తాళవేసి ఉంది. వాకిట్లో పడుకుని పనిమీద నిద్రించుకుంటుంది. దానిని నిద్ర లేపి, అది ఇచ్చిన తాళం చెలితో తలుపులు తెరిచి, తోపలికి వెళ్ళాను. ఇల్లంతా బోసపోతోంది.

“అమ్మగారే” అని దాన్నడిగా.

“అమ్మగారండీ. వారం రోజులక్రితం సుఖీ అమ్మగారిని తీసుకుని, పెట్టె బెడ్డింగు గట్టుకుని రిక్తాల్లో యెల్లారండయ్యా. ఈ తాళం పెని మీ కియ్యవచ్చారండయ్యా” అంది. ఎక్కడికి వెళ్ళాడు” అన్నా. “నాకు తెలియదండయ్యా. రిక్తా బయల్దేరే పిల్లకి నే నొచ్చాను. తాళంపెని అయ్య కివ్వనే, చచ్చిపో!” అని పెచ్చంగానే రిక్తా ఎల్లిపోయింది” అంది అక్క.

సుఖీని తీసుకుని మధ్య ఎక్కడికి వెళ్ళిందో జా కర్తంగాలా. బహుశా ముఖ్యమయిన పెళ్ళికి ఏమయినా వెళ్ళిందేమోననిపించింది. బట్టలు మార్చుకుంటూ, టేబిలు వైపు చూశా. ఏదైనా పెండ్లి ఆహ్వాన పత్రక కనపడుతుందేమోనని. పేపర్మెయిల్ క్రింద ఒక కురు ఉంది. అత్రంగా విప్పి చూశా. అది మధ్యద రాసింది!

మాంత్రికుడు

పూజ్యులగు మీకు!

సుభద్ర క్షమాభిక్ష వర్ణనా వ్రాయు లేఖ. మీ కి ఉత్తరం పడుగుపాటువంటి దపుతుందని నాకు తెల్పు. అయినప్పటికీ ఉదారమయిన మీ పాద్యయంతో నన్ను తప్పక క్షమిస్తారనే ఆశ నాకుంది. ఏ స్రీ కూడా చేయగూడవటువంటి వనే చేస్తున్నాను. నేను చెప్పింది సాధనంగా ఆలోచించండి. నా బాధ మీ కర్మవపుతుంది.

నాలుగు సంవత్సరాలనుంచి మీ సుంచోక ముఖ్యమయిన రహస్యమును దాచి, అడుగడుగునా దుర్బర వేదనను నడిపిస్తూ వచ్చాను. కానీ, నా కింక దానిని భరించే శక్తి నశించిపోయింది. ఎవరయినా కొంత కాలం ద్రోహం చెయ్యగలరు. కానీ, జీవితముంతా వంచనతోటే గడవల ఆత్మకీ సమాన్యం కెవరికీ ఉండదు.

వంట నంపేట అనేది నేన్ను క్షంశి వస్తుందా? అనే సమయంపై ఒక మహాశా సంఘం చర్చలు చేసి చేసి వివరికి ఇలా వాయిదా వేసింది: “నాలు వంట వండటం అనేది స్త్రీలకా, మగవాళ్ళకా స్వేచ్ఛలేదు” అన్నమాట ఆదినీ చర్చలో లేదు గాన వాయిదా వేస్తున్నాము.

సరికి (సూర్యాగ్రావు పేట)

యోవనోద్ధారంలోనున్న నమయంతో మీతో పరిచయం అభిందింది. అప్పటివరకు వర పురుష స్నేహ మెరుగని నా మనసుకి మీతోడి స్నేహం స్వర్గ మనిపించింది. మా బీదరికాన్ని కూడా తెక్కి చేయక నన్ను వివాహం చేసుకున్నాడు. ఇక్కడ కాపుర మారం భించిన తరువాత కూడా నా జీవితం కొన్ని రోజులు సంతృప్తిగానే గడచిపోయింది. కానీ, నంపం మీ అనాకారి తనాన్ని నేను వోళ్ళతో వొక్కి చెప్పటం ప్రారంభించింది. నేను మొదటిసారి సౌందర్యాన్నేసిని. కండ్లు మూసుకుపోయి, మత్తెక్కిన నమయంతో మీతో వివాహం జరిగింది.

సినిమాల్ కెళ్ళున్నాడు వెనుక వాళ్ళ హాస్యాలతో నా మనసు విరిగినట్లయ్యేది. బంధువుల హేళనతో మనసు కలుక్కుమనేది. భవాన్! నా కి అదృష్టాన్నిచ్చిన వాడిని, దానిని నిలబెట్టుకునే శక్తి నివ్వమని దేవుణ్ణి ప్రార్థించే దాన్ని. కానీ భగవంతుడు నా ప్రార్థనను పెడ చెవిని పెట్టాడు. నాది అతి చంచల మయిన వృద్ధయం. నాతోని లోపమల్లా అడే. అందుమయిన దంపతులని చూస్తే నా శరీర మంతా శుభ్రతతో నిండిపోయేది. ఆకర్షణీయ

మయిన యువకుల్ని చూసినప్పుడు నా మనస్సు ఉడికిపోయేది.

ఒకరోజున వక్కింటి రామమ్మగారు “అమ్మాయి నీ కడుపున కానీ కాయకి నీ పొలికతో వట్టుట్టుగా చెయ్యమని కోరుకోవూ భగవంతుణ్ణి” అన్నారు. మూటలనందర్భంలో. నాకది వ్యంగ్యభో రణితో స్ఫురించింది. మీ అనాకారి తనాన్ని ఎత్తి చూపినట్లయింది. నా మనస్సంతా అసంతృప్తితో నిండిపోయింది. మీ మొహంలోకి చూడలేకపోయేదాన్ని. మిమ్మల్ని చూస్తే నా మనసు కోపంతోను, నిర్లక్ష్యం తోను విముఖత చూపించేది. నా ఈ దుఃఖానికి మీరే కారణమనిపించేది. నా ఈ అసంతృప్తి జీవితం ఆకలికొనం, అంభకారంలో వడింది. ఇటువంటి సందిగ్ధ మానస పరిస్థితుల్లో భాస్కర్ నా జీవితంలో ప్రవేశించాడు. మీ నాన్నగారి అవరేషను నిమిత్తమై మీ రోకసారి నాలుగు నెలలు ముగ్గుడుతో ఉండిపోయారు. గుర్తు ఉండే ఉంటుంది! నాకు తోడుగా మా మేనత్త నుంచి వెళ్ళిపోయారు. మీరు వెళ్ళిన నాలుగు రోజులకి భాస్కర్ మనింటికి వచ్చాడు. “మీరున్నారా” అంటూ. నే నతనిని చూడటం అదే ప్రథమం. మీ ఆఫీసులో పని చేస్తున్నానని చెప్పాడు. అంతటే అందమయిన నాళ్ళి నే నెప్పుడూ చూడలేదేమో ననిపించింది. నవ్వుతూవుట్టుండే అతని కళ్ళల్లో వశీకరణ శక్తికి నా మనసు లొంగిపోయింది. మిమ్మల్ని గురించి అడిగాడు. మీరింకా మూడు నెల్లవరకు రారని, రోజు కాలక్షేపంకొరకు వస్తూండమని ఆహ్వానించాను. నా హావభావాల నతను పసికట్టి నట్లున్నాడు. కొంటే చూపులు విసరుతూ, ముసి ముసిగా నవ్వుతూ “తప్పకుండా వస్తా” నన్నాడు. అతని చేష్టలు నన్ను మరింత రెచ్చగొట్టి నాయి.

అవాటినుంచి మాకు రోజులు నిమిషాల్లాగ గడిచిపోయాయి. దైవికంగా మా మేనత్త కూడా అప్పుడే వెళ్ళిపోయింది ఇంటిదగ్గర ఇబ్బందులవల్ల. భాస్కర్ ఆఫీసు వేళల్లో తప్ప, విగతా కాల మంతా ఇక్కడే గడిపేవాడు. ఇరుగు పొరుగులకి భాస్కర్ నాకు వరుసకి అన్నయ్య అని చెప్పాను. ఎవరూ మా స్నేహాన్ని శంకించినట్లు కనబడలేదు. ఈలోగా నాకు నెల తప్పిందని తెల్పుకున్నాను. భయంతో వణికిపోయాను మీ కి నంపం తెల్పిపోతుందేమో నని. నా అదృష్టంవల్ల మీరు అనుకున్న పైముకి ముందరే వచ్చేశారు. నా మనసు శాంతించింది. మీరు వచ్చిన తరువాత భాస్కర్ బయటనించే మాట్లాడి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈవిధంగా తొమ్మిది నెలలూ గడిచిపోయాయి. సుఖీ పుట్టింది. నా కళ్ళకి అదంతా భాస్కర్ లాగే కనిపించేది. మీకేమో అది నా పొలికగా కనిపించేది. అదే విచిత్రం. మనసు కప్పుకున్న రంగునే కళ్ళు చూస్తాయి.

రోజులు గడుస్తున్నాయి. సుఖీతో మీ కేర్వడిన ప్రేమ బందానికి నా మనసు తెలియని ఆవేదన వడేది. సుఖీ మీ కూతురు కాదని తేలిన క్షణంలో మీరెలాగయిపోతారో ఊహించుకున్నంతనే నా కళ్ళు నీళ్ళతో నిండిపోయేవి. మీకు చేసిన ద్రోహానికి నా

మనసులోనే కుమిలిపోయేదాన్ని. దొంగ—బ్రతుకు బ్రతుకుతున్నట్లు విపిండేది. సుఖీ మీ బిడ్డ కాదని, తెలిసినప్పుడు దానివల్ల మీ ప్రవర్తన తలుచుకుని కంటిని పోయేదాన్ని. నా పాపం నన్ను శత విధాల భయపెట్టు ప్రారంభించింది. చేసేది పాపం అని తెల్చి కూడా చేసేవాళ్ళకి ఏ న్యాయస్థానమూ శిక్ష విధించలేదు. అందుకు తగినది వారి అంతరాత్మ ఒక్కటే!

నిజం చెప్పి, మిమ్మల్ని క్షమించమని వేడుకుంటా మనిపించేది. కానీ, నిజం తెల్సినారోజున మీముందు వా స్థితిని ఊహించుకోలేకపోయేదాన్ని.

రోజంతా సుఖీ నందకృణతో మునిగి వా ఆవేద నని మర్చిపోదామని ప్రయత్నించాను. కొంతవరకు మర్చిపో గలిగాను. సుఖీ—ఏళ్ళు గడచినకొద్దీ వా నంద కృణ అంతగా దానికి అవసరం లేకపోయింది. తిరిగి వా ఏకాంతం నన్ను ఆవరించింది. వా ఆలోచనలు భయంకర రూపాలు పొంది నన్ను పీడించసాగాయి.

దుర్భరమయిన ఆవేదనతో ప్రతి నిమిషం అత్య సంతర్పణతో వా మనసు నలిగిపోయింది. పైకి నిండు కుండలాగా కప్పించినా, భోవల దావాగ్ని జ్వాలలు లేగిపెట్టుండేది. పెద్దదయిన తరువాత సుఖీకి ఈ నిజం తెలిస్తే ఏమవుతుంది? అనిపించేది; తెలిస్తే అవకాశం లేకపోయినా, వా తోని తోపమల్లా ఇదే! నేనీ ఏ వని ఏ దృఢమనస్కుడై స్వీకరించలేను.

సుఖీ, 'వాప్స' అని పిలిచినప్పుడల్లా వా పృథ యం రంపంతో కోపిస్తాడు. వాధనదేది. మీ ఇద్దరి ఆటల్లోను వనీష్లల అమాయకత ద్వితీయమయ్యేది. రెండు వనీ మనసులకి తీరని ద్రోహం చేశానని నన్ను నేనే శపించుకునేవాణ్ని. ఏ విధంగానూ సుఖ శాంతిలు దొరకనిచోట మనుగడ దుర్భరమౌతుంది. పరిష్కార మార్గంకోసం తపించిపోయాను.

ఈ సమయంలో భాస్కర్ దేవుడులాగా కనిపిం చాడు. మొన్న మీరు వెళ్ళినమర్నాడు ఇక్కడికి వచ్చాడు. వా పృథయంలోని వేదవంతా అతనికి విప్పి చెప్పాను. పృథయం చగిలేలా నిలవించాను. భాస్కర్ నా బాధ నర్థం చేసుకున్నాడు. ఏ వంగిలి ఆలోచించి తెలియ చేస్తానన్నాడు. నిన్న ప్రార్థనల ఒక లేఖ వసించాడు: సుభద్రా!

ద్రోహం చేశానని బాధపడేచోట ఉండటం నర కంతో సమానం. నీకు ద్రోహం తలపెట్టాలని నాకు ఏకోశానా లేదు. అయినప్పటికీ పరిస్థితులకి జానిన లమై, ఎదుర్కొనలేకపోయాము. వేనితవరకు అవి వాహిత్యం. పెద్దలు సంపాదించిన అస్త్ర తరగనంత లేకపోయినా, తగినంత ఉంది. నేను రాత్రంతా నీ గురించే ఆలోచించాను. వా కొక్కటేమార్గం తోస్తోంది. నామీద నమ్మకముంటే సుఖీని తీసు కుని వాతో బయల్దేరు. నేనీ నిశ్చయానికి క్షణికం ద్రేకంతో రాలేదు. నీ మనశ్శాంతికి, సుఖీ భవిష్య త్తుక్తి నాకిది వినా వేరే మార్గం స్ఫురించటంలేదు. నీ కంగికారముంటే నేనీ రోజే ఉద్యోగానికి రాజీ నామా ఇస్తున్నాను. ఎవరూ గుర్తించలేని దూరానికి పోదాము. సుఖీ నా బిడ్డని నాకు తెల్సా, సుఖీ భవి ష్యత్తుక్తి నా హామీ ఇస్తున్నాను. నీ కంగికారముయినదీ, లేనిదీ నాకు తెలియజేస్తే ముందు కార్యక్రమం చెబుతాను. ఇందుల్లో బలవంతమేమీలేదు.

ఇట్లు,
భాస్కర్:

వమ్మకంగా ఉండి ద్రోహం చేసేదని శపిస్తు న్నారా? లేదా! మీ మనసు నాకు తెలుసు. మీరెప్పుడూ నా సుఖ శాంతిలనే కాంక్షించారు. నేనూ, దాని కోసమే వెదుకుతూ వెదుకున్నాను.

సుఖీని అతీర్చదించండి. మీ జీవితానికి కిదాక మప్పు నా మూలంగా ఏర్పడినదని శపిస్తున్నారా? ఏం చెయ్యను? నా కింతకంటే మార్గం కనుపించటం లేదు.

ఏమిటో! ఈ ఇంటినుంచి కాళ్ళతంబు వెళ్లి పోవాలన్నా, కన్నులు చెమరుస్తున్నాయి. మీమీది

ఇద్దరు వ్యక్తులు సొరంగం పోల్లాడుకుంటున్నారు రైలు బండిలో వెడుతూండగా. తోవలో గండిపడి రైలు ఆగిపోయింది. అందుచేత రైల్లోని వాళ్ళిద్దరి పోల్లాట జనం వింటున్నారు. "మనవాళ్ళు చంద్రలోకంలోకి వెళ్ళడం కల్ల. అసని అమెరికా వాడే చేస్తాడు" అన్నాడు ఒకడు. "కాదు రమ్యావాడు చేస్తాడు" అన్నాడు రెండోవాడు.

"అమెరికావాడు" చేస్తాడు. "కాదు రమ్యావాడు." "కాదు అమెరికా."

"కాదు రమ్యా." నాగునోంది వాగ్యుద్ధం జనం విసిగిపోయారు. "ఇది ఇండియా! మళ్ళీ రమ్యా అని, అమెరికా అని అన్నారో క్రింద వారేనాం. చంద్రమండలం కాదు న భోమండలానికి" అన్నాడో మీసాలాయన. ఇద్దరూ గవ్ చిప్ అయిపోయారు. రైలుకూడా వెనక్కి నడిచి బయలుదేరినచోటికి చేరింది.

వాగ్ బాబ్ జీ.

ప్రేమవల్లనంటారా? ఉంటే ఇంత ద్రోహం చేస్తావా చెప్పండి. అదిగో! ఏడుస్తున్నారా? నన్ను మర్చిపోండి. నా మాట వింటారా? మనసు పాడుచేసుకోండి. వెళ్ళిపోతూ ఈ నీతులన్నీ ఎందు కంటున్నారా? ఏం చెయ్యను? ఈ బెదళ్ళ సాహచర్యం మర్చిపోలేకుండా ఉన్నాను.

నా తప్పులన్నీ క్షమించమని మనసారా వేడు కుంటున్నాను. ఈ రోగ్యగృహాలకి ఈ ఒక్క కోరిక మంజూరు చేయండి.

అఖరుసారిగా మీ తరగ వద్దములకి నా న స్కీరములు.

ఇట్లు
అని చెప్పుకోలేని సుభద్ర

రాణీ! ఆ లేఖ చూసేటప్పటికి నా మనసు అలో చనా రహితమయింది. అలా నిశ్శబ్దంగా ఎంతసేపు కూర్చుండిపోయావో వాళ్ళే తెలియదు. ఇది కలా? విజమా? అనిపించింది. శరీరమంతా బరువెక్కి పోయిపెట్టుకుంది. ఏడుదామన్నా మొద్దుబారిన కళ్ళనుండి ఒక్క నీటి బొట్టున్నా రాలేదు. కళ్ళు మూసుకుని అలా కుర్చీకి చేరబడిపోయాను. అలో చన కేమీ లేదనిపించింది.

రాణీ! బహుశా అత్యంత సంతోష సమయంలో గనీ, అతి విషాద పరిస్థితుల్లోగనీ మనసుకేమీ తట్ట వనుకుంటాను.

రాత్రి ఎలా గడిచిందో తెలియదు. మొద్దుబారిన పెదడు పనిమనిషి పిలుపుతో ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. అదేంటి బాబుగారూ! తలుపులన్నీ అట్లా తీసి ఉంచేరు. ఎవరన్నా జోరబడితే" అంటోంది. నాకు నవ్వు వచ్చింది. వాదనుకున్నదంతా సుజడ్రే తీసుకు వెళ్ళిపోయింది.

రాత్రి జరిగిందంతా కలా, నిజమా అనే సందేహం కలగ సాగింది. నిజానికి సాక్షిగా సుభద్ర ఉత్తరం ముంచుమీద రెసరెలాడోంది. ఒక్కసారిగా సుఖీ గుర్తుకు వచ్చింది. మొత్తం వదిలివెట్టుకుంది.

"బావానీ! సుఖీ నా బిడ్డ కాదా? ఎప్పుటిదా వా కళ్ళంత ప్రేయమయిన నా బిడ్డ ఈలోలా పరా యుడై పోయిందా? ఈ మాట ఎవరు నమ్ముతారు? అంద్రీ! ఇంతకంటే బయంకరమయిన శిక్ష నీకు వేరేమీ దొరకలేదా?

సుఖీ! ఇంక నన్ను నన్నా అని పిలవదా? అట్లు! ఈ చిత్రవధకుంటే ఒక్కసారిగా మరణం వస్తే ఎంత హాయి! సుభద్రా? నీ కిది న్యాయమేనా? నాకూ నాబిడ్డకి కాకుండా చేస్తావా? ఎందుకింత కరోరశిక్ష విధించావు? నా ఆనాకారి తనానికి నేనేం చెయ్యను? నీకు కొంచెం కూడా జాలి లేదా? నా సుఖినన్నా ఎందుకు వదిలి వెళ్ళలేకపోయావు! అది నావ్వా అని పిలుస్తే ఎవరు పలుకుతారు? నన్నొంక చిట్టి బేతుల్తో ఎవరు కాగిలించుకుంటారు? సుఖీ? ముప్పు నన్నొంక ఏమీ కావాలని అడగనా? ఇంక నా దగ్గరకు రావా? వెళ్ళిపోయావా? సుఖీ! నన్నొంక పుర్తి పోతావా? అట్లు! నేనా మాటలంటే భరించలేను. సుఖీ! ముప్పు ఎవరి బిడ్డవయినా నా సుఖీనే! ఎవ్వరూ కాదనలేరు. రా! సుఖీ.....రా. వస్తున్నావా.....

కళ్ళు తెరుచుకొని మొహంమీదకి వంగి చూస్తున్న సుఖీ కనపడింది. ఒక్కసారి గట్టిగా కాగిలించు కున్నా. నా సుఖీ మొహమంతా ముద్దులతో నింపేశా. అంత.....చెంపలు చెళ్ళు చెళ్ళున మోగాయి. మనసు పూర్తిగా ఈ లోకంలో చడింది. ఎదురుగా వగ రున్నా, భద్రకాలిలా మా పనిమనిషి నిలబడి ఉంది.

నాకు ఒక్కసారిగా చైతన్యం కలిగింది. చూశావా రాణీ! భ్రాంతిలో పడి ఎటువంటి పని చేశానో! జీవితం క్షణార్థం ఎలా మారిపోతుందో! క్షణ భంగురమయిన ఈ జీవితానికి ఎంత బాధ పడతాం? లక్ష్మీ ముందర నా మంచితమంతా ఒక్క క్షణంలో హాసితోయింది. అది ఏడుస్తూ వెళ్ళిపోయింది. దాని కేమీ సహ

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, మీ పరిష్కార చర్యను గురించి మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరును, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నా, మీ పరిష్కార చర్యను మూలముగావేయు గురించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు

12 మానములలోను మీయొక్క అభివృద్ధి, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, నివృత్తములతోమీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, అర్హత విషయము, వరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి రు. 1.25వ. పై లకు మాత్రము ఏ. పి. గా పంపగలము. (ఏ. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్ట గ్రహములేనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు నిధానం కూడా తెలుసగలము. వివరములు మా పూచీపై నవంబడును. మేము పంపే భోగట్ట మీకు తప్పిగా లేనివిడల పై కము వాచను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishu (W. P.) JULLUNDUR CITY.

బాధగా అసహ్యంగా వుండే గజ్జినుంచి తవ్వరగా బయటపడండి

గజ్జి అంటున్నది. అది ఒక యుంటులోని యితరులకు వ్యాపించుకుండా వుండేందుకు ముందుగానే మీరు అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్ ను వాడి తవ్వరగా, పూర్తిగా ఉపశమనం పొందండి. మళ్ళీ ఆ అంటున్నది తల యెత్తుకుండా వుండాలంటే, మీరు భగవత్ జాగ్రత్త తీసుకోవడం అవసరం. అమృతాంజన్ డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్ దీని ఒకటి ఎప్పుడూ యింట్లో ఉండు కోంది. అది కామరకూ, పానీకాళ్ళకూ కూడా పనికివస్తుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి డెర్మల్ ఆయింట్ మెంట్

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ 14/15, లక్ష్మీవల్లి రోడ్డు, మద్రాసు-4

బొంబాయి-1, కంకరా-1, మ్యాద్రీడ్-1.

JWT AM/D/1740

మాంత్రికుడు

ధానంపేట్, సరిదిద్దుకోవాలనిపించలేదు. నా మున్నెండుకూ కొరగానిదైపోయింది. విధివ్రతగా చూస్తూ ఉండిపోయా!

రోజులా గడిచిపోతున్నాయి. ఒక్కరికోసం కాలం అగడుక్కదా! విషయం నెమ్మదిగా అందరకు తెల్లిపోయింది. ధైర్యంచెప్పేవారు కొందరు, జాలి కవబర్చేవారు కొంతమంది, సరిపాసించేవారు, నవ్వేవారు, సలహా చెప్పేవారు, వీరందరితోనూ విసిగిపోయాను. నా నుండి అందరూ దూరమయ్యారు. తిరిగి ఏకాకినయ్యాను.

ఈ నమయంలోనే వారం రోజులా పాచ్చు తగ్గుల్లో మా అమ్మా, నాన్నా స్వర్ణ స్థలయ్యారు. రాణీ! ఇటువంటి పరిస్థితులుచూసే సామెతలు పుడుతూ ఉంటాయి.

మార్గం ఉదయంపూర్వం. అసలమిన్నున్నాడు. రోజు కోయ్యంగా గడుస్తోంది. ఏ పని చెయ్యాలని పించక, చెయ్యలేక మానసికంగా మృతడినయ్యాను. ఎప్పుడూ సుఖి మొహమే నా కళ్ళముందు కనబడేది. ఒక్కొక్కసారి భాస్కర్ పి, పుట్టిన చిత్రం చెయ్యాలనిపించేది.

పోయేవాళ్ళు మొదటితోనే పోక, నా ఈ ప్రేమ బంధాన్ని ఎందుకు పెరగనివ్వారు అనుకునేవాడిని. ఏమీ చేతగాని, చెయ్యలేని నిస్సహాయస్థితిలో ఎక్కడున్నా, నా సుఖి సుఖంగా ఉండాలని ప్రార్థించేవాడిని.

రాణీ! ఈ స్థితిలో పేదవానికి పెద్దదిలాగా నువ్వు కన్పించావు. మొదటిరోజు పరధ్యాప్తుంగా ఎటో చూస్తున్న నాకు విన్న చూడంగానే సుఖి ఏమోననిపించింది. పోయిన సంవత్సరం తిరిగి అభించి నట్లు మనసు సంతోషపడింది. నిన్ను ఒక్కసారిగా ఎత్తుకోవాలని నీవైపు రాబోయాను. రాణీ! విడి అభాగ్యుని ఎక్కడకు వెళ్ళినా వెంట తరుముతూనే ఉంటుంది. నన్ను చూసి భయపడటం పుష్పంగా గుర్తించాను. నా గుండెలో తూలాలు గుచ్చిపెట్టి యింది.

భగవాన్! నా రూపుతో నా భార్యకి ఏవ్యత కలిగించావు. నా సుఖిని దూరం చేశావు! ఇంక ఏ ప్రాణిని దగ్గరకి రానివ్వనా? నన్నెందు కిలా నజీవ సమాధి చేస్తావు? అని నా మనసు రోదించింది. నువ్వు పరుగు పెడుతూ వెళ్ళిపోయావు నా క్షణికోత్సాహం పోయింది.

రాణీ! మా ఇంటిదగ్గర చాలామంది సుఖి వయసు వాళ్ళు వా దగ్గర చురుకుగానే ఉండేవాళ్ళు. కానీ, నాకు వాళ్ళల్లో ఏ ఒక్కళ్ళలోనూ సుఖి కన్పించేది కాదు. విన్ను చూడగానే సుఖి వా దగ్గరకు తిరిగి వచ్చినట్లునిపించింది. ఇది ఎందువల్లనంటావు రాణీ! బహుశా పూర్వజన్మ ఋణముబంధమేమో!

నాకు తెలుసు రాణీ! నువ్వు నన్నుచూసి భయపడినా, ఏ రుష్టులు రోజూ మా ఇంటిముందర వెతుకుతుండేవి. నా కోసమేకదా రాణీ! అవును. నిశ్చయంగా నీ చిన్నారి పృథ్వయంలో నాకు కొంత చోటుంది. అది నా మనస్సు మొదటితోనే గ్రహం

బింది. నా రూపం నీ అభిప్రాయాన్ని వెలువర్చటానికి అడ్డుపడిందికదూ రాణీ!

నిన్ను చూసిన ప్రతిసారి ఒక్కతడవ గాఢంగా పొద్దయానికి హత్తుకొని నన్ను నేను మర్చిపోవానించేది. కానీ, అంత వని చేస్తే ఇటునించి వెళ్ళటమే రానేస్తావేమోననే భయంతో నన్ను నేను విగ్రహంచుకున్నాను. కానీ రాణీ! రోజు రోజుకీ నా తల్లి బలీయం కాసాగింది. ప్రతిక్షణము నువ్వే భృముందు కన్పించేదానివి. నా ముక్తి భారీ చేసిన క్షణాన్ని మువ్వా కమించావు.

అందువలననే రకరకాలయిన ఆట—వస్తువులతో విన్నాకర్పించటానికి ప్రయత్నించాను. వింత వింత వస్తువుల మోజుతోనైనా భయపడకుండా నా దరికి వస్తావేమోనని ఆశించాను. నా ఆశ నిష్ఫలమయింది. ఆశతో కూడిన నీ చూపులు నన్ను చూపిస్తారానడదే.

రాణీ! దీనిన నువ్వు బెల్లూర్లవంక చూస్తూ పడిపోయావుకదూ? నీకు తగిలిన దెబ్బ నా పొద్దయానికి గాయం చేసింది. లేవలేద్దామని వస్తుంటే నువ్వు చూసిన చూపుల్ని నేను మర్చిపోగలరా రాణీ! ఫీతవారిక్షణ అని స్త్రీని ఎందుకున్నాలో నా కారణం తెలిసింది. నువ్వు రావద్దన్నట్లు తలూపుతుంటే నా పొద్దయం ముక్కుతైంది. పడిన పాపని లేవతీయటానికి కూడా అనమర్చుట్టే చేశావా తండ్రి అని విలపించాను.

రాణీ! నీ తలనిండా గులాబీలు తురిమి, నీ ముంగురులు నదిరిస్తూ, నీ పాతబుగ్గల్ని గాఢంగా ముద్దు పెట్టుకోవాలని మనస్సు తపతపలాడేది. కానీ, నా అనమర్చుతని పెరటిలోని గులాబీలు పరిపాసించేవి. ఆదరించేవారితోక అవి అలా చెట్టునే వడిలిపోయేవి.

ఇలా మూడు నెలలు గడిచిపోయాయి. ఆరోజు ఆఖరుగదిరా రాణీ నువ్వా త్రోవమ్మలు వెళ్ళటము! అవును. ఆరోజు—నుగి కిమ్మయిన గులాబీరంగు గొను దరించి, రెండు జడల్లోనూ గులాబీరండ పెట్టుకుని నడుటల ఎర్రని బొట్టుతో అమాయక మైన కాటుక కళ్ళతో భుజాన నందితో బడికి వెడుతుంటే, “వెళ్ళి కూతురులా ఉంది” అనుకున్నాను నిన్నల్లంత దూరంతోచూసి. నా ముక్తి పుట్టినరోజు పండుగనాడు అచ్చు అలాగే తయారయ్యేది. రాణీ! ఆ రూపంలో నిన్నొక్కసారి ఎత్తుకోవాలనిపించింది. వాలో పొంగిపోయే ప్రేమ ప్రవాహాన్ని ఆపుకోలేక పోయాను. అక్కడికి చేతులుజాపి నిన్నావ్వనించాను. మువ్వు కొంటే చూపులు చూస్తూ, నవ్వుతూ రావన్నట్లు తలూపుతుంటే నా పొద్దయాన్నరికట్టులేక పోయాను. అంత ముద్దు పెచ్చువు రాణీ ఆరోజు నువ్వు. ఒక్కసారిగా నా చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దులతో నింపేశా. నా బీవితం సంతృప్తితో నిండి నట్లు నిపించిందా క్షణంలో. ఈ నిర్వాగ్యుడు అంత కంటే ఎక్కువ ఎలా ఆశించగలడా రాణీ!

కానీ నా సంతోషమంతా ఒక్క క్షణంలో భగ్గు పయింది. నువ్వు “మాంత్రికుడు”, “భయం” అంటూ కలవరించి స్వపా కోర్చేయారు. నా పొద్దయం ఒక్కసారిగా అగిపోయింది. నా మూలంగా ఈ చిన్నారిపాపకీ కూడా కష్టం తెచ్చిపెట్టానే అని విలపించాను. ఏం చెయ్యారో పాలుపోలేదు.

నిన్నలాగే చేతులమీదుంచుకుని వరుగుపెడుతూ మీ ఇంటికి తీసుకువచ్చాను.

బయట మీ వాళ్ళగారు కూర్చుని ఉన్నారు. నా చేతుల్లో నిన్ను చూడగానే ఆయన అమితమయిన ఖంగారు పడిపోయారు. నిన్ను మంచమీద పడుకో బెట్టి, మొహం నీళ్ళు చిలకరించి వివరసాగారు. మీ అమ్మగారు బయటకొచ్చి, “ఏమయిందండీ? మీ రెవరు?” అని అడిగారు ఆడుర్తాడు. నే నెవరని చెప్పును రాణీ! నే నెవరయినా తన బిడ్డకి హాని కలిగించిన నన్నామె క్షమించదనిపించింది. నెమ్మదిగా తలవంచుకుని జరిగిన పంగతి చెప్పాను. “చూడండి! పిల్లలు ఒక్కసారిగా భయపడితే వాళ్ళ ప్రాణానికే అపాయం వస్తుంది. మీరంటే దానికి భయమని తెలుసుకదా? అలాంటప్పుడు దాన్ని ఎందుకంతగా జడపించారు? అయినా పిల్లలుంటే ఇలాంటివన్నీ తెలుస్తాయిగానీ, ఉట్టవాళ్ళకే తెలుస్తాయి” అనేసి, ఆమె కళ్ళు వత్తుకుంటూ గిరుక్కున ఇంటికి వెళ్ళిపోయారు.

రాణీ! నే నామెకి ఏమని చెప్పగలను? అవును పిల్లలుంటే అలాంటివి తెలుస్తాయి. నాదనుకున్న నా

మెనుకటికే వాటికన్ పోపు
మగదిరంలో తోటలోని తిరుగు
తున్నాడు ఆ యిరుగు పొరుగు
యిల్లల్లోని వాళ్ళగుపించికుండా
గోడకడుతున్నామన్నాడు అధి
కారులు. “సం నేనంత అమర్యా
దస్సు న్నన్ను” కొన్నారా?
అన్నారు పోపుగారు.

నా ముగిసినట్లుగా...

నుగియే నాది కాకపోయింది. ఇంక నాకు పిల్ల రెవ్వరు? ఆమె చాలా మృదువుగా మందలించారనుకున్నాను. మీ వాళ్ళగారు బయటకీ వచ్చారు. “ఎలాఉందని” అడిగాను. ఒక్కక్షణం నా వంక చూశారు. ఆ చూపులో చిత్ర విచిత్రాలయిన భావాలున్నట్లు కన్పడింది. “ఇప్పుడే కళ్ళు తెరిచింది” అన్నారు. ఒక్కసారి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చాను.

లోని కొకసారి తొంగిచూశాను నీవు మీ అమ్మ గారివంక చూస్తున్నావు. వెంకటి తిరిగి నెమ్మదిగా “క్షమించండి” అనేసి తలవంచుకుని వెళ్ళిపోయాను. అడుగులు భారీ తోవాయి.

రాణీ! ఆ తరువాత నిన్నెప్పుడూ నా దోవమ్మలు ఆ రోజు కళ్ళు కాదులు కావేలా చూసేవి. ఇంక నువ్వావైపుకు రావని తోచి మీ ఇంటి పరిసరాల్లో దూరంగా నుంచుని నీ కోసం వెదికే వాడిని. మువ్వకపోరి కనపడగానే సంతృప్తి చెందిన పొద్దయంతో ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడని. కానీ, విధి నా ఈ అదృష్టానికి కూడా ఈర్ష్యపడింది.

ఒకరోజున మీ ఇంటి ఎదురుగాఉన్న ఇంటి వాకిలిముందు విలబడిఉన్నా. మీ వాళ్ళగారు నన్ను, నన్ను చూసినట్లున్నారు. నే నాయనను

గమనించలేదు. నా దృష్టి నీకోసం వెదుకుతోంది. వెనకాలగా వచ్చి భుజంమీద చెయ్యిపెసి “మీరా?” అన్నారు. ఆయన కనుబొమ్మలు ముడిపడి ఉన్నాయి. నా కా వదలతో “మళ్ళీ ఎందుకు వచ్చావు” అన్నట్లు వివరపడింది. ఆయనికేమి మట్లాడకుండా తీవ్రంగా ఒక చూపు చూసి వెళ్ళిపోయారు. వాకు దొంగ తనం చేసినట్లునిపించింది.

అటుపై నీ ఆ పరిసరాం త్రాయలకి కూడా రాలేక పోయాను. రాణీ! ఎంతటి ఆరోగ్యవంతులయినా నిద్రాహారాల్లేకపోతే ఎంతకాలమని ఉంటారు రాణీ! ప్రస్తుతం లేవలేని పరిస్థితుల్లో ఉండిపోయాను. హింస అంతా పని మనిషి చూస్తోంది. దానికి నా బరువెంకా ఎన్ని రోజులో తెలియటంలేదు.

రాణీ! నా కథ విన్నావు కదూ! ఈ అభాగ్యుడు జీవితంలో అన్ని విధాల వదించబడ్డాడు. తన సొమ్ము పరులపాలనగా, పరుల సొత్తుకోసం పాటుపడిన ప్రేమపహతుడిని. నా జీవితంలో ఇంకా ఒక్కగా వొక్క కోరిక మిగిలి ఉంది. రాణీ! మరణించేలోగా ఒక్కసారి నిన్ను చూడాలి. నా కా అదృష్టం కలుగుతుందో లేదో చెప్పలేను. మరొక్క కోరిక రాణీ! నా ముక్తి అత్యంత ప్రయత్నమయిన నా పెన్ను పి కిచ్చాలనుంది. స్వీకరించనా రాణీ? నా ఈ ఒక్క ముద్దు వెల్లించు.

రాణీ! ఎప్పుడయినా నీ ప్రయాణి ప్రయత్నమయిన బిడ్డ ఈ పెన్ను ఇవ్వమని అడిగితే ఇవ్వకే? ఇవ్వేస్తే నన్ను మర్చిపోతావేమో!”

పితృప్రేమనుంచి వంచితమయిన ఈ అభాగ్య జీవని మర్చిపోకు రాణీ. నా ఈ గాధ నీకు గుర్తు వచ్చి నవ్వుడు ఒక్క కన్నీటిబొట్టు విడు. దానికే నా అత్యుచితకోశాన్ని ఎవరేని సంతోషం పొందుతుంది.

రాణీ! నువ్వు నిద్రావతివై, కలవతివై, పెండ్లి కొమార్తైవై, గృహిణివై, తల్లివై, బిడ్డలతో, నకల సంపదలతో పదికలాలు పర్తిల్లాని మిడు మనమతో ఆశ్చర్యమిస్తున్నాను. నా కోర్కె తప్పకుండా సఫలమవుతుంది. భగవంతుడు నీకు తోడు నిడగా ఉంటాడు. ఈ అభాగ్యుని మర్చిపోకు.

ఇట్లు,

జీవితంలో ఎవరి ప్రేమని పొందలేని ఒకానొక వ్యధిత పొద్దయం నీ మాంత్రికుడు

* * *
‘రాణీ! అన్న పిలుపుతో ఈ లోకంలోకి వచ్చాను. ఆలోచనల్ని అగిపోయాయి. ఎదురుగుండా వారు సోపాతో కూర్చుని బూట్లు విప్పకుంటున్నారు. “ఏమిటి రాణీ! నుగి నీమీద రిపోర్టు చెప్తోంది. అదేదో పెచ్చడిగితే ఇవ్వనన్నావుటగా” అంటూ తలెత్తారు. టంగుమూతి పెట్టుకుని నుగి పక్కనే నుంచుంది.

నా మొహంపై చూస్తూనే ‘అదేమిటి, అలా ఉన్నావు? ఒంటల్లో బాగా లేదా’ అంటూ దగ్గరగా వచ్చారు. వారాత్తుగా ఆయన దృష్టి పరుపుమీది ఎర్రని పెన్ పేద పడింది. వానైపు ఒక్కక్షణం జాలిగా చూసి వెక్కిరించితిరిగారు.

“చూడు నుగి! ఈ పెన్ను ఇవ్వడు అప్పట్లో ఆన్ ప్లాగ్ నీమ్మా. రామనంకోత్త పెన్ను కొనుక్కుందాం” అంటూ నుగిని వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళిపోయారు. ★

ఇంటిల్లిపాదికీ ఆనందం చేకూర్చే

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

తప్పక చదవండి !

కీళ్ల వాతమా? ఎదిగే కురుపులు లేక చర్మ వాపులా?
నరముల నొప్పా? కండరములు లేక నరములు
పట్టేయా? నడుము నొప్పా? వాపుతో బాధా?

నొప్పినుండి త్వరితమైన ఉపశమనము పొందుటకు

జాన్సన్స్
బెల్లాడొనా ప్లాస్టరు వాడండి!

జాన్సన్స్ బెల్లాడొనా ప్లాస్టరు ఉపయోగించుటకు కయారుగా ఉంటుంది మరియు దానిని వాడుట ఎంతో సులభము. దానిని వేడిచేయనక్కరలేదు లేక గుడ్డమీద వట్టింప నక్కరలేదు. దానిని అంటించుటకు మీకు ప్రత్యేకమైన నైపుణ్యముగాని, అర్హతగాని అక్కరలేవు. దాని రక్షణకైయున్న ప్లాస్టిక్ కవరును తీసి ప్లాస్టరును బాధగల దేహ భాగముమీద వేస్తే సరిపోతుంది. ప్లాస్టరు మీదనున్న రంధ్రముల వలన ప్లాస్టరు పేయబడిన దేహ భాగమునకు గాలి తగిలి ఎక్కువ సౌఖ్యముగా ఉంటుంది.

ఎల్లప్పుడూ జాన్సన్స్ బెల్లాడొనా ప్లాస్టరును అందుబాటులో పెట్టుకోండి!

W-T-4346

జాన్సన్ & జాన్సన్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్

బంగారు పంజరం

22-వ శతీ తరువాయి

గూర్చి కొన్ని సంగతులు డాక్టర్ నడగాలని వెళ్తున్నాను వదినా! ముప్పేనూ అనుకోకు — నీని అవన్నీ ముప్పే చెబుతానంటే వెళ్ళటం మానేస్తాను. నా సందేహంను తీరుస్తావా?”

నిర్మల మాలతి భుజాలమీద చేతులువేసి అమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూచింది. “నాకంటే తెలివైనదానివి, పెద్దదానివి, నీ సందేహంను నేను తీర్చలేను. డాక్టర్ ద్వారా అన్నీ తెలుసుకో—మాలతి! నాలో యేమైన అప్పుంటే క్షమించు” అంది.

అప్పుడే పనిముగించుకుని యిల్లుచేరిన డాక్టర్ శాంత ఒంటరిగా వచ్చిన మాలతికి ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది. డాక్టర్ కు మాలతి అంటే ప్రత్యేకాభిమానం, మునుత ఉన్నాయి. మాలతి—రాక ఒకింత ఆశ్చర్యం గొల్పింది.

ద్రాయింగ్ రూంలో కూచోబెట్టి డాక్టర్ గృహకృత్యాలలో కొంతసేపు నిమగ్నయై తర్వాత వచ్చి కూచుంటూఅంది:

“విశేషముంటే గాని రావన్నా నీవు—ఏముందిమిటి?”

మాలతికి యేలా ప్రారంభించాలో బోధపడలేదు. డాక్టర్ కి కన్నార్పకుండా చూస్తూ అంది “వదిన విషయం కనుక్కుందామని వచ్చాను.”

డాక్టర్ శాంత మాలతి భుజాలమీద చేయివేసి ప్రేమపూర్వకంగా అంది “నా ఆడబిడ్డ నిర్మలకూడ నా విషయం నీలాగే తాపత్రయపడేదమ్మా. నిర్మల విషయం, నీ ఆత్మత చూస్తుంటే మా నిర్మల జ్ఞాపకం వస్తోంది.... ఏం చెప్పమంటావు?”

“వదిన బొంబాయినుంచి నిర్జీవితా వచ్చింది. అమె ప్రవర్తన నాకెంతో భయంకొల్పింది. తిరిగి మిమ్మల్ని కలుసుకున్నాక అమె పూర్వపు జీవిత విధానాన్ని ఉత్సాహంతో స్వీకరించింది. ఇదేలా సంభవమైంది? బొంబాయి విశిష్టమిటి?.... డాక్టర్! మీకు తెల్సాలంటేనే చెప్పండి. లేకపోతే చెప్పవద్దు. మీకు అనలు తెలుసా? అన్నయ్య విషయం యేమని తేల్చారు? వదిన అంతగా మారిపోయి రావటానికి గల కారణం యేముంది?”

డాక్టర్ సోపాలో చేరగింబడి చేతులుకట్టుకుని కూచుంది. మాలతి యేమి వింటానో అని భయంగా యెదురు చూస్తోంది.

“నిర్మల అంతా చెప్పింది. నీతో చెప్పింనుకుంటుంది. ధైర్యం చాలక నా దగ్గరకు వచ్చింది....”

“ఎందుకంత అధైర్యం జోర్తోంది? నే నెప్పుడూ వదిన చర్యలను నిరసించలేదే? అమెపై నాకెంతటి పూజ్యభావముందో మీరు గ్రహించలేరా డాక్టర్? ఇంతకుముందున్న చనువేమైందో? నాతో అంతగా మాట్లాడదు! నే నేం చేశానో నాకే తెలియదు. వదినకు నామీద మునుపుండే అభిమానం వాత్సల్యం యేమయ్యాయి?” మాలతి కళ్ళనీరుపెట్టింది.

డాక్టర్ శాంత గబుక్కున లేచి కూర్చుని మాలతి నడుంచుట్టూ చేయివేసి ప్రేమతో అంది

‘వా .. అలా యేడన్నారా చెప్పు ? . నీ గురించి కాదమ్మా, నిర్మల తననుతాను అసహ్యించుకుంటుంది. తనపై అనేక సమ్యక్ కుటరలుంటాయి. ఎప్పుడూ లేని నిరాశ అమె నావరించింది. ’

“ఎందుకు ?” మాలతి కనుబొమలు విట్టించి అంది

“ఎవరిస్తా విను, ఒక రోజు రెండుసంవత్సరాల క్రితం అనుకుంటూ— నానుంచి యెన్నో విషయాలు తెలుసుకుంది. డాక్టర్ గా కొన్ని సంవత్సరాలు అమె ఆచరిస్తుందిని వాకు సమ్మతించెడు. కానీ చెప్పాను; వివరించాను; అంతా వినింది. తర్వాత రెండేళ్ళు దాటాయి— నిర్మల ఆ విషయాలు మర్చిపోయిందేమోనని భావించాను. ఆ విషయాలను మరియెత్తలేదు.

“బాబాయికి వెళ్ళింది. అన్నయ్యకు బాగ లేదు; అయినా చూడాలని అశించింది కాబోలను కున్నాను. వెళ్ళిన వారానికి నిర్మలనుంచి జాబు వచ్చింది.... తను ఆపరేషన్ చేయించుకున్నట్లు....”

మాలతి స్తంభించిపోయి చుటుక్కున పుష్పంగా అంది.

“ఆ.... ఆపరేషన్ ? ఎందుకు ?.... ఓహో!”

డాక్టర్ కొంత మాలతి అన్ని విషయాలు అర్థం చేసుకోవాలన్నట్లుగా కొంత సమయం యిచ్చింది. మాలతి హృదయంలో ఆ మాటల్లోని భావం ఒక తీరుకు వచ్చింది. అమె మననం చేసుకుంటోంది. ఇంకా చెప్పమన్నట్లు డాక్టర్ నైపు చూచింది.

“రెండు సంవత్సరాలు అమె తర్వాతభర్తను చేసు కుంది. ఎంతకూ ఒకనిద్దా రణకు రాలేకపోయినట్లుంది. మరి ఉన్నట్లుండి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చినట్లుంది. అంటేనే తన నిశ్చయానికి భంగం కలుగుతుందని కాబోలు వెంటనే వెళ్ళిపోయింది.... వరే.... వెళ్ళిన వని అయింది.

“కానీ మాలతి— అంతలో అనుకోని సంఘటన అమెను పూర్తిగా నిరాశతో నింపింది. ఈ పరిస్థితి కల్పించుకున్నందుకు తనను తాను క్షమించుకో లేక విస్మయాతో తిరిగివచ్చిందమ్మా.... ఆపరేషన్ అయిన రెండవరోజునట, అన్నయ్యకు హఠాత్తుగా జ్ఞానం కల్గింది. అమ్మ, నాన్న, నిర్మల, మాలతి, పిన అంటూ వాళ్ళు ను చూడాలన్న కోర్కెతో తాళలేకపోయాడు. రుక్మిణమ్మ యేం చేస్తుంది ? ఏం చేయగలదు పాపం ? నిర్మల విషయం రహస్యంగా వుంచాలి. అన్నయ్య కోర్కెపై మిమ్మల్ని పిలిపిస్తే గుట్టంతా బహిర్గత మవుతుంది. నిర్మలను ఏవగించుకుంటారు. పాపిత్రమ్మ నిర్మలను క్షమించలేదు. నిర్మలపై ఉన్న గౌరవం శాస్త్ర సన్నిగల్గుతుంది. ఇదిబరగటుమంటూవుంటే నిర్మల భావజీవితం దుఃఖమయం అవుతుందని భావించి రుక్మిణమ్మ ప్రకాశను యింటికి తెచ్చింది. పాపం అమె యెంత కుమిలిపోయి, తానుచేస్తున్న పనికి యెంతవిలవిల్లాడి పోయిందో. నిర్మల కీషి యుం చెప్పకండా దాచారు. ప్రకాశ రోజురోజుకు మిమ్మల్ని అడగటం మొదలెట్టి చివరికి వారం రోజుల్లో తిరిగి మతిపోగట్టుకున్నాడు.

‘నిర్మల మామూలుగా మూడువారాలయ్యాక

యింటికొచ్చిందట. రుక్మిణమ్మ తన వ్యధనంతా అణచుకుని యెప్పటికీ మళ్ళీ ప్రవర్తిస్తోందట. కానీ నిర్మల రుక్మిణమ్మను చూడగనే యేదో విశేషం వుందని పసిగట్టింది. ఇలాటి విషయాలు దాగవుకదా? నిర్మల మూడురోజులు మామూలుగానే ఉండిట. పాలుగవరోజు మెడమొడికెత్తే ప్రకాశ వ్రాసిన ఉత్తరం కనబడింది. బాగున్న పుడు పైదరదాబాదుకు వ్రాసి పోస్ట్ చేయటానికి మర్చిపోయాడు కాబోలు తలగడక్రింద పెట్టు డుట. పరువులు యెండరో వేయిపోయిందట. జాబు జారీ క్రిందపడింది. ఇంకేముంది పేచ్చిగా అరుస్తూ పరుగెత్తి రుక్మిణమ్మను అంతా చెప్పమని యేడ్చిందట. ఇక దాని లాభంలేదని రుక్మిణమ్మ, ప్రకాశ రావటం, తిరిగి వారంలో వెళ్ళిపోటం అంతా చెప్పిందట.

“రెండేళ్ళగా భర్త ప్రాజ్ఞా దెప్పుడవుతాడా, యెప్పుడు చూద్దామా అని వేయికళ్ళలో నిరీక్షిస్తున్న నిర్మల కీ మాటలు శరభూతాలయ్యాయి. బిగ్గరగా యేడ్చిందట. వాడే తప్పు, మిమ్మల్నిత క్షిప్త పరిస్థితిలో యిరికించాను. తల్లి, దండ్రు వెళ్ళి, బిడ్డలను వారినుంచి దూరం చేశాను.

.....

గురువు : ఇదేమిరా ? ఇలా ఆవును తీసుకువచ్చే స్తన్నాడు క్లాసులోనికి...

శిష్యుడు : మరే! దానిమీద కాంపోజిషన్ రాయస్తా మన్నా రుగా.

వాణ్ కాణ్, (విజయవాడ)

.....

ఈ సమయంలోనం అనుక్షణం నిరీక్షించే మాట, ఈ సంతోష సమయం అనుభవించడం అడ్డు గించిన దాన్ని నేను. వారెంత కుమిలిపోయానో? మమ్మల్ని చూడాలని యెంత తపాతపాలాడారో? నేను ఇంత సమానంలో ఉండికూడ దూరంగానే ఉన్నాను. నేను చేసింది క్షమించరాని నేరం— వాకు ముక్తిలేదు— నేను క్షమార్హురాలని కాను. రహస్యంగా చేయదల్చుకున్నందుకు భగవంతుడు పన్నీ విధంగా శిక్షించాడు. నేను పైదరదాబాదే వెళ్ళలేను — వారి ముఖాలు చూడలేను—అన్నయ్య యిలా ఉన్నారంటే — బాగయ్యారు—మిమ్మల్ని చూడ దల్చారు—కానీ అంటూ నిజం చెప్పలేను.... వారి దుఃఖం చూడలేను. నేను మామూలుగా ప్రవర్తించలేను. వా జీవితమే సర్వభావం చేసుకున్నాను. వయోముఖవిషమంభావి” ఇలాగే మాలతి! వచ్చాత్తావంతో కుమిలిపోయింది. రుక్మిణమ్మ ఎంత గానో ఓదార్చి పంపింది.

“ఇది జరిగిన తరువాత చూచాయగా వాకు వ్రాసింది. తనకు పానుభూతి అత్యవసరం. తను కోరి చేసిన నేరంకాదుగదా ? వెంటనే రమ్మననువి వ్రాశాను. తనకీక నిస్కృతి లేదన్నట్లు వ్రాసింది. “వచ్చింది కానీ వెంటనే ముఖంమావలేక

పోయింది. ఉత్తరం వ్రాసి సరనుతో పంపాను” వచ్చింది. గతజలసేతు బంధం యేం లాభం చెప్పు ? మనమనుకొన్నలా సంభవిస్తే బాగుంటుంది గానీ, విధి మనకు అగమ్యగోచరంకా ? నిపు కావలసి చేసిన తప్పుకాదని బోధించాను. మీ కుటుంబంలో అమె స్థానం గుర్తుకొను. ఇంతగా ఎక్కాత్తావ వద్దున్నావు, నిపు క్షమార్హురాలివే అని చెప్పాను. వా మాటలు సమ్మించికాబోలు కొంత వరకు ఉపశమనం పొందింది.”

చెంపకు చేయిఅన్ని విభ్రాంతితో వింటున్న మాలతి కళ్ళనిండా నీళ్ళు తిరిగినై. దుఃఖంవట్టు లేక రెండుచేతులలో ముఖం దాచుకుంది. డాక్టర్ కొంత అమె తలను మృదువుగా నిమిరుతోంది.

“మా స్వరం వింటే చాలా—డాక్టర్— అందరూ తమ విచారాన్ని మర్చిపోతారు— అందుకే వదిన — అంత భయంగా పూరడిగింది—అమ్మ ఇందుకే గదా మిమ్మల్ని పిలిపించుకుంటుంది — నిజంగా వదినతప్పులేదు — పాపం యెంత వ్యధతో బాధపడుతుందో—”

డాక్టర్ కొంత గొంతు తగ్గించి వెమ్మడిగా అంది “ఈ విషయాలు నీ హృదయంలో భద్ర పరచుకోవాలమ్మా మాలతి.”

మాలతి వరలన్నట్లు అమెనైపు చూచింది— “మిత్రంతో కృతజ్ఞులం. మా వదినను యెప్పటి ఉప్పుడు మారుస్తున్నారు. అమె లేకపోతే మేమంతా యేమయ్యేవాళ్ళం ? అంతేకాదు— అనలు మీరు లేకపోతే మా గతి యేమయ్యేది ?”

“నన్ను పొగుడుతున్నావా మాలతి?”

మాలతి చిన్నగా పవ్వంది. “వెడతాను— ఆలస్య మైంది — మీ సమయమంతా మాకోసం వినియోగిస్తున్నారు” అంది.

“మరి ఫీట్ యివ్వనూ? బిల్లు వంచనా ?”

“తప్పకండా — ఎంత ఫీజు ?”

“సవ్వ కావాలి — వుండిపోకూడదు ?”

“ఓ—దానికేం గానీ — ఓ మారు వదినను చూడాలి. వెళ్ళనస్తాను” అంటూ క్రచ్చత్ పాయంతో పడుమ్మ వెళ్ళిపోయింది.

సంధ్యకాలపు అరుణకాంతులు ఆమెముఖంలో ప్రతిఫలించినై. అమె ముఖంలోని ప్రకౌంతలను, నైర్మలాన్ని చూస్తూ కారుప్రక్కన విండున్న డాక్టర్ కొంత హృదయం ఆనందంతో విప్పిరింది. మాలతినీ కారెక్కించింది.

కదిరిపోతున్న కారునైపు చూస్తూ “మానవ త్వం సంపూర్ణత చెందిన యీమెకు యిలాటి స్థితి భగవంతుడెందుకు కల్పించాడో.... బహుశా నిర్మలకు చేదోడుగ ఉండి కుటుంబాన్ని నడిపించటానికి కాబోలు” అనుకుంది.

కానీ వివరీతపు భావనాపీచికలు కప్పించాయి. సంధ్యదాటి చిరుచీకటి అలముకుంది. అక్కడే మెట్టుమీద కూచుంది. ఎంతసేపు గడిచిందో, అమె కళ్ళలోని కన్నీటి బిందువుల్లో నక్షత్రాలు ప్రతిఫలించి మెరుస్తున్నాయి. ఏనాడో ఉన్నాడయం నుంచి, దృష్టివధంనుంచి, దూరంచేసుకున్న అనవారంతా ఆ కటికచీకటిలో తనకు తెలుగా అగుపించారు.

✻ ✻ ✻

కమిషన్ స్వీకారం నిరూపించబడింది

నిర్మల మాట్లాడలేదు. అది నిజమే. తన చేతుల
మీదుగా వేలకుమేలు ఖర్చవుతున్నా బాడలేదు గానీ
ఆ డబ్బులు కొంత అసవాభ్యుక్తం వినియోగం
వలసి వస్తే “వాళ్ళ” అనుమతి కోరాలికదా
వారు అభ్యంతర పెట్ట రని తెలుసు— కానీ ఆ

మరుపటిరోజు మధ్యాహ్నం గేటుదగ్గర బండి
జగింది. లత—సీస. రాజా గుమ్మందాక వరుగెతా రు.

బండి ఆగిన చుట్టును విని నిర్మల అభ్యుతాపంతో బైటికి వచ్చింది. పిల్లలకు తననలు జ్ఞానకామే ఉండదు. పెద్దవాడికైనా ఉంటావా? అనుకుంటోంది.

బండలోంచి ఒక స్త్రీచెయ్యి ప్రసాదరావు గార్ని మరచెను అందిస్తోంది. నిర్మల అలాగే చూస్తూ మంచుండిపోయింది. ఆ తర్వాత అకు వచ్చి కోటుకొమ్ము కంచెపట్టు పీఠ అగుపించింది. ఆ స్త్రీ క్రిందకి దిగి వసంతను దింపింది.

ఆమె కుండవపు టామూలాఉంది. మంచి పొడ గది; వంకీలు తిరిగిన జాబ్బు—అబడ పిప్పిమీదగా నడుండాక వచ్చింది. తలలో విరియబూచిన మల్లె చెండు. ఆమె యెవరో నిర్మల ఊహించుకుంది. రోపరి కెల్లిపోవాలన్న కోర్కెకు కళ్ళేం వేసింది. అలా వెళ్ళిపోతే ఆమె యెవనుకుంటుందో?

“అమ్మా! శ్యామల వచ్చిందే” అని కేకేసింది నిర్మల.

వసంతను నడిపించుకుంటూ విద్యుల్లతలా వస్తోందామె. ముందుకు వచ్చేకొలిది వృష్టమవు తున్న ఆమె ముఖంలో కోపంగాని, ద్వేషంగాని, జాగుప్పగాని, నంతోషంగాని యేమీలేదు. అన్నింటి కంటేతరాలై సంపూర్ణతన సిద్ధించుకున్న యోగినిలా శాంతంగా వస్తోంది. ప్లబ్బరాలై మంచున్న కమలమ్మకు దగ్గరగా వెళ్ళి ఆమెపాదాలకు నమస్కరించింది. కమలమ్మ పృథ్వయంతో యేవో మరపురాని భావాలు తలెత్తిస్తే. కళ్ళలో నీళ్ళు మళ్ళుతిరుగుతుంటే, అప్పడంగా ఆశీర్వాదాలు గొణిగి శ్యామలను లేవనెత్తింది.

నిర్మల కదలింది. ఆమె అడుగువేయకముందే శ్యామల అంది “అక్కయ్యా అగండి” అని ఆజ్ఞాపాదు, ప్రార్థన.

నిర్మల స్తంభించిపోయింది. క్షణంసేపు ఆమె కళ్ళలోకి చూచి తిన్నగా మంచుండిపోయింది. శ్యామల వంగి, నిర్మల పాదాల నంటింది. నిర్మల నెమ్మదిగా ఆమె భుజాలనుపట్టి లేవనెత్తింది.

“నువ్వేమీ అన్నావా అనుకోకమ్మా.... ఏదో జ్ఞాపకంవచ్చి...”

నిర్మలను పూర్తిచేయనివ్వకండానే అంది “పరవాలేదక్కయ్యా—వాకు తెలుసు”

నిర్మల పిల్లల్ని పలుకరించింది. వాళ్ళను యెత్తి కుని ఒళ్ళో కూచోబెట్టుకుంది. వసంత ముద్దు మాటలు విని ఆనందంతో తనయ్యారలైంది. ఇల్లంతా నందడి—గోల—పిల్లల అరుపులు. భోజనాలయ్యాయి. నిర్మల, శ్యామల లోక గదిలో భావలు పరుచుకుని పడుకున్నారు.

నిర్మలనువను పరిపరివిధాల పోతోంది. ఈమె యెందుకొచ్చినట్లు? పిల్లలను తిరిగి పంపుతారో లేదో—అని భయమా? ఈమెకెందుకింత మమత? ఇది చాలా విచిత్రంగాఉందే? ఇంకాకర్తే వీడ విరగడై పోతుందని భావించేవారే? ఈమె బుద్ధి మంటురాలిలా అగుపిస్తోంది—కానీ అంతరంలో యెలాటిదోకదా? ఈమె ఉద్దేశ్యాలేమిటో యెవరు గ్రహింపగలరు? వసంతమీద యెవరేని మమకారం—ఆమెస్థానం శ్యామల క్రమించుకున్న దన్న ద్వేషం—ఈమె యెందుకొచ్చింది? ఏ విషయాలు మాట్లాడబోతోందన్న భయం—వీటి వీడం తాలూకు భావపూర్వకతతో నిర్మల సతమత మవుతోంది.

శ్యామల దూలాలపై పు చూస్తోంది. నిర్మల

ఆలోచన కంతరాయం కల్గిస్తూ లేచిపోతుంది. అమెపైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తుండిపోయింది నిర్మల.

“నేను రావటం మీకెంతో అభ్యంతరమా?”

“ఊ!” అంది నిర్మల.

“వాకు తెలుసు మీకెంత మనోహర కల్గిస్తున్నానో—రాక తప్పిందికాదు.”

“అంతటి విశేషముందా?” నిర్మల ప్రశ్నించింది.

“ఉండక్కయ్యా—వాకు తావాచిఉన్నా—మిమ్మల్ని చూడాలనిఉన్నా వా కిక్కడికి వచ్చేందు కేం హక్కుందని? పోదామా, వద్దా అని పూర్వణ పడి, యెటూ తేల్చుకోలేకపోయాను. ఇంతలో భగవంతుడు వసంతమ్మగా నాన్నగారొచ్చారు. మీరే మైనా అనుకుంటారేమనని వా వుద్దేశ్యాన్ని కప్పి పుచ్చుకున్నాగానీ మీ మరదిగారు కదిలేదాక ఊరుకోలేదు.”

“మా మరదిగార్ని మేము జ్ఞానమున్నామా శ్యామలా?” అంది నిర్మల.

శ్యామల చుట్టుకున్న నిర్మల పృథ్వయాన్ని

జడ్డే: నువ్వు నిన్ను పొడిచింది గుర్రం కాదని ఎలా చెప్పగలుగుతున్నావ్?

వాది: పొడిచింది గనుక యువరానర్—

రామావతారం (రాజోలు)

కదిలించినట్లు చూస్తూఅంది “మీ అందరిపైన వారికికా భక్తి ఉద్భవమయ్యాయి. ముఖ్యంగా మీరంటే యెంతో గౌరవం. పెళ్ళికి మీరిచ్చిన రేడి యోను చూచుకుంటూ యెప్పుడూ మిమ్మల్ని తలచుకుంటుంటారు. మీకు తెలియని విషయాలెన్నోవున్నాయి. వాటిని మీకు చెప్పింది ఆశించారుగానీ, చెప్పలేక ఆ కష్టతరమైన పనికి నన్ను వినియోగించారు.”

“ఎందుకమ్మా—అంత వాకు తెలియవచ్చని విశేషాలేమన్నాయి?”

శ్యామల విసవకరతతో మెరుకుకుంటూ కొన్ని క్షణాలవరకు మాట్లాడలేదు. ఉన్నట్లుండి హఠాత్తుగా అంది.

“అక్కయ్యా! మీకు నేను పిల్లల్ని పింపిస్తా ప్లబ్బ యెవరు చెప్పారు?” నిర్మల స్తబ్ధరాలైంది. ఏమని చెబుతుంది? ఈమె యిలా మాట్లాడుతుందేం? ఇంత విష్కర్తగా మాట్లాడే ఆమెను జవాబివ్వటం మహాకష్టం—నెమ్మదిగా అంది “నావ్వాతో యెవరో అంటే, నాన్న నాతో అన్నారు—అంతే. పిల్లల్నిగూర్చిన చింత మాతో వుండటం తప్పు కాదనుకుంటా”

“అక్కయ్యా—ఒక్కమాట చెబుతాను—న్యాయా న్యాయం విచారణ చేయించండి. పాప—అత బాబు చేతిలోఉన్న యే వస్తువునైనా బలవంతంగా లాకున్నా కొడితే యేం చేస్తారు?”

నిర్మల కి గోరణి వచ్చలేదు. ఈమె తనను తాను సమర్థించుకోవాలని వచ్చింది.... అంతే.... నిర్మల నవ్వుతూ అంది “ఏం చేస్తాను? గద్దెస్తాను—ఆ మస్తువును తమ్ముడికిప్పిస్తాను—ఇంకా మొండి

చేస్తే నాలు గంటిస్తాను”

“నేనుగూడ అదే చేస్తాను....మీకు వాకు ఒకటే భేదం. మీరు కన్నతల్లి—నేను నవతల్లి—వాకు పెళ్ళికాకముందు పిల్లలిద్దరు ఈయనదగ్గర యే అండలేకండా పెరిగారు. వారిని క్రమపద్ధతిలో పెంచినవారు లేరు. ఏ గవ్వంలేకుండా తిరుగుతున్న బొంగరాలావున్నారు. చిన్నవాడు పరవాలేదు. కానీ పెద్దవాడు తుంటరిగా తయారయ్యాడు. ఇంత చిన్నవయస్సులో మనం ఊహించలేని దురదృష్టాన్ని అలవర్చుకున్నాడు. పెళ్ళయి వచ్చిన రెండవరోజు నూలిగట్టుమీద కూచుని బీడిత్రాగుతున్నాడు. వాకు ఒళ్ళు బండరించింది. పిల్లల నోకపాద్యంతో ఉంచి క్రమశిక్షణ యివ్వకపోతే యెంతగా చెడిపోతారో! వసంత కోక్కాయి—దగ్గుతో నానా అవస్థ పడున్నాడు.. అక్కయ్యా! ఆ క్షణంలోనే ఒక నిర్ధారణకు వచ్చాను. పిల్లిదర్జికి తల్లిలేని రోటు తీర్చి ఒక దారికి తేలాలని. ఐతే అల్లరివాడు—కెత్తం పుచ్చుకుని నయన భయన నవ్వుగర్ల వర్తనునిగా లేతమొక్క మనంకోరిన విధంగా పంగిట్లు—వాడు వెంటనే యీ నూతన జీవితవిధానాని కలవాలుపడి మామూలు పిల్లవాడయ్యాడు. తెల్లవారి కానీ త్రాగి బడికిని వెళ్లేవాడు. అంతే. యెక్కడెక్కడో అడి, అలసిపోయి దుమ్ముకోట్టుకున్న జాబ్బుతో వచ్చేవాడు. ఒకరోజులో తేలిపోయింది—వెళ్ళింది బడికి కాదని—పుస్తకంలో యేముందో తెలియదు. వాళ్ళవాళ్ళగారికిదేమీ పట్టలేదు. నీ యిష్టం అనే వారు. అక్కయ్యా! ఒకవేళ వాళ్ళిద్దరి విషయం, అనలు పట్టించుకోకుండా దూరంగానే వుంచిన వారి పూచీ నాకెందుకు బాబూ, అనుకుని నాదారి నేను పోయివుంటే—పిల్లల్ని క్రమశిక్షణలో పెంచలేదు; వారు చెడిపోతుంటే చూస్తూ ఊరుకుంది. కన్న బిడ్డల్ని అలా చూచేదా? అని యిలాంటి అభాండాలు నా నెత్తిన వేస్తారకదా? పతే—వారి బాధ్యతను స్వీకరించి, కన్నబిడ్డలుగా భావించి మంచి శిక్షణనివ్వాలని పూనుకుని నా శాయశక్తులా ప్రయత్నించి ప్రవర్తిస్తే నా కొచ్చిన పేరు యీ విధంగా ఉంది. నేను పిల్లలను పింపించే రాక్షసిని గనీ, పిల్లలు రాక్షసులుగా పున్నారని తెలియదు.”

శ్యామల అసింది. నిర్మలపైపు తదేకంగా చూస్తోంది. నిర్మల మాట్లాడే శక్తిలో లేదు. ఇంకా యేంచెప్పబోతోంది? నిజంగా పిల్లలంత ఆధ్యాత్మంగా పున్నారా? అంతటి దుష్టవర్తనుడుగా ఉన్నాడా ఆమెపర్త? నిర్మల పడుకునేఉంది. వెంటనే చేయఅన్ని ఏంటోంది.

శ్యామల కన్నీరు కారస్తోంది. ఆ వేడికన్నీటి బొట్టు టవ్న చేతిమీద పడింది. నిర్మల గబుక్కున తలెత్తి చూచింది.

“ఏడుస్తున్నా వేస్తా?” అంది—అందుతో వోదార్పులేదు—ఆపివేయలేదు. మామూలుగానే అంది.

శ్యామల కళ్ళీళ్ళు తుడుచుకుంది. చిన్నగా నిల్వూర్చి అంది “మీ గురించి మీ మరదిగా రెంతో చెప్పారు. మీరంటే నా కెంతో పూజ్యభావం. నా పృథ్వయంలోని బాధను మీకు నివేదించి కొంత వరకు ఉపశమనం పొందాలని ఉంది. మీరు వరాయి వారైనా నాకెంతో సన్నిహితులైనట్లు భావిస్తున్నాను. శ్రమ అనుకోకుండా నా కథను వినండి—అప్పుడైన వాస్తవ పాపభూతి చూపగలరు..

“తప్పకుండా చెప్పమూ — నేను నీకు ఆ విధంగానైన సాయముగలిగితే అంతకన్నా నేను కోరే దేముంది ?”

“అమ్మ నాకు జ్ఞానకంఠేడు — నాకు ఏదాది దాటకముందే పోయింది. నాన్న మళ్ళీ పెళ్ళిచేసు కున్నారు. లోకం సవతితల్లిని ఒక రాక్షసిగా సృష్టించింది. అందు కారణాలు లేకపోలేదు. నాకు జ్ఞానం తెలిసిపట్టిననుంచి కన్నా లే అనుభవించాను. మా మారుతల్లి యీ యిరవై సంవత్సరాలలో ఒక్క పొరైన సన్న దియగా పలుకరించి ఆదరించలేదు. ఆమెకు నేనంటే గిట్టదు. తన సుఖాలకు, విలాసాలకు, అన్నింటికీ నేను అటంకమని తలచింది. ఆమె సరళమైన బాలలో నేనొక ముళ్ళకంపను కాలికీ గుచ్చుకున్న ముల్ల. ఆమెను ఇరవై సంవత్సరాలు బాధించినట్లు భావించింది. వాస్తవ యేదో కనీ, ద్వేషం, ఆసక్తి...ఆమెకు సంతానం కల్గలేదు. అలాంటివారికి పరాయిపిల్లలను చూస్తే యెంతో యిష్టంగా వుంటుంది. కనీసం వాళ్ళను చూచి ఆనందపడతారు. కానీ పిల్లికి తన స్వంతబిడ్డలు లేకపోయినా నన్ను ఆదరించిందికాదు. ఆమె సంతాన పీనీని అవలం నాడే తప్పయినట్లు పాదించేది. స్త్రీలో ఉండవలసిన కరుణ, ప్రేమ, జాతి, మాతృత్వం ఆమెలో లేవు. ఆమె హృదయం కఠిన శిల. మాటలు విష పూరితాలు. తలంపులు దుష్టతలంపులు — చేతలు అమానుష్యమైనవి ఆమె దృష్టిలో నేను స్త్రీనికాను.

అక్కయ్యా — నాపై ఆమెద్వేషం పరివక్తమై యీలా పడిందింటే నన్ను రెండవ సంబంధానికి యీ ఆస్తిస్థానాలలో గిరాధారమైనవారి కిచ్చేందుకు సిద్ధపడింది. అమె మాటలు జనదానిని వాస్తవ యీ విషయంలోమాత్రం యెంతో ప్రాధేయము — ఒప్పుకోనీ ఖచ్చితంగా చెప్పారు. తనకున్న డబ్బు, పాలంబంతా నాడే కాబట్టి మంచి సంబంధం చూచి చేయాలని ఎల్లుబట్టారు. పిల్లి మాత్రం ఆ మూడుముళ్ళూ పీరితోనే వేయించా లని కంకణం కట్టుకుంది.

“పుట్టిన యింట్లో ముఖంలేదు, కనీసం మెట్టి విల్లైన బావుండాలని భగవంతుని ప్రార్థించు కునేదాన్ని. అక్క! మనుషుల్లో క్రూరులన్నట్లే మూసపుల్ల దేవతలన్నారంటే మమ్మలం కష్టం — కానీ — నాహృదయంతో ఆశాజ్యోతి వెలిగించింది మా మానవ్య. అంటే నా కన్నతల్లి తమ్ముడు కాదు. అతనినే ఆశ్చర్యపడపించినదేమోలేదు. కానీ అతను మా పిల్లి అన్నయ్య. పిల్లి అతని కేం చెప్పిందో! బహుశా బావతో చెప్పి ఈ సంబంధాన్నే నిశ్చయించమని మారిపోసిందికాబోలు. ఆ మాటలు మానవ్య చెప్పకనే దూరాయి కానీ, మా మానవ్య తలంపులు వేరుగాఉండేవై. పిల్లి వివకండా నాదగ్గరకొచ్చి — ఈ సంబంధం రెండవై నా, పిల్లలన్నా, యేమీ లేనివాడైనా సరవారేమి — నీవు యితన్ని చేసుకుంటే ముఖపడ్డావు తల్లి — అతనంటే బాగా వాడు తెలుసు, బుద్ధిమంతుడు పిల్లికి తోడై నీ జీవితాన్ని నానం చేయదలచి ఈ సలహా యిస్తున్నానని తలంచమ తల్లి. ఏమిదా నాకు వ్రతేశ్వరరాధిమానా లున్నాయి అతను యెంతో ఎంచివాడు. ఇంకా నా కెలా తెలసంటావేమో ? మీ అత్తయ్య పుట్టినిల్లు కూడ పేల్చిపోలేమే. ఆమెకు అబ్బాయినిగూర్చి క్షుణ్ణంగా తెలుసు.” మానవ్యమనుచువాడు తెలుసు.

బంగారు పంజరం

నా జీవితంలో వివాహానికి ముందు యెక్కడైనా స్వచ్ఛగా సంతోషంగా కాలం గడిపానా అంటే, అది మానవ్యగారింట్లోనే. అప్పుడప్పుడు పిల్లి నన్ను పంపించేది. మానవ్య, అత్తయ్య వరాయి వారైనా, వారింట్లో నాకు స్వర్గ సౌఖ్యం అభించి నట్లుండేది.

“మానవ్య కుట్టించిన మంచమంచి ఎరికి టీలు, రవికెలు మేసుకొనిచ్చేదికాదు. సైగా సన్ను చెడిపోయివాడని. మానవ్యమీదికి తోక త్రొక్కిన వాగులా లేచేది మానవ్య లేక్కచేసే వాడుకాదు. ఇంకా చేస్తే మానవ్య పున్నవాడు కాదు. అతఃక్షణంలో సంసారాన్ని నెట్టుకొన్నా అతిసామాన్య కుటుంబీకుడు; అయితే మాత్రం యేమక్కాయ — ఆ పులుసు, అన్నం, పిల్లలతో కలిసి మెలసి వుండటమే చాలా అనిపించేది. యమ యాతనలు అనుభవిస్తూ తినే పరమాన్నంకంటే యిదే వేయిరెట్లు సయం అనుకునేదాన్ని.

మానవ్యపై వా కెంతో గౌరవం. విశ్వాసం ఉంది. పూజ్యులైనవారి మాటలు తిరస్కరించక తలొగ్గను. అక్కయ్యా ! మానవ్య ఆగీర్వా బలం అనుకుంటా, నా వైవాహిక జీవితం సుఖమయ మైంది. మామయ్య అన్నట్లు నాకు స్త్రీ వాంఛించే సర్వసౌఖ్యం వున్నాయి.”

నిర్మల లేచికుచుంది. ఏదో అసబోయింది. కానీ శ్యామల గబుక్కునలంది “అంతకాదక్కాయ్ ఇంకాసేపాగు — నన్నంతా చెప్పనీయ్. అత్తలు కోడళ్ళను రాచి రంపానబెడితే, కోడళ్ళు కరీస హృదయులై, వారత్తంయ్యాక తమ కోడళ్ళను పింపిస్తుంటారకదా ? కానీ నా విషయంలో అలా జరగలేదు. సవతితల్లిచేతిలో నే పడ్డకష్టాలు, నాకు తల్లిలేని బిడ్డలను సానుభూతితో ప్రేమతో చూచే దృష్టిని ప్రసాదించిస్తే. అనుకోని విధంగా నే నొక రికీ సవతితల్లి నయ్యాను. ఆ పిల్లలజీవితంలో వెలుగు నింపి మానవులుగా చేసి వా ధర్మాన్ని నిర్వహించా లని ఆ నాడే బాసచేసుకున్నాను.

“అద్దికంగా మా పరిస్థితి చక్కబడింది. నాన్న హతాత్మకపోయారు. నేనుకుంటామామానవ్య ప్రాత్రాసాంవల్ల నాకు చెందవలసిన పాలం, యిల్లు వాస్తవ నాకు రాసేకారు. పిల్లికి సరిపడేంత ఆమె కిచ్చారు. ఆ పాలం మామయ్య చూస్తారు.”

శ్యామల కంఠం రుద్దమైంది. ఉన్నట్లుండి యెట్టింది. నిర్మల కేం చేయారో పాలపోలేదు. దీనంగా చూస్తూ శ్యామల అదురుతున్న భుజాలను పట్టుకుని “ఊరుకోమ్మా” అంటోంది.

శ్యామల ఎక్కిళ్ళు అజగివై. నిర్మల తొడమీద తలబట్టి తొంగురుపోయిన కంఠంతో అంది “అక్కయ్యా — ఈ మహాక్షోభమ భరించలేను... పెళ్ళయిన అయిదు మాసాలకు తల్లిని కాబోతున్నా గని తెంసుకున్నాను. ..వారోని ఆనందం సంతోషం చెందకోలోంది ఉన్నట్టుగా యెన్నో కలలంకన్నాను. ఆ స్వప్నాన్ని — నిజంగానే సృష్టించేసినట్లు నాకు ఏడువెలంపుడు. గర్భించింది... అనుకున్నది జరుగలేదు.”

శ్యామల తిరిగి యేడువటం మొలెట్టింది. ఆమె దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది. ■ దుఃఖంలోనే కనిగా మాటలను వొక్కి ఎల్లూతూ అంది “నా కోర్కె

వలించదు.... యిది జరక్కముందేవారు అవకోవన్ చేయించుకున్నారు”

నిర్మల స్థంభించిపోయింది. అదానిని పెదాల్లోంచి “అ” అనే ఆశ్చర్యార్థకం భయంకరంగా వినిపించింది. ఆమె నవనాడులు ముళ్ళపడినై. శ్యామల చెప్పిందంతా ఆమె హృదయాన్ని కదిలించివేసింది.

శ్యామల గబుక్కున లేచి కూచుంది. చెంబులోని సీళ్ళ ముఖంమీద జల్లుకుంది “ఇంత భీరువు నయిపోయా వెంధాకో అక్కయ్యా — మిమ్మల్ని బాధిస్తూ మీచేత కంటతడిపెట్టమన్నాను. ఎందుకూ ! నా పిల్లలు బిడ్డలున్నారు — వారిదేం అవుతేదు. ముగ్గురు చాలనుకున్నారు — భగవంతుని చిత్తం యీ విధంగాఉంటే మనతలంపులలా వెరమేరుతాయి ?... ఇప్పుడు చెప్పండి వాళ్ళిద్దర్నీ కూడా మామంచి వేరచేస్తారా ? వారు నా పిల్లలని భావించండి. . వారి విషయమై నీ విధమైన చింత, దిగులు పెట్టుకోకండి. పిల్లల్ని ఎవంపూ అనే హక్కు వారి నాన్నగారికుంది గానీ. మా పరిస్థితి సర్ధంచేసుకొని నన్ను ఒక భయంకరమైన సవతితల్లిగా తలంచకండి అని చెప్పటానికే వచ్చాను. అంతేకాదు. నాకు సంఘటిల్లిన ‘ఈ సంఘటనను అర్ధంచేసుకుని సానుభూతి చూపగలే వచ్చాడయి వదినెకుంది — మువ్వ వెళ్ళు — ఆమెతో చెప్పు — వనంత పిల్లల విషయం భయపడి వదినెకు బాధ్యత అవుగించింది. ఆమె నేనేమి చేయలేక పోయానే, ఎవంత అత్తకు శాంతికల్గిందోలేక పోయానే’ అని బాధపడ్తుంది — అని నాకు మరీ చెప్పింపారు”

నిర్మల శ్యామలపై ప్రమాచింది మందస్థితయైన శ్యామలను కెగిరించుకుని “నాకప్పుడు శాంతి లభించింది” అంది

తెల్లవారగనే మొదటి బస్త్రులో వెళ్ళిపోవాలని శ్యామల అంది కానీ వాళ్ళేవరూ ఒప్పుకోలేదు. అందరి బలవంతంపై ఉండక తప్పిందికాదు.

మూడుకోజలున్నారు. నాలుగవోజున వాళ్ళను తీసుకెళ్ళటానికి శ్యామలభర్త వచ్చాడు. మనువున్న మనవ్వర్తలు పోయవై. అల్లుడిని యెంతో ప్రేమతో ఆదరించారు. సాయంత్రం ప్రయాణంపైరవడింది.

బండి వాకిట్లో అగివుంది. కమలమ్మ శ్యామలకు చీర, రవికె, పసుపుకుంకుమ యిచ్చి అల్లుడితో అంది “ఇది యిప్పటికీ మీ అత్తవారిల్లనుకోండి — ఏమ్మా శ్యామలాపుట్టింటి మమకారంపోదు. ఇదే మీయిల్లునకో — తరుచు వస్తూ పోతూఉండండి”

శ్యామల “అలాగే అమ్మా” అంది ఆసిలుస్తూమెప్పుడయంతర్వాగంలోంచినచ్చింది.

“ఎందుకత్తయ్యా — వాళ్ళ మామగారింటికిళ్ళి అన్ని ముడుపులు తెచ్చుకుంటుందిగా ? మీ దగ్గర కొచ్చి మళ్ళీనా ? బావుంది — బావుంది. .. రెండు వాలాలన్నమాట” అంటూ వస్తేకాదు

“బావుండ కేమయ్యా — మా పిల్ల ముందరి తీసుకెళ్తుంది — మధ్యలో నీ కెందుకుంత యిర్పా” అన్నాడు ప్రసాద్గారు అందరూ నవ్వులు

వెంకటగిరి నేతచీర కట్టుకుని, అక్కడక్కడ వెరిసిన వెంట్రుకలు జారపడుడేవేసికొని మల్లె మొగ్గల మాలమ కురుల్లో తురిమి, శ్యామలపై ప్రాప్తయంగా చూస్తూ సెలవురీసుకుంటున్న నిర్మలకు శ్యామల — ఇర్ర భక్తితో నవస్కరించి “వోళ్ళ స్త్రీము వదిలగారూ” అన్నాడు. నిర్మల చిరు నవ్వుతో వారిని గేబుడక సాగపింది. (పూరితం)

రంటే జాలిగానే ఉంటుంది మరి."

నాకై నే నేమీ మార్చాడలేదు. కాఫీ ముగిసిన తర్వాత ఆఫీసుకి వచ్చాము. మేము వస్తూండగా మల్లీ అవిడ మాకు ఎదురు పడింది. అందమైన మనిషి!

నేను వా స్థానంలో కూర్చున్న తర్వాత మధునూడవం మల్లీ పిలిచాడు. చిరాకుతో అతని స్థానం నీటు దగ్గరికి వెళ్ళాను.

"సార్ (ఒదర్) నీ కో ఉత్తరం వచ్చి చాలా రోజులయింది. అది నీకు అందజేద్దా మనుకునే యిప్పటివరకూ వాయిదా వేశాను. ఇంద."

అతను ఇచ్చిన ఉత్తరం తీసుకు వచ్చేశాను. వా స్థానంలో కూర్చుని ఉత్తరం విప్పాను:

శ్రీ రావుగార్,

వాస్తవానికి మీ పది రోజుల నుండి గుండెలో వివరితమైన పోటు వస్తున్నది. ఈ కారణం చేతనే మే మెవ్వరమూ మీ పెళ్ళికి రాలేకపోయాము.

ముందు ఈ విషయాన్ని మీకు తెలియజేయ వద్దన్నారు. కాని—యివ్వాలి గుండె నొప్పి ఉద్భవ మయింది. మీకు ఉత్తరం రాయమని స్వయంగా ఆయన చెప్పడంతో రాస్తున్నాను. మీ పెళ్ళి నను లన్నీ సక్రమంగా ముగిసిన తర్వాత వీలు చేసుకుని ఒకసారి రావలసిందిగా నాన్న మిమ్మల్ని అప్సనిస్తు వ్దారు.

చివరిసారిగా మిమ్మల్ని చూడాలని ఉంది.

మీ, నిరంజనం—

ఉత్కృష్టవద్దను. ఆ చివరి వాక్యం నా నవనాడు లన్నీ కృంగిపోయింది. ఆయన కఠిన స్థితి ఎలా ఉంది? ఇంతకు మునుపు వచ్చిన ఉత్తరాల్లో వినాడూ ఆయన ఈవిధంగా రాయలేదు. ఉత్తరం చదువుతున్న సరికి మాటూ అందోళన ఉద్భవ మవుతోంది. ఆ చివరి వాక్యాన్ని నడే వదే చదువు కుంటూ అర్థాన్ని నాకు తోచిన విధంగా సమన్వ యించుకోడం తప్ప — మనసుని కుదుట పరచుకోలేక పోతున్నాను.

ఉత్తరాన్ని తీసుకుని ఆఫీసరు గదిలోకి వెళ్ళాను. నా ఆదుర్దాని గమనించి, నన్ను చూడగానే అడిగా రాయన:

"సెలవు కావాలా?"

అవునన్నాను ఆశ్చర్యపోతూ

"పెళ్ళయిన తర్వాత మనిషికి బాధ్యతలు పెరుగు తాయిట. సరే మీరికే వెళ్ళవచ్చు."

సెలవు పంజారు చేసినందుకు ధన్యవాదాలు చెప్పి వచ్చేశాను. రెండు రోజుల సెలవు రాసి పాడే గుమాస్తా చేతికిచ్చాను. సెలవు కాగితాన్ని తీసు కుంటూ నవ్వుకున్నా రాయన.

* * *

ఆ సాయంత్రం పెందరాడే గది కోచ్చాను.

తలుపుతీసి రెండు జతల బట్టలు మాటు కేసులో సర్దుకుంటూండగా రుక్మిణమ్మగారు వచ్చారు. గుమ్మం దగ్గరే నిలబడి—

"నీకు కొత్త కళ వచ్చేసింది సుమా! తతయ్య గారు నిన్ననే ఊరు వెళ్ళారు. ఆయన నిన్ను చూడాలని తూతపాలాడుతున్నారు" అన్నది నవ్వుతూ.

నా ముందే అవిడ అలా మాటాడుంటే నీగు

అంగ్రసానిత్రహరసత్రిక

ఎందుకు?

21 వ పేజీ తిగువాయి

పట్టుకొచ్చింది! తం వంచుకున్నాను.

"తం దించుకుంటూ వెండుకయ్ పెళ్ళి కొడుకా? మరి అడవిల్లా అంత సిగ్గుయితే ఎలా వాయనా తలెత్తు అన్నట్టు మీ అవిడ వెప్పుడు తీసుకొస్తావా?"

"నా కా విషయాలు తెల్లవండి."

"ఈ ఇంట్లోనే మరో భాగం నీకు యిద్దమ కాని, నీ కది చంద్రమో వనుకుంటున్నాను."

"అప్పుడే ఈ విషయా లెండుకులెండి?"

"బలేవాడివేలే సంసారమంటే బొమ్మలాట అనుకున్నావా నాయనా? అందులో కొత్త సంసారం కూడాను. అన్నీ అందుబాటులో ఉండాలి. ఏ లోటూ రాకుండా చూచుకోవాలి. అప్పుడే మఖం. ఉండు ఒక్క విషయం ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ అవిడ వెళ్ళారు.

రుక్మిణమ్మగార్, ఏళ్ళై సంవత్సరాల దాటాయి. అవిడకు పిల్లలు లేరు. వాల్చింటే అడ్డకుంటూన్న మమ్మల్నే తన పిల్లలుగా చూచు

.....

"అవును సరళా మీ ఇద్దరూ పెళ్ళి చేసుకుందామనుకున్నా ఎందుకు పెళ్ళి అగిపోయింది?" శ్యామ, అడిగింది. "అన్ని సిద్ధమైపోయాయి. ఎవరి జీతం ఎవరికి ఎవరు ఇవ్వాలి అన్నదే తేలలేదు." సరళ చెప్పింది.

..... కుంటున్నారంటే ఆశ్చర్యంలేదు. అప్పటిదాలా మాకే వేదోడు వాదోడుగా ఉంటున్నా రా దంపతులు!

వాదోహాలు మరో ముగ్గురు మిత్రులు ఈ గదిలో ఉంటున్నారు. నలుగురం కలిసి చదువు కున్నాం. అదృష్టవశాత్తు నలుగురికీ యిక్కడే ఉద్యోగాలు కావటం మూలంగా అందరం ఒకే గదిలో ఉంటున్నాం. మామధ్య వినాడూ పాఠశాలలు రాలేదు. అందరం కూడా ఒకే మాటమీద నిల బడి ఉంటున్నాం ఇంతవరకూ. మేముంటే గిట్టని చాలామంది మా స్నేహాన్ని చూచి యార్జ్యపడటం కూడా కద్దు. ఈ స్నేహాన్ని చెడగొట్టులని ప్రయ త్నాలు కూడా జరిగాయి, కాని—వాళ్ళకి అలాంటి అవకాశాన్ని ఇవ్వలేదు.

మరో అరగంటలో రైలాంది. ఈ రైలె క్కిలే యీ రాత్రికి చేరుకోవచ్చు. కానీ, ఊరు వచ్చి కూడా మిత్రులకి కనువింపుండానే వెళ్ళి పోవడం బాధగా ఉన్నా— వెళ్ళక తప్పడంలేదు. రుక్మిణమ్మగారు నాకోసం రెండు లడ్డులు తెచ్చారు. అవి నా చేతి కిస్తూ

"ఇవి పుచ్చుకో బాబూ నీ జీవితంలో ఎండోళ్ళా ఇంత తాపీగానే గడవాలని అశిన్నా వ్దాను" అన్నా రానిడ

కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా అవిడకు నమస్కరింపాను. అవిడ కళ్ళల్లో లీలగా కన్నీరు తాచికిప తాడింది.

"మిమ్మల్ని ముస్తాంటే వీవ్ వాత్సల్యం పుట్టు కొమ్మంటుంది. ఇది మాచి వస్యతారు. వాదంతా సిప్పని అంటారు. నీకు తెలిదు గాని ఆయనక్కూడా పిల్లలంటే వివరితమైన మోజు."

వస్య ఊరుకున్నాను. అవిడ వా ఎక్కనున్న సూటు కేసు మాచి అడిగారు:

"ఏదైనా ఊరు...."

"అవునండి, అత్యవసరంగా రాజమండ్రి వెళ్ళాల్సివచ్చింది. ఈ విషయం మావాళ్ళకి చెప్పండి. మళ్ళా రెండు రోజుల్లో వచ్చేస్తానని చెప్పండి."

"అలాగే"

అవిడ దగ్గర సెలవు తీసుకుని స్టేషనుకు వెళ్ళాను. స్టాటుపారంపీడ రైలు సిద్ధంగా ఉండి టిక్కెట్టు తీసుకుని రైలెక్కాను. రైలు కదిలింది!

—మేము స్థితిపరులం కాదు. నాన్న సంపాద సలో చాలా భాగం అక్కర్లుల పెళ్ళిళ్ళకే ఖర్చయింది. తాతగారు నాన్న కిచ్చిన అయిదెకరాల మాగాణి, మా స్థిరాస్తి. సారినా దానిమీద వచ్చే ఆదాయం, నాన్న జీతం—ఈ రెంటితో మా సంసారం ఏ వడి దుడుకూ లేకుండా పోగింది. అక్కర్లులకు వాళ్ళ అదృష్టంకొద్దీ మంచి సంబంధాలే దొరికాయి. వండుగలకూ, పబ్బలకూ వాళ్ళంతా వస్తే, ఉన్న దాంట్లోనే సంతృప్తిపరచేవారు నాన్న.

నాన్నకి అభిమానం జాస్తి. ఏ విషయంలోనూ ఆయన ఒకళ్ళని ఆశ్రయించటమంటే తల లీసే నంరగా బాధపడేవారు. ఉన్నదే స్వర్గ మనుకునే వారు నాన్న.

నేను బి. కాం పాస్యం సంవత్సరంపాలు భాగిగా ఉన్నా, ఆయన కీచింతలైనా చలించ లేదు. ఆయనకున్న పరవతి నాకు ఉద్యోగం క్షణంలో వేయించగలదు. కాని—దీనిద్వారా అవతలి వాళ్ళకి చులకనవటం ఆయనకు యిష్టంలేదు. "నీ అర్హత గమనించి నీకు ఉద్యోగం ఇవ్వగలిగిన వాడే యిస్తాడు. లేదూ—ఉన్న ఆ కొద్ది భూమిని సాగు చేసుకుందువుగాని."

ఎప్పుడు నా ఉద్యోగం ప్రసక్తి వచ్చినా—ఆయన ఈ రెండు ముక్కలూ చెప్పి ఊరుకునేవాళ్ళ. చదువుకుని ఉద్యోగం చేద్దామనుకుని భృష్టిసంతా చదువుమీదనే అగ్గుం చేసినవాళ్ళకి మల్లీ సేద్యం చెయ్యాలంటే తలకు మించిన పని. ఈ విష యాన్ని కూడా ఆయన పట్టించుకోలేదు.

నిరుద్యోగిగా ఒక సంవత్సరంపాలు అతి కష్టంగా గడిచింది నాకు. ఒక్క ప్రయత్నం కూడా సమ కూడి రాలేదు.

సరిగ్గా అలాంటి సమయంలోనే 'ఆయన' లో నాకు పరిచయం కలిగింది. మా పరిచయం ఎలా జరిగిందో తలచుకుంటూంటే యిప్పటికీ చిత్రంగా ఉంటుంది నాకు.

మాఊరు విశాలమైన మైదానాలకు ప్రసి ద్ధిని, బందరు తెలిసి చాలామంది వప్పుకుం టారు. ప్రకృతిసిద్ధమైన ఈ మైదానాల ముందు

కృత్రిమమైన ఉద్యానవనం లెందుకూ పనికిరావంటే సత్యదూరం కాదు! ప్రతిరోజూ పొయంత్రా ఆ మైదానాల్లో కూర్చునేందుకు చాలామంది వస్తుండేవారు.

అక్కడికి వచ్చి, నే కూర్చున్న తరువాత ఓ ఎది నిమిషాలకు 'అయన' వస్తుండేవారు. వా ముందు పొయనే వెళ్లి, నాకు పది అడుగుల దూరంలో ఎత్తుగా పెరిగిన వచ్చిగడ్డి పైన కూర్చుండేవారు. వా ముందు ఆయన చాలా చిత్రమైన మనిషి.

కూర్చున్న క్షణం నుంచి అకాశంవైపు, చుట్టూ ప్రకృతిస్థలాల వైపు—వా ముందున్న తారు—రోడ్డు వైపు అత్రంగా చూచేవారు. అలా ఓ అర గంటపాటు, గడిపి వెళ్లిపోయేవారు.

ప్రతిరోజూ ఆయన తప్పకుండా హాజరయ్యే వారు. అదే చోటులో కూర్చునేవారు! అలాగే చూస్తుండేవారు.

ఒకటి రెండు రోజులు ఆయన ఏ కారణం చెప్పినా రాకపోక—ఆరోజు నా కనరేమి తోచేది కాదు. రోజుకుంటే పావుగంట ముందే యింటికి వెళ్లిపోయాడిని. ఆయన కూడా ఇంతేనేమో!

అలాంటిది ఆయన వారంరోజులపాటు రాక పోయినదికి పట్టికొట్టడం ఉంది. ఎప్పటికప్పుడు ఈరోజేనా ఆయనాస్తే బావుండే దనిపించింది. ఏచేవారు కాదు. అక్కడికి ఒక పావుగంట, అర గంటా కేసుం ఆయనకోసం ఎదురుచూస్తూ గోపివాడిని.

ఎది రోజుల నుంచూ ఆయన నాకు కనిపించేడు.

ఏనో పొగిట్టుకున్నట్టు పట్టినించింది అంతా వెలి తిగా కనిపించింది.

ఆయన వెలుం? నే వెళ్ళి? ఆయన నాకు పని ప్రియతే మునిగిపోయేదేమిట అనరు?—నానా

ఎందుకు?

నేనె కొత్తగా కనుపిస్తూన్నాను.

ఒకరోజు నే వక్కడ కూర్చుని ఉండగా ఒక అవలించిత వ్యక్తి నా దగ్గరకు వచ్చాడు. నన్ను చూస్తూ..

“మీరేమో బాబూ రోజూ యిక్కడ కూకుం డేది?”

“ఏం ఏం కావాలి?”

“నిమ్మల్ని అయ్యగారు యెంటబెట్టుకు రమ్మన్నారు.”

“ఎవరు మీ అయ్యగారు?”

“అయ్యగారు కూడా యాడనే కూకుండేవారు. అయ్యగార్ని వంటల్లో బాగోలేదు మిమ్మల్ని పెట్టుకు రమ్మన్నారు.”

అయనే! అయనే నన్ను పిలిపించారు. అక్కర మనిపించింది ఎచ్చినతన్ని మోసంగా వెంబ డించాను.

అతను ఆ దగర్లో ఉన్న ఓ డాబా యింటోకి తినుకెళ్లాడు. ఇల్లు అందంగా అలంకరించబడి ఉంది చుట్టూ ప్రహరీ—అందమైన క్రీటనూ—నీధి గుమ్మానికి చక్కటి డిజైనుతో ఉన్న తెర. వరండాలో నాలుగు పేను కుర్చీలూ, వాటిమధ్య టేబిల్.

నా వెంట వచ్చిన వ్యక్తి లోపలికెళ్లి, మళ్లీ వచ్చి అన్నాడు:

“రండి అయ్యగారు రమ్మంటున్నారు.”

లోపలి కెళ్లాను ఆయన వడక — కుర్చీలో కూర్చుని పేవరు చదువుకుంటున్నారు. ఈ పది రోజుల్లోనూ ఆయన బాగా చిక్కపొయినట్టు కనిపిస్తున్నారు. నన్ను వచ్చుతూ ఆదరంగా ఆహ్వా

నించారు. కూర్చునేందుకు కుర్చీ చూపించారు. వే కూర్చున్న తర్వాత అన్నారు:

“నా పేరు సీతారామయ్య—”

అయన మంచి హోదాలో ఉన్న అధికారిటు. రాజమండ్రి నుండి యిక్కడికి మొన్ననే బదిలీ అయింది. ఈ ఊరి పరిసరాలు యింకా కొత్తగా కనిపిస్తున్నాయి. కాని—యిక్కడి నాతావరణం తనలాటి జబ్బు మనుష్యులకి నుందిదిటు. ఇలా ఎన్నో విషయాలు చెప్పి చివరిన అన్నారు—

“రత్నాల్లాటి పిల్లలూ, అన్నీ, హోదా అన్నీ ఉన్నాయి నాయనా. కాని—నా ఆరోగ్యం రోజూ రోజుకీ అధ్వాన్నంగా తియారవుతోంది. ఈ దింకే నన్ను కృంగిపోతోంది. అలా రెండు మూడు ఫర్లాం గులు ప్రతిరోజూ నడవమని డాక్టరు నలవో ఇచ్చాడు. అతని మాటలను తూ. చ. తిప్పకుండా పాటిస్తున్నాను. నిన్ను రోజూ చూస్తున్నాను. లెలి కుండానే నీతో పరిచయం చేసుకున్నంత వనయింది. ఈ పది రోజులూ ఎక్కిన మంచం దిగలేదు. చిరాకూ, విసుగూ కలిగాయి నువ్వు అక్కడికి ఎచ్చిఉంటావని భావించి, నాలో కాస్తేపు మాట్లాడి తావనే ఉద్దేశ్యంతో ‘నీకు కిబురంపాను’

నా పేరూ, వివరాలూ వగైరా అడిగారు. అన్నింటికీ జవాబు చెప్పాను.

“మా అబ్బాయి నిరంజనం రాజమండ్రిలో హోస్పిల్లో ఉండే చదువుకుంటున్నాడు నా ఒడిలీలతో వాడి చదువు వెడిపోవడం నా కిష్టంలేదు. పెద్దమ్మాయి రాధ, అత్తివారింట్లో ఉంటున్నది. ఇవంతే నేనూ, మా ఆవిడా, రెండో అమ్మాయి మమమా యిక్కడ ఉంటున్నాం.”

ఇది చెప్పిన తర్వాత రెండు క్షణాలు ఆగి, మళ్ళా నవ్వుతూ అన్నారు—

“కబుర్లు చెప్పుకునేందుకు సరైం నెస్తం దొరకలేదు అఫీసులోవాళ్లు ఇంటికొచ్చి కిబుర్లు చెప్పారనే నమ్మకం నాకు లేదు. వాళ్లకి కావలసింది ఆఫీసులో రిగిల్టూ రాజకీయాలూ, నా మెచ్చులూ నా. అందుచేతనే నిన్ను వెదుక్కున్నాను నీతో స్నేహం చెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాను.”

ఆరోజు ఆయనే ఎక్కువసేపు మాట్లాడారు. అది లగాయితూ ప్రతిరోజూ ఆయన్ను కలుసు కునేవాడిని. పెద్దవారు, లోకానుభవం ఉన్నవారు కాబట్టి తరమా ఆయన వక్త, నేను శ్రోతనూ. ఆయన ప్రతి విషయాన్నీ కూలంకషంగా పరిశో ధించినట్టు చెప్పేవారు. ఆయన భావాలు తెలుసు కోడం మాత్రం నా వెంటయ్యేది.

ఒకసారి మైదానాల్లోనూ, మంపారి వారి ఇంటానూ, తప్పనిసరైతే పాక్కల్నూ వాళ్ల ఆఫీసులో కూడా మా సమావేశం జరిగేది.

నన్ను ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితులు అన్నారు కూడాను—

“నీకేమిటోయ్ అధికారిని జేబులో పెట్టు కున్నావ్. నువ్వు నోరు తెరుచుకు అడిగితే గాని నీకు ఉద్యోగం వాళ్ల ఆఫీసులో క్షణాలవీడ రాదు—” అని

కాని ఆయన ముస్తత్త్యం వాళ్లకు తెలిదు— ఆయన అంత త్వరగా ‘మనిషి’ ని నమ్మరు. ■

సారి కునుమ పెళ్లి విషయమై ఆయన నాతో ఇలా అన్నారు—

“కునుమ దురదృష్టవశాత్తు వక్షవాతానికి గురై చేయి పోగొట్టుకుంది. ఈ అంగవైకల్యం కునుమ రూపాన్ని సైతం కించపరుస్తోంది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ■ పిల్లకి త్వరగా పెళ్ళవుతుందని నేననుకోను. ఒకవేళ పెళ్ళయినా ఆ పెళ్ళిలో మతి పడుతుంటే నాకు నమ్మకం చాలడంలేదు. కునుమకి చాలా మంచి సంబంధాలే వచ్చాయి. కాని — వాళ్ళని చూస్తేంటే కేవలం నా ఉమ్మన, నా మోదా మీదనే ప్రేమిస్తున్నట్టు కనిపిస్తుంది కాని, నా పిల్లమీద ప్రేమిస్తున్నట్టు కనిపించడం లేదు. అందుచేతనే వచ్చిన ప్రతి సంబంధాన్నీ నేనే చెడగొట్టేస్తున్నాను. పిల్లిపిల్ల — ఈ చర్యకి ఎంత తల్లిదండ్రులతోమోడ్తోందో!”

అందుకే అంటాను — ఆయన ఎవర్నీ అంత త్వరగా నమ్మలేరని. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో నాకు మీ ఆసీనుతో ఉద్యోగం వేయించడమి అడిగితే నన్నేవిధంగా భావిస్తారో కదా — కేవలం ఉద్యోగం కోసరమే నేను ఆయన స్నేహాన్ని వాంఛిస్తున్నానని ఆయన అనుకుంటే, అంతకంటే ఘోరం మరొకటిలేదు. అలాంటి అవాంఛనీయమైన పరిస్థితి రాకూడదనే భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తాను.

కాని — పరిచయస్థులు మా స్నేహానికి విపరీతా ర్థాలు తీస్తూనే ఉన్నారు. కాటికి కాళ్ళచాపి చావు కోసం ఎదురుచూస్తోన్న పెద్దమనిషితో రెండు పదులు విడిచిన యువకుడికి స్నేహ మేమిటి వల్ల కాదూ, ఈ స్నేహం వెనుక ‘స్వర్థం’ తప్పకుండా ఉండిఉంటుందని నా మొహం ఎడటనే అనేవారు. విని బాధపడేవాడిని. అంతే గాని ఆయన స్నేహం నుంచి తప్పుకోదం నా చేతకాదు.

ఒకసారి—తోగడ వచ్చినట్లే ఆయనకు గుండె నొప్పి వచ్చింది. ఈమాటలు ఉధృతంగా వచ్చింది. మా యిద్దరిమధ్యా ఉన్న అనుబంధం ఆయనకు నాచేత సవర్యం చేయించింది. రెండు రోజులపాటు కునుమా, నేనూ ఆయన మంచాన్ని అంటపెట్టుకుని కూర్చున్నాం. ఆయన స్థితి బాగుపడడం తర్వాత కళ్ళను పీటితో నింపుకుని నన్నుద్దేశించి అన్నారు— ‘మళ్ళీ దేవుడిని నాయనా!’ అని.

సీతారామయ్యగారి పరిచయస్థులతో నన్ను తనకు ప్రాణం ఇచ్చే మిత్రునిగా పరిచయం చేశారు. ఆయన మిత్రులు కల్గింతుని చేసుకుని అర్థంకానట్టు ఆయనవైపు చూశారు. వాళ్ళలా చూస్తేంటే నాకు సిగ్గునిపించింది కూడా.

—ఇంబర్యూల వినితం హైదరాబాద్ వెళ్ళడం అది మూడోసారి. వాస్తవి అడిగాను. ‘నీ యిష్టం. పైకం కావాలిస్తే మీ అమ్మ నడుగు’ అని చెప్పి ఆయన ఆసీనుకు వెళ్ళిపోయాడు. ఏమైనా సరే ఈ ఇంబర్యూలతో అటు ఉద్యోగమో, ఇటు సేద్యమో తేల్చుకోవాలని నిర్ణయించుకుని అమ్మని డబ్బడిగి తీసుకొని హైదరాబాద్ వెళ్ళాను. ఉద్యోగం గగనకునుమవైంది. వచ్చిన ఏళ్ళే మంది ఆభ్యర్థుల్లోనూ ముగ్గుళ్ళే అర్హులుగా పరిగణించింది. ఆ ముగ్గురికీ ఉద్యోగాలు యిచ్చారు. మరొక అనుభవాన్ని గడించి యింటికి వచ్చాను.

సీతారామయ్యగారు ఆ మూడు రోజులనుండి ఎందుకు కనిపించలేదని అడిగారు. నా, హైద్రాబాదు ప్రయాణమూ, దాని ఫలితమూ వివరించి చెప్పాను. రెండు విమిషాల ఆయనదే అలోచించి వస్తు అడిగారు:

“ఇంకా ఇలా నిరుద్యోగిగా ఎన్నాళ్ళుండ దలి చావు?”

“అది మన చేతుల్లో ఉన్నదాండి?”

“పిల్లివాడా! ప్రయత్నాలు చెయ్యాలే కాని, మనిషి సాధించలేని విషయమంటూ ఏదీ లేదు. రేపు ఒక అప్పీ కేసు రాసి నా చేతికివ్వు. మా ఆసీను లోనే ప్రయత్నిస్తాను. చూద్దాం. నా చేతవయనంత వరకూ నేను ప్రయత్నిస్తాను. వరే.”

నేనేమీ మాటాడలేదు.

■ తర్వాత రోజుకూడా అప్పీ కేసు గురించి అడిగారు. నా ఉద్యోగ ప్రయత్నం ఆయన చేతుల మీదుగా జరగడం నా కిష్టంలేదు. అయినా, ఆయన బలవంతమీద అప్పీ కేసు రాసివ్వక తప్పిందికాదు.

నెలరోజులు తిరుక్కుండనే నాకు బెజవాడ బ్రాంచిలో ఉద్యోగం వచ్చింది. సీతారామయ్య గారికి నా ధన్యవాదాలు చెప్పుకున్నాను. ఆయన నా భుజాన్ని తట్టుతూ అన్నారు:

“మిత్రా! నీ జీవితం నీ చేతుల్లో ఉంది.”

ఏమయ్యా! యీ రోడ్డుమీద పది సంవత్సరాలుగా కారు డ్రైవ్ చేస్తున్నా నన్నావ? యివాళ నా కారు నెందుకు గుడ్డేశావ్. తనకారు గుడ్డేశిన పెద్దమనిషిని సుబ్బారావు అడిగాడు. “ఈ పదేళ్ళు ఎన్నడూ నీ కారు యీ రోడ్డుమీద లేదు.” బాలాజీ సై న్ శూర్

“చక్కగా ఉద్యోగం చేసుకో. పైకి రావడానికి ప్రయత్నాలు చెయ్యి. ఏదీ ఏమైనా మన స్నేహాన్ని మాత్రం మరచిపోకు.”

ఆయన సహృదయత్వం, స్నేహమీద ఆయనకు గల గౌరవభావం నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేశాయి.

జీవితంలో నన్నొక ఉద్యోగిగా స్థిరపరచింది.

సీతారామయ్యగారు, ఆయన చేసిన ఈ మహావకారాన్ని మరో జన్మలో కూడా మరిచిపోలేను.

బెజవాడ వెళ్ళిన తర్వాత ఉత్తరాలు రాస్తుండేవాడిని. ఆయన సమాధానాలు ప్రాప్తుండేవారు. ఆయన రిటైరేషన్, రాజమండ్రిలో స్థిర నివాస మేర్పరచుకోవడం అన్నీ ఈ ఆరు నెలల్లో జరిగాయి.

నా పెళ్లికి వారం రోజుల ముందు ఆయనకు ఓ ఉత్తరం రాశామ; తప్పకుండా రావలసిందిగా అవ్వనిస్తూ, దాని కొయన చాల చక్కటి సమాదానం రాశారు. నేను ఓ యింటివాడి సభుతున్నానని తెలిపి ఆయన ఆనందిస్తున్నారు. పెళ్లికి

తప్పకుండా వస్తున్నట్టు రాశారు. పెళ్ళయిన తర్వాత పిలుంటే నా భార్యను వెంటబెట్టుకుని రావలసిందిగా అవ్వనించారు.

■ ■ ■

సీతారామయ్య గారింట్లో ఇంకా దీపం వెలుగుతూనే ఉంది. రికూర్ దిగాను. నిరంజనం ఆ యింటి ముందు నిలబడి ఉన్నాడు. అతన్ని చూడగానే ఏదో కీడు శంకించాను. “నాన్నగారు కులాసా?” అని అడిగాను. అతను ముఖాన్ని దించేసుకుని గబగదా యింట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

అతని వాలకం నన్ను కలవర పరచింది. ఇంట్లో అడుగు పెట్టగానే పార్శ్వమృగారూ, కునుమూ, రాధా విద్యుదం మొదలయ్యాయి.

అలాగే అక్కడే ఉన్న కుర్చీలో కూలబడి పోయాను.

నిరంజనం నా దగ్గరకు వచ్చి అన్నాడు—

“ఆయన పోయేముందు మీ గురించి అడిగారు—” అతను పసిపిల్లాడిలా ‘వెక్కి వెక్కి’ ఏడుస్తున్నాడు.

■ మాటతో నా తల దిమ్మెత్తిపోయింది. చేతుల్లో తలను గట్టిగా పట్టుకున్నాను. సీతారామయ్యగారి రూపం వామందు తప్పాడుతూనే ఉంది.

■ ■ ■

గోదావరి గంభీరంగా ఉంది.

చాలా దూరం నడిచి వచ్చాను. ఎన్నో స్మృతులు, ఆయన వ్యక్తిత్వం, మా స్నేహం, గడిచిన రోజులు యివన్నీ నన్ను కలవర పెడుతున్నాయి.

ఆయన యిక లేరు! ఆ స్నేహం ఇక తిరిగి రాదు.

నిరంజనం ఇంకా చదువుకునే కుర్రాడు, కునుమకి పెళ్లి కాలేదు, వ్యవహార దక్షత తెలిసిన యింటిపెద్ద లేనప్పుడు ఆ కుటుంబం ఎన్ని అవస్థలు పడతో కదా?

ఆయన వొకసారి నాతో అన్నారు—

“నిరంజనం చదువుపూర్తయి, నాలుగు రాళ్ళా సంపాదించా—కునుమ పెళ్ళయి తన సంపాదాన్ని చక్కగా దిద్దుకుంటూంటే నాకే దిగులూ ఉండదు రావ్! వచ్చే చావు అప్పటివరకూ వాయిదా చేసుకుంటే ఎంతో బావుణ్ణు!”

ఇది గుర్తుకు రాగానే, నాకు తెలికుండానే ఏడు పొచ్చింది. హాయిగా బ్రతకటానికి నాకు అవకాశం కల్పించిన వ్యక్తికి నే నేవిధంగానూ సాయం చెయ్యలేకపోయాను. ఈ ఋణ విముక్తి ఈ జన్మకి లేదేమో!

చీకటిపడుతుండగా ఇంటిముఖం వచ్చాను. మళ్ళీ ఉదయమే వెళ్ళిపోవటానికి నిశ్చయించుకున్నాను. దిగులుతో విడిచిన ■ ఇంట్లో ఇంకా నేమండలేను అనుక్షణమూ ఆయన గుర్తుకొస్తూ నావల్ల నయ్యే కార్యం ఒక్కటే లేకపోగా, నా చేత గానితనం తప్పు గోచేస్తూ వర్ష నా కే పరకం ఎద్దు.

ఆ ఇంటిముందు ఓ కారు ఆగిఉంది. ఇంట్లో ఎవరిదో మగ గొంతు వినిపిస్తోంది. మెల్లిగా నా గ్లలోకి వెళ్ళాను. గదిలో కునుమ కూర్చుని ఉన్నది

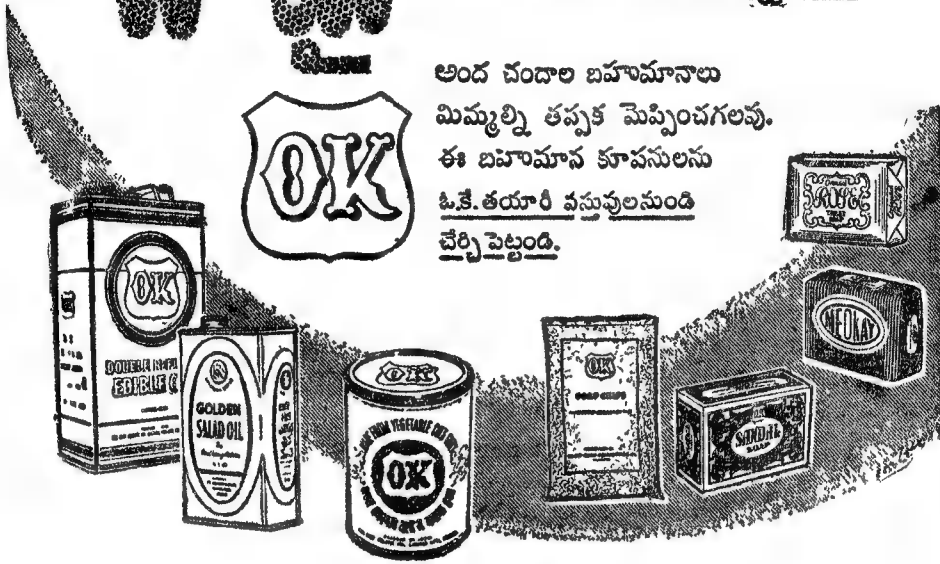
ఉపేతమైన

అత్యాకర్షకమైన

స్టైన్లెస్

స్టీల్ పాత్ర సామానులు

—మీరు కోరునవన్నీగలవు.

అంద చందాల బహుమానాలు

మిమ్మల్ని తప్పక మెప్పించగలవు.

ఈ బహుమాన కూపనులను

ఓ.కే.తయారీ వస్తువులనుండి

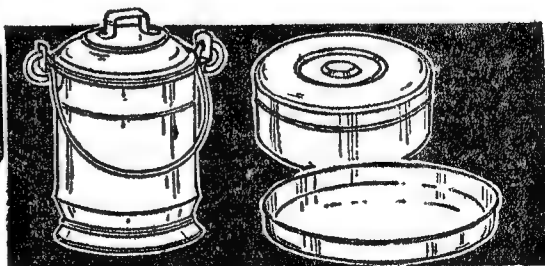
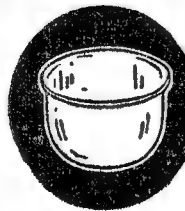
చేర్చిపెట్టండి.

మీరు కొను ఈ క్రింది ప్రతి ఓ.కే. తయారీ వస్తువునుంచినట్టి,
బహుమాన కూపనులను చేర్చిపెట్టి ప్రారంభించండి.

- ఓ.కే.వనస్పతి • ఓ.కే.డబుల్ రిఫైన్డ్ ఆయిల్
- గోల్డెన్ సలడ్ ఆయిల్ • ఓ.కే.చందన సబ్బు
- ఓ.కే.ఓరియంటల్ రోజ్ సబ్బు • ఓ.కే.నీమ్ సబ్బు
- మీయోకే సబ్బు • సోపచిప్పు

మరిన్ని ఆ మీ కూపనులకు మాడుగా అత్యాకర్షణీయములగు
స్టైన్లెస్ స్టీల్ పాత్రలను — మీకు ఇష్టమైన పరిమాణ
ప్రమాణాలలో — మీకు అతీవమీనమునగల ఓ.కే. వ్యాపారి,
వద్దనుండి పొందండి.

ఈ ప్రత్యేక బహుమానయోజనం గురించిన విశేష వివరాలు
గల పచిత్ర పోర్టరుగుంచి మీ ఓ.కే. వ్యాపారిని అడిగి
పొందండి.

తయారుచేసినవాడు :

డి. ఈస్ట్ ఏస్టాటిక్ కం. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిడ్., మదరాసు.1

ఈ బహుమతి పథకం ముద్రాను, మైనూరు, కేరళ మరియు ఆంధ్ర రాష్ట్రములకు మాత్రమే వర్తింతును.

నన్ను చూడగానే లేచి నిలబడింది.

“ఇంతసేపూ ఎక్కడికి వెళ్లి వచ్చారు ? ఉండండి. కాఫీ తెచ్చాను” కుసుమ వెళ్లిపోయింది. తక్కువ గదిలోనుండి మాటలు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి—

“అయితే నువ్వు రావట్టుగా ?”

“నన్ను బలవంతం చెయ్యకండి. ఇంతలో రాను.”

“ఏ కేం తక్కువ చేశానవి ?”

“నా నోటితో చెప్పడమేకాదు. అంతా మీకు తెలుసు.”

“మంచిది కెప్పుడు యిష్టమైతే అప్పుడే రా నిన్ను బాధపెట్టను. వస్తా ...”

నా గది గుమ్మం దగ్గర నిలబడి ■ వ్యక్తిని చూచాను. ఆశ్చర్యం మా అఫీసరు ! నన్ను వేనే నమ్మలేకపోయాను.

కారు బయలుదేరిన శబ్దం విని రాధ గదినుండి బయటికి వచ్చి వరాండాలో నిలబడింది. అయిదు నిమిషాలపాటు అక్కడే నిలబడి మళ్ళీ తన గదిలోకి వెళ్లిపోయింది. వెళ్ళేముందు నావైపు చూచి తల దించుకున్నది.

“మా బావ వచ్చారు అక్కయ్యని తీసుకెళ్ళేందుకు. కాని ఆయన వద్దటి అసహ్యంగా తయారయింది. హెరాదాకు తగ్గ గుణం బావలో లేదు.” కాఫీ యిస్తూ కుసుమ చెప్పింది.

“ఎవరికీ తలొంచడం చేతగాని అఫీసరు ఈవిడకి దాసోహ మంటున్నారు. ఈవిడ స్నేహించల్సినవనిదాలా చెడిపోవడానికి సిద్ధపడుతున్నారు” మధుసూదనం మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.

“బావ ఈ హెరాడాకి చేరుకోవడంలో నాన్న కొంత సహాయం చేశారు. ఆ విశ్వాసం కూడా మరిచిపోయాడు బావ.” కుసుమ కూర్చుంటూ అన్నది.

రెండు క్షణాల తర్వాత మళ్ళీ ఆమె మాట్లాడింది.

“మీ పెళ్లి రెండురోజు లుందనగా నాన్నగారు పోయారు. మీకు ■ విషయమూ రాయవద్దని

ఎండుకు?

అంతకుమునుపే చెప్పారు. ఇక్కడి విషయాల్లో మీ మనసు పాడవుతుందని ఆయన సుదీక్ష్యం.”

“నాకు తెలుసు ఆయన దైవస్వరూపులు.”

“పోయేముందు అమ్మ కో మాట చెప్పారాయన.”

“ఏమిది ?”

“....”

“చెప్పండి.”

“ఈ ఇంటిలో నిరంజనానికి ఎలాంటి స్థానముందో మీకూ అదే స్థానముంటుందని అన్నారు” కుసుమ తన ముఖాన్ని చేతుల్లో రాచుకుంది.

మానంగా ఉండిపోయాం. కాసేపటికి ఆమె వెళ్లిపోయింది.

—రాత్రి భోజనాలైన తర్వాత నా గదిలోకి వచ్చేస్తుండగా, రాధ నన్ను పిలిచారు ఆవిడ గదిలోకి వెళ్ళాను.

“అలా కూర్చోండి. మీకు ■ ముఖ్య విషయం చెప్పాలని ఉంది.”

“చెప్పండి.” అన్నాను కూర్చుంటూ.

“ఏ విషయమైనా సరే కుండ బద్దలు కొట్టి నట్లు, మనసులో ఉన్నది ఎడటివారికి చెప్పడం మంచిదంటాను. మీరేమంటారు ?”

“నిజమే”

“మావారి దగ్గర వేసు ఇదే వద్దటి ఆచరించాను. ఆయన మానసికంగా బలహీనులు. అది నాకు నచ్చదు. తను చేస్తున్నది తప్పని తెలిసి కూడా కప్పపుచ్చుకోవానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. అందుకే ఆయనకూ, నాకూ సరివడదు. ఇదంతా చెప్పి విసిగించటం నా క్షిప్తంలేదు. ఈమధ్య నాన్నగారి డైరీ తీసి చదివాను. ఒకవిధంగా ఆయనగారి తత్వం గూడా నాకు రుచించలేదు. ఈ పేజీలో ఆయన రాసిన అభిప్రాయం నన్ను ఆశ్చర్య పరిచింది. ఈ విషయం మా ఇంటిలో కూడా ఎందుకు చెప్పకుండా దాచుకున్నారో అర్థం కావటంలేదు. ఇది చదవండి” ఆ పేజీ తెరిచి డైరీ వా చేతి కిచ్చింది. చదివాను:

రాజధాని కబుర్లు

9 వ పేజీ తరువాయి

‘అసలు నన్నడుగుతే, దేశవిద్రోహాలను ముందర అరెస్ట్ చేసి పారేయ్యాలి. గవర్నమెంట్ నా సరే సరిగ్గా ఏక్ట్ చెయ్యలేకపోతే, డిసిమిస్ చెయ్యాలిందే’ ఉద్రిక్తుడయ్యాడు.

“ఇప్పుడు మనమంతా కలిసి, గవర్నమెంటును సపోర్ట్ చెయ్యాలండీ. మనలో మనం దెబ్బలాడుకునే సమయంకాదండీ యిదీ” అన్నాను, ఆయన్ను శాంతపరుద్దామని. ఇంకా చెలరేగిపోయాడు.

‘ప్రభుత్వాన్ని సపోర్ట్ చెయ్యాలనికేమీ అభ్యంతరంలేదు; ఈ క్షిప్త సమయంలో, మనమంతా ఒక్కమనిషిలాగా నిలబడి, దురాక్రమణ దారుల్ని తరిమికొట్టాలిందే ! ఈ దేశం, ఓ పార్టీ పాత్ర కాదు. ఓ స్వక్తి అస్తికాదు. అందరికీ చెందింది. మనందరం, దీని రక్షణకు కృషి చెయ్యాలిందే !

‘రావ్ పెళ్లిట. అతను పెళ్లి చేసుకుంటున్నాడని నంతోషంగా ఉంది కాని—కుసుమకి అతను తగ్గి వరుడని ఒక నిశ్చయానికి ఇంతకుమునుపే వచ్చాను ఈ మాట అలవిలో చెప్పటానికి నా మనసెందుకో అటూటాయించింది, రిస్క్ యోగ్యుడు. అతణ్ణి అల్పాడిగా చేసుకుని ఈ యింటి కాధారం చేసుకుందా మనకున్న నాకు గట్టి దెబ్బ తగిలించి చెప్పాలి.’

అదిరిపడ్డాను. రాధ మాటగా నా కళ్ళలోకి చూచింది.

“చదివారా ?”

“ఊ”

“నాన్న గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు ?”

“విధి చాలా చిత్రాలా చేస్తుందని తెలుసుకున్నాను.”

“పొరపాటుని ‘విధి’ కి అంటగట్టడం భావ్యంలేదు. ఆయన మిమ్మల్ని అల్పాడిగా స్వీకరించా అనుకున్నప్పుడు, ఆమాట మీతో అనిఉండాలింది. అలా జరగలేదు. ఆయన ఇంత త్వరగా పోవటానికి కారణం—”

“రాధగారూ—” గట్టిగా అరిగాను.

“ఇంక నా కే పాపమూ అంటగట్టకండి స్క్రీన్ ఆయన చేసిన సహాయానికి బదులెలా చెప్పికోవాలో తెలిసి పరిస్థితుల్లో ఉన్నాను. అది చాలా నా మూలంగానే ఆయన .. వద్దు మీ రలాంటి నింద నా వెత్తిన పెట్టుకండి” ఒక్క ఉదుటున ఆ గదినుండి బయటకు వచ్చేశాను.

ఆవిడ మెల్లిగా అన్నది.

“మీ వ్యక్తిత్వాన్ని కించపరచాలనే భావం నా కెప్పుడూ లేదు. నాన్నగారి ఆతి మంచితనాన్ని గౌరవించటం తప్ప మరొకటి తెలిసి మనం ఆయన్ను కించపరచలేం !”

తర్వాత మాటలు నాకు వినిపించలేదు—కాదు—వినడలమకోలేదు. ★

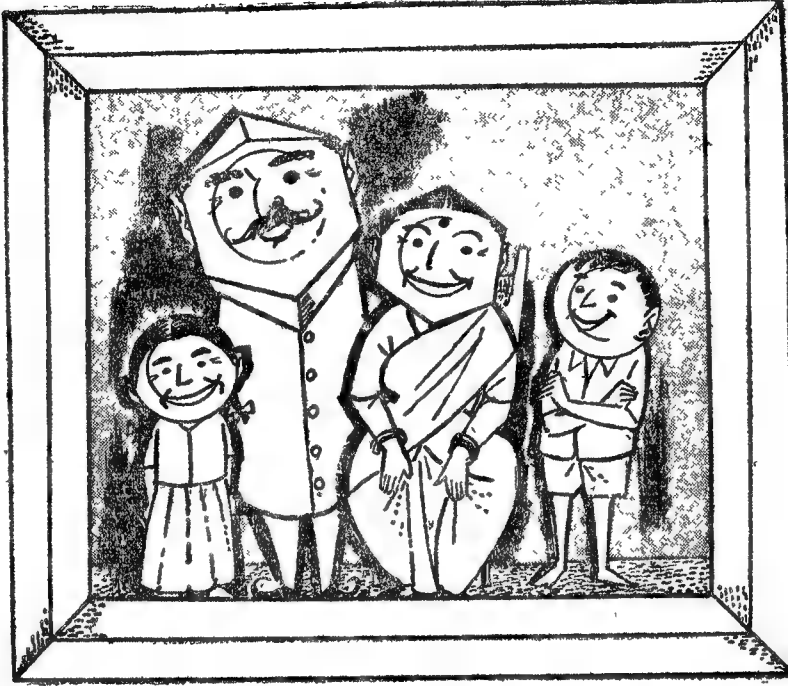
యూతకంటే, మనతోనే ఉంటూ, మన వెన్నుపాడిచే విద్రోహాలనలనే, యెక్కువ వ్యవస్థనుండి” ధైర్యంగానూ, అవేదనగానూ అన్నాడు.

చుట్టూ చేరిన నలుగురూ తలలూపారు అటూ యిటూ చూసి, స్నేహితునితోసహా, చకచక నిస్క్రమించాడు; ఆయనకేం భయమేసిందో యేమో మరి !

ఓ వ్యక్తి, నన్ను రెండుమూడుసార్లు పరీక్షగా చూసి, దగ్గరగా వచ్చాడు. ‘ఎంత బ్రూత్ అయివా, బహిరంగంగా యిట్లా చెప్పటం మంచిదికాదండీ’ అన్నాడు గంభీరంగా.

అట్లా చెప్పాలిందేనండీ, ఇక్కడున్నవాళ్ళల్లో, అలాంటివాళ్ళనెవరైనా ఉంటే వాళ్ళకు బుద్ధిస్తుంది ! ...ఎగిరి గంతేశాడు, ప్రక్కనుంచి ఓవ్యక్తి.

నాతో మాట్లాడడామనుకుని వచ్చిన వ్యక్తి ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు. మెపం, మేమీ మాట్లాడలేదు. ఉబ్బిల్లే ఉండి, ఇట్టే తప్పుకున్నాడు.

ఇది కుటుంబ గౌరవానికి సంబంధించినది

'మెట్రిక్ తూర్పికలు ఐకమత్యముతో కంపిమెలసి వుండే
ఒక కుటుంబం. ఆ కుటుంబానికి పెద్ద కిలో. ఆ కుటుంబ సభ్యులను
ఇతర కుటుంబాలతో, ముఖ్యంగా పాతకాలపు పేరు, వికలతో
పోల్చవద్దు. వాటికి ఇవ్వవలసిన గౌరవాన్ని వాటికిచ్చి,
యథాతథంగా ఉపయోగించుకోండి. లేకుంటే కిలో సంపాదంలో
కోప, తాపాలు బయలుదేరి మీ పని చురుకుగా పొగకుండా
అలక్యానికి కారణమౌతాయి. చూశారుకాదా, కుటుంబ గౌరవ
మన్నది ప్రతి కుటుంబానికి ముఖ్యమైనది కాదా ?

అందుచేత

శ్రవణముగాను, వ్యాయముగాను శ్రయివశ్రయాల బయిగోరాలికి

మెట్రిక్ యూనిట్లను

నిండు అంకెలలో ఉపయోగించండి

DA 02/545

విశాల నేత్రాలు

11 వ పేజీ తిరువాణ

నిరంతరపాటి. మనోహరంద్ర కంఠధ్వని నా డంతే నాను లెప్పరికి నినబడలేదు! అది వారందరికీ ఎంతో విడ్డూరంగా స్ఫురించింది. వారి ఎరుకతో ఆచార్యు డెప్పుడు తన ధైర్యం నెరుపుచున్నాడో అంతే తెలుసుకున్నాం. 'నేడు వారికేమియినా కొంచెం అవస్థ తేలికపడేదా?' అని మొట్టమొదట వారిలో వారు కొంచెం పరీక్షించాడు.

మరికొంతసేపటికి దాశరథి ఎంతో ఆశ్చర్యంతో యజ్ఞమూర్తిని సమీపించి 'ఆచార్యు లెక్కడ కు బిడడంలేదు! వా రెక్కడికి వెళ్ళాడు?' అని ప్రశ్నించాడు. ఆ ప్రశ్నతో యజ్ఞమూర్తికి మతిపోయి నట్టయింది! వారిద్దరు కలిసి మరంతా, పూల తోటలో నలుమూలల గాలించారు! ఎక్కడ ఆచార్యుని జాడ కనబడలేదు! ఎక్కడికి బయలుదేరినా దాశరథి గాని, యజ్ఞమూర్తి గాని వెంటబట్టుకొని వెళ్లేవా డాయన! ఎందుచేతనో గాని ఈ వాడది భరింపలేదు!

కాంచీపూర్ణుడు, శ్రీశైలపూర్ణుడు, గోక్షీ పూర్ణుడు వరంగాచార్యుడు, మాతాధరుడు పురాతన శ్రీవైష్ణవధర్మసంప్రదాయ ప్రవర్తకుడుగా మునుపాచార్యుని ప్రియంతేవాసులు. వారయిదుగురు రామానుజానికి పరమాచార్యులై శ్రీవైష్ణవధర్మరహస్యాలను దేశించారు. వారిలో వర రంగాచార్యుడు మాత్రమే ఇటీవల కొంతకాలంనించి శ్రీరంగంలో నివసిస్తున్నాడు. రామానుజయతి అప్పుడప్పుడు ఆ భక్తాగ్రణిని సందర్శించి ద్రావిడ ప్రబంధ పాశురాల వరకు రహస్యాలను తెలుసుకుంటూ ఉండడం ఒక పరిపాటి. ఆచార్యు డొకసేపు అక్కడికి వెళ్ళి ఉండవచ్చునని అనుమానించి యజ్ఞమూర్తి అనంతమూర్తిని అక్కడికి పంపించాడు. కాని, ఆయన కనబడలేదు. అప్పుడే అరుణోదయం అయింది. రామానుజ లొకసేపు శ్రీ రంగనాథ దేవాలయానికి గాని, కావేరి ప్రియానికి గాని, వెళ్ళి ఉండవచ్చునని దాశరథి కొక ఊహాటట్టింది. గోవిందయతి, కూర్మగ్రాధాపతి వేర్వేరుగా ప్రదేశాలనైపు వెళ్ళి నలుమూలల గాలించి తిరిగి వచ్చారు. కాని ఆచార్యు లెక్కడ కనబడలేదు! గోవిందయతి, అనంతమూర్తి మొదలయిన ప్రధాన శిష్యులప్పటికీ మరం విడిచిపెట్టి ఆయన ఎక్కడికయినా వెళ్ళిపోయి ఉండవచ్చునని భయపడ్డారు. యజ్ఞమూర్తికి, దాశరథికి ప్రమక్రమంగా అదే అప్రప్రాయం కలిగింది. ఇటీవల రామానుజుని ప్రగాఢ నిరంతర మౌనమండ్ర దానికొక గట్టి తార్కాణంగా స్ఫురించింది.

మరికొంతసేపటిగా గుంజాలనపడిన తరవాత ఆచార్యు లొకసేపు ధనుర్మాస భవంతికి వెళ్ళారేమో అన్నాడు యజ్ఞమూర్తి. సన్యాసాశ్రమం స్వీకరించిన తరవాత ఆచార్యుడెప్పుడు పని కట్టుకుని ఒకరి ఇంట అడుగుపెట్టలేదని వారికి తెలియకపోలేదు. అయినా లోలోపల పీడిస్తున్న అనుమానంతో వారు భయముగా ధనుర్మాస భవంతికి బయలుదేరారు. ఆచార్యుల కొక వేళ తన ఎడల రంత తన వై మనస్యం కలిగినదేమో అని యజ్ఞమూర్తి మార్గమధ్యంలో పరిపరి విధాల మధనపడ్డాడు. ధనుర్మాస భవంతి ఆవరణధారు

దాటిలోపల అడుగుపెట్టగానే యజ్ఞమూర్తి, దాశరథి మరి తమ కన్నులే వమ్మలైక నిలుపునా నిర్దాంత పడ్డారు!

పేమాంబా ధనుర్మాస లిద్దరు ఆచార్యునివంటి మహనీయు వ్యక్తి తమ ఇంట అడుగుపెట్టగలరని కలలోనయినా ఊహించిఉండలేదు! అందుచేత వారిద్దరు మాటిమాటికి తొందర తొందరగా అటు ఇటు తిరుగుతూ ఎంతో అడకుతూ అడుగులకు మడుగు లొగ్గుతున్నారు. పైడిపూలతో నలువైపుల అలంకరించిన ఒకపీటమీద ఆయన విశ్రమించిన తరవాత వారిద్దరు చేతులు కట్టుకొని నిలుచున్నారు. ఆచార్యుని అనురోధంవల్ల ఎక్కువేలకువట్టి నేలమీద పడిపోయారు. అలాగలాగ అయిదుగురు నిమిషాలు గడిచిన తరవాత రామానుజులు వారిద్దరికీ స్వయంగా అప్పీక్షరీమంత్రం ప్రసాదించబోతున్నారని యజ్ఞమూర్తి, దాశరథి గ్రహించడాని కెంతోసేపు పట్టు లేదు.

సంఘటన అంతే వాసులకు ఎంతయినా ఆశ్చర్యం కలిగించింది! ఇటీవల రామానుజు లెప్పరికి స్వయంగా అప్పీక్షరీ మంత్రం ప్రసాదించలేదు. ఇంచు మించుగా ఆయనతో సమాన వయస్కుడయిన గోవిందయతి ముఖతః మాత్రమే కొండ రా మంత్రం పడేశా స్వీకరించారు. ఇది మతాధిపతి యజ్ఞమూర్తి గోవిందయతిని ప్రార్థించి తానై చేసే ఏర్పాటు. దానికి కొన్ని కారణాలు బున్నాయి. ఎవ్వరి కయినా అప్పీక్షరీ మంత్రం ఉపదేశించినప్పుడు ఆ వాడంతా ఉపసవనం ఆచార్యుని కొక పరిపాటి ఆయన వృద్ధుడయినందువల్ల అంతటి శ్రమ కలిగించడం భావ్యం కాదన్న ఆలోచనతోనే మతాధిపతి ఆ నూతన పద్ధతి ప్రారంభించాడు. అంతకుమునుపే దానికి రామానుజుని మౌనాంగీకారమండ్ర అభిం చించింది. అటువంటప్పుడు అకస్మాత్తుగా పేమాంబా ధనుర్మాసలనంటివారికి ఆచార్యులు స్వయంగా మంత్రం ప్రసాదించడాని కేమి కారణము? ఇటీవల సదాచార్యులయిన నిష్కాపరులెందరో రామానుజుని ముఖతః ఆ మంత్రం స్వీకరించ వలెనని ఆధిష్టించారు. కాని, ఆచార్యునికి అది ఎంతో శ్రమ కాగలదన్న ఆలోచనతో యజ్ఞమూర్తి వారి ప్రార్థన కనుమరించలేదు! ఎన్నో విధాల బ్రతి మాలుకొని గోవిందయతి ముఖతః అది స్వీకరించ వలసిందని నేడుకావాడు. ఆచార్యులే ఆయత్యరుని కలువంటి ఆపూర్వాధికారం ప్రసాదించినప్పుడు ప్రత్యేకించి ఆ వృద్ధమూర్తిని శ్రమపెట్టటం భావ్యం కాదని చెప్పి, వారందరిని ఒప్పించాడు. గోవిందయతి యెడల ఏర్పడిన ఆపార గౌరవంవల్ల ప్రమక్రమంగా ఆ నిష్కాపరులందరూ ఆ పద్ధతి కంగిడించారు. అనాటి కానాటి కది ఒక పరిపాటిగా పరిణమించింది.

అటువంటప్పుడు ఆచార్యుడు స్వయంగా ధనుర్మా సువంటి పేమావ్య వ్యక్తి ఇంట అడుగుపెట్టి, పని కట్టుకుని స్వయంగా మంత్రంపడేశా ప్రసాదించ దానికిగల కారణమేమో ఎంతగా ఆలోచించినా వారి కవగాహన కాలేదు. ఏది ఏమయినా లా మిక ఆ విధంగా నిలబడి ఉండడం మర్యాదకాదన్న తలపోతతో వారిద్దరు ఆ భవంతి వీధిఅరుగుమీద పరిచిన ఒక తుంగ వాపమీద కూర్చున్నారు. మధ్యలో

ఉచితం

వివిధ ఆకర్షణీయమైన రంగులలో వియ మిత పరిమాణములలో శాలువలు కొనండి. ధర.

రు. 7/- పోస్టేజి రు. 1/50
2 శాలువలు రు. 13/- పోస్టేజి
రు. 2/- 3 శాలువలు రు. 18/-
పోస్టేజి ఉచితం. ప్రతి శాలువతో ఒక కొత్త సుందరమైన కవిత్వం. మిశ్రమ ఇంగ్లీషుతో వ్రాయండి.

HIMALAYAN FABRICS
(APW) Faridabad (Near Delhi)

ఒక సేనా, అనేక చికిత్సలు!

SLOAN'S LINIMENT
KILLS PAIN
Doan's Liniment
Manufactured in India by
MARTIN & HARRIS (PRIVATE) LTD,
1 B, Ashutosh Mukherjee Road,
Calcutta 20

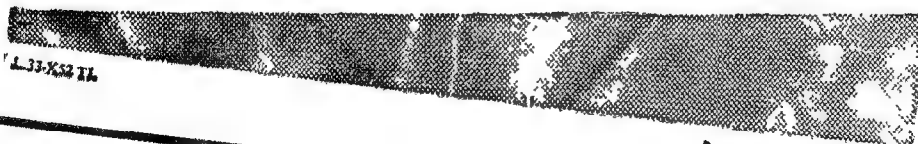
శ్రీ వాతము వాతావస్థలకు
కంఠతాపాదు అంశం
మాంస కలిగి దాదంబు,
ద్రోణవృత్తిమెంజీ ఉపయో
గించండి ద్రోణవృత్తి నావ్య
అను తడింబ దారించెనుంది.
తార్కాణం
శిరియ్యూర్తెంజీ కంపెనీ
(దిశాచార్యులతో యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపితము)
TEL

లక్షలాది జనులకు ఆనందం కలిగించే ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో
ప్రకటనలు వేసి మీ వ్యాపారాభివృద్ధి చేసుకొనండి.

ప్రతియారోపే పరిశ్రమలో ఉండండి. లైఫ్ బుయ్ స్పాన్సర్డ్
లిఫ్ బుయ్ స్పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్
లైఫ్ బుయ్ స్పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్
లైఫ్ బుయ్ స్పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్ పాన్సర్డ్

ఎక్కడ లైఫ్ బుయ్ వున్నదో అక్కడ ఆరోగ్యము వున్నది!

L-33-K52 TL

సాంఘిక శివర్షి

విశాల నేత్రాలు

రోపరికి వెళ్ళడం సముచితంకాదని మంత్రోప
దేశ సమాప్తి కోసం ప్రతిక్షణము నిరీక్షించారు.
ఆ సమయంలో ధనుర్మాస కంఠస్వరం వారిద్ద
రికి విన్నవంగా వినిపించింది. అప్పటి కఠినకి ఆచార్యులు తమ కిద్దరికి అష్టాక్షరి యథావిధిగా ఉపదేశించి బోతున్నారన్న విశ్రయం కలిగింది కాబోలు! తాను దానికి బొత్తిగా అనర్హుడనని విన్నవించుకొంటున్నాడు. స్వకీయ పంకిల చరిత్ర అంతా అమూల్యగ్రంథం స్వల్పాతి స్వల్పమయిన చిన్న సంఘటన కూడా విడిచి పెట్టకుండా విన్నవంగా వెల్లడించుకొన్నాడు. ఇంతకుమునుపు కొన్ని అవత్యలు చెప్పి, మధ్యపెట్టినందుకు కృపార్థ దృష్టితో క్షమించవలసినదని తిరిగి దోసిలికట్టి ప్రాధేయపడ్డాడు. ఆతని ముఖతః వెలువడిన ఆ యధార్థ వృత్తాంతం యావత్తు వివగానే వారిద్దరికి ఎంతో ఆశ్చర్యం వేసింది. హేమసుందరి ఎంత అడకువతో తలవంచుకొని కూర్చున్నది. అత డలాగే గుక్క తిప్పుకోకుండా తన గోడు వెల్లడించుకొంటున్నాడు. పూజ్యులయిన సజ్జనులకేగాని తనవంటి పాపికులకు అర్హత అవలంబిస్తా లేదని తిరిగి డగ్గుత్తికతో మొర పెట్టుకొన్నాడు తమకది ఉపదేశించవలదని పొదల మీదవారి ప్రాధేయపడ్డాడు.

వారిద్దరు ఆ తరుణంలో వీధివైపున ఉన్న గవార్డు రోడ్లోని ఆచార్యుని ముఖవైపు పరిశీలించారు. అంధునివూ మాత్రమే గోచరించింది. ఆచార్యుడతనిని వెల్లివిరిసిన వాత్సల్యంతో లేవనెత్తి చల్లని పలుకులతో సమాశ్వాసించాడు:

‘నాయనా! సత్పురుషులెప్పుడీకయినా పరమేశ్వర సాన్నిధ్యం చేరుకోవటానికే, వారి మార్గం సుగమమే! ఇక మిగిలినవారికోసమే ప్రత్యేకించి స్వామి శ్రీరంగంలో అవతరించారు! ఎందుకు నీకింత ఆరాటం?’

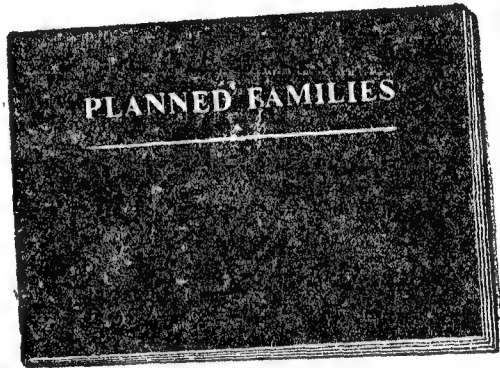
అయినా రంగవాయకు డా మంత్రం స్వీకరించడాని కంగీకరించలేదు. తనవంటి మహా పాతకి మరి లోకంలో ఇంకెక్కడ ఉండడాని తిరిగి విన్నవించుకొన్నాడు. అయినా ఆచార్యుని పెదవులపై ప్రసన్న డరవాసితం మాత్రమే అరళించింది:

‘పుణ్యాత్ములు మాత్రమే తామెంతో పాపాత్ములమని అనుకుంటారు! మిగిలిన వారందరూ తమ వంటి సత్పురుషులెక్కడ ఉండడాని అపొంకిస్తారు! తాము చేసినవి ఒప్పులే అని సమర్థించుకొంటారు. సరే దీనిలేమిగాని, ఈ మంత్రానికి పెద్ద నియమం ఏమిట! లేవలేవు! తొచినప్పు డెప్పుడయినా కొంచెం మనస్సుతో జపించుకోంటే చాలు. క్రమక్రమంగా లడే చేయి పట్టుకొని స్వామి సమక్షానికి తోడుకొని పోగలడు!’

ఆవిధంగా ధైర్యం చెప్పిన తరువాత రంగవాయకుని కీక అంగీకరించక అప్పలేదు. హేమసుందరి కుపదేశించిన పిమ్మట మంత్రం యథావిధిగా స్వీకరించాడు. మున్నగుండుగా తన యెడల ఆచార్యుల కంటటి అనుగ్రహం కలిగినందుకు ఆమె లోలోపల ఎంతో సంతోషించింది. వా రిద్దరు తిరిగి ఆచార్యునికి సాష్టాంగ సమస్కారం లభించి అతివినీతిలై చేతులు కట్టుకుని నిలుచున్నారు. ఆచార్యుడు ఆ

లాభదాయకమైన లఘు పరిశ్రమ ప్రారంభించండి

“అధనాతన కుటీర పరిశ్రమలు” (తెలుగు) పుస్తకంలో లాభదాయకమైన వివిధ పరిశ్రమలు వున్నాయి. ఈ పరిశ్రమలలో వున్నవారు చక్కటి లాభాలను ఆర్జిస్తున్నారు. ప్రతి పరిశ్రమను గూర్చి సంక్షిప్తమైన వివరాలు, ముడి పదార్థాలు లభించే చోటు, ముడి పదార్థాల కొనుగోలుకు, వాయిదాల పద్ధతిని యంత్రాల కొనుగోలుకు ప్రభుత్వం యిచ్చే సహాయం - యిందులో వున్నాయి. లఘు పరిశ్రమలు ప్రారంభించ దలచుకున్న వ్యక్తుల సమస్యలకు తగిన పరిష్కార మార్గాలు యిందులో వున్నాయి. పుటలు 878, చుమారు 300 బొమ్మలు, ధర రూ. 13/- తపాలగమము రూ. 1.61. Phone: 229835. COTTAGE INDUSTRY, (WN-47), P. B. 1262, Jamuna Road, Delhi-6.

ఈ పుస్తకం ఉచితం
కుటుంబ నియంత్రణ పల్ల సులభంగా
వివాత్స భోగ భాగ్యాలను మారెలా
పొందగలరో యిది తెల్పుతుంది

‘ప్లాన్డ్ ఫామిలీస్’ (పరిమితమైన సంసారములు)-యీ పుస్తకం వివాహితులందరూ చదువవలసినది. ఇందు ఎంతో గొత్త సమస్యలు పుష్టముగా చర్చించబడినవి. ఇది యద్వార్యమైనది - డ్యురెక్స్ గర్భ విరోధక పాదనముల గూర్చి వివరా లున్నాయి యిది ఉచితం! నేడే పుస్తకం కొరకు యీ కూపను పోస్టు చేయండి

ఎల్. డి. వైమార్ & కో (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
డిపార్టుమెంటు ASVP వల్కన్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ బిల్డింగ్స్,
చర్చిగేటు, బొంబాయి-1
డ్యురెక్స్, డ్యురొపాక్ గర్భ విరోధక పాదనములకు ఏజెంట్
దయచేసి “ప్లాన్డ్ ఫామిలీస్” ఉచిత ప్రతి ఒకటి వాకు పాదరణ
కేవలమే పంపుడు. నేను వయోజనుడను
పేరు & చిరునామము _____
(ఇంగ్లీషులో) _____

నేను ఆత్రంగా ఎదురుచూస్తున్నాను

...నా మారు గ్లాక్స్ పాపం కోసం. శిశువులందరూ గ్లాక్స్ ను ప్రీతిగా త్రాగుదురు. దానివల్ల వారెంతో బాగుగా పెరుగుచున్నారు. ఎందుచేతనగా బలంగాను ఆరోగ్యవంతంగాను పెరిగేవిమిత్తం శిశువుకు కావలసినట్టి కల్లిపాలతోగల సుగుణమంతయు గ్లాక్స్ లో వున్నది. గ్లాక్స్ బేబీ వుత్తకం ఉచిత ప్రతికోసం 50 ప.పై. తపాలా బిళ్లను (తపాలా బిల్లుల విమిత్తం) గ్లాక్స్, వుడ్స్ రోడ్, మద్రాస్-2 ఈ చిరునామాకు పంపండి.

గ్లాక్స్

గ్లాక్స్-పశువైద్యక సంపూర్ణ పాల ఆహారము
గ్లాక్స్ లేటోరేటరీస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.
టాంబాయి . కలకత్తా . మద్రాస్ . న్యూ ఢిల్లీ

సినిమా-ల ఫోటోలు

మీ ఆభిమాన సినిమా-ల ఒరిజినల్ ఫోటోలు అందమైన ఫోటోలలో కార్డులైనా ఉజును వెల రు. 5/- ఫోస్టేజీ రు. 1/- అదనం.

CINE PHOTO DISTRIBUTORS

Govt. Regd. No. 1875,
(P.O.) RELANGI (W.G.) A.P

కు టి కు రా ఆయింట్ మెంట్

వర్మరక్షణకు శతాబ్దానికి పైగా పేరుమోసింది.

మొదటి సంవత్సరాలు ! ఇంత కాంంగా ప్రపంచమంతటా కుటికరా ఆయింట్ మెంట్ ఉపయోగంలో ఉండన్న మోట !
కుటికరా ఆయింట్ మెంట్ మచ్చలు తెచ్చే క్రిమీలను నాశనంచేస్తుంది. చూరేను కాదులూ, మొటిమలూ, గజ్జి మొదలైన వాటిని భూపుమాచి అవి మళ్ళీ రాకుండా చేస్తుంది. దీనిదోగల క్రిమీనంహార మానెయి, ఒకప్పుడు, చమట పొక్కులను, పురుగుల కాట్లనూ నయంచేస్తాయి కి కోరలూ, కాల్పులను మాన్పుతాయి.

కు టి కు రా ఆయింట్ మెంట్

కుటికరా టార్జెంట్ పొడవ శబ్దా కొనండి - కుటుంబానికి అంతటికి ఉపయోగపడే విహార శిశువయోగ టార్జెంట్ పొడవ

NATIONAL CO 100639

దేవనభూరి శిరస్సు లల్లన వృశ్చిని ఆక్రందకంతో
 జీర్ణదించాడు. మంత్రవేదం ముగిసినదని గ్రహం
 చిన యజ్ఞమూర్తి, దాశరథి అదే క్షణంలో లోపం
 ప్రవేశించారు. రంగనాయకు డింతపరకు వారిద్దరు
 తన భవంతి అరుగుమీద కూర్చున్నట్లు గుర్తించ
 లేదు. ఆ శిష్యుల నిద్దరిని చూడగానేఆశ్చర్య విస్ఫా
 రిత వేత్రాలతో నవనయంగా నమస్కరించి యశో
 వింతగా గొరవించాడు. రామానుజయతి లేత వస్త్రుతో
 ఆరణ్యమన్న పెదవులతో అంతేమానుల నమస్కారా
 లందుకొని హేమసుందరి రంగనాయకుల నిద్దరిని
 పిడ్చానాడు. దాశరథి భుజం అవలంబనగా స్వీక
 రించి అల్ల నల్లన శ్రీ రంగ దేవాలయంవైపు సాగి
 పోయాడు. అంతేగాని మరంవైపు మరలలేదు!
 యజ్ఞమూర్తి అది గమనించి లోలోపల ఇమమ
 డించిన మధునతో వారి నవనరించాడు.

అప్పటి కింఘమించుగా అరణ్యము పొదైక్కింది. విభులతో ఇరువైపుల ఒత్తుగా పెరిగిన సరిక వచ్చు కలమీద నిలిచిన మంచు బిందువులు పువ్వమూస వనోదయ కాంతితో పైడి ముత్యాలవలె ప్రకాశించాయి. గాలితో తేలిపోతున్న ధూళి కూడా దేవ కాంచనాల పుష్పాడివలె తరిలించింది. ఆ సువర్ణ సూర్యోదయ వేళలో దివ్య మనోహర కాంతివాహిని వరదవల్లెవలతో నేల నాలుగువైపుల ఒక్కమారుగా ముంచెత్తుతున్నట్టు గోచరించింది! దుఃఖితుల వెలుగెత్తి సమాశ్రితమిస్తున్నట్టు శ్రీరంగ దేవాలయ మంటాధ్వని అల్లంతడవారంతో మాటి మాటికి మార్పుచ్రోగింది. బాటలతో చలి మంటలనుండి వెలువడిన సన్నని ధూమశ్శేల బొరులు అలసాలవ సంఘాలతో పాగమంచు తెరలతో మేళవిస్తున్నాయి. దేవాలయ మార్గంలో వీరెండవో హిమవర్షంతో చలి మంటలచుట్టు జేరిన బాల బాలికల ముఖాలనుమాత్రం విస్పష్టంగా గోచరించాయి. క్రమ క్రమంగా పొరు లనేకులు స్వీమి సందర్శనార్థమై దేవళంవైపు పొగి పోతున్నారు.

రామానుజయతి శిష్యులతో బాటు రంగనాథస్వామిని
 వందరించి తీర్థ ప్రసాదాలందుకని గర్భా
 లయాని కనలిదూరంతో ఉన్న విశాల కళ్యాణ మంట
 వంలో విశ్రమించాడు. ఆయన దృష్టి అప్రయత్నంగా
 ఆలయ శిథిలాల స్వర్ణ కలశాలవైపు తిరిగినదని దాశ
 రథి గ్రహించుకొన్నాడు. ఏకాగ్రదృష్టితో ఏదో
 విషయం వర్తించిస్తున్నారని యజ్ఞమూర్తి విశ్మ
 యించుకొన్నాడు. అందువేత వారిద్దరికీ ప్రసంగ
 ప్రారంభమై కేమాత్రము అవదానం లభించలేదు.
 అయితే మతంలో దేవరాజస్వామి పూజా సమయం
 నవీనిస్తున్నది. అది ఆచార్యుని సమక్షంలో యథా
 విధిగా జరిగే అర్చన. అయినా ఆచార్యుని విషయమే
 తలచిపెట్టినట్లు కనబడలేదు! యజ్ఞమూర్తి
 మరి వేచిఉండలేక ఎంతో అడకునతో దౌహితకట్టి
 దేవరాజస్వామి పూజవేళ అతిక్రమిస్తున్నదని విన్న
 వింటాడు. తిరిగి మఠానికి విప్రయవలసినదని ప్రార్థిం
 చాడు. తెలియకనేనీ తన అవధానా లార్చన దృష్టితో
 మన్నించవలసినదని సహితమయ్యాడు.

రామానుజాని పరిపూర్ణ దృష్టి అంతేవాసివ్వెను

‘యజ్ఞ మూర్తి! దీనిలో తప్పదుమేమిలేదు. యతి ఒకే ఒకటే చిరకాలం వివసించరాదని మన శాస్త్రాలద్వారా నిర్ణయమైంది. అదీగాక అక్కడ నా ఉనికివల్ల మీకందరికీ ఎంతో ఇబ్బంది కలుగు తున్నట్లు స్పష్టమైంది...మరి అనవసరంగా అలస్థం కానియొక తరంగానెల్ల స్వామిపూజ పారంభించండి!’

■ ప్రత్యుత్తరంతో యజ్ఞమూర్తి గుండెలో రాయిపడింది. ఆచార్యు లిక మరలలో అడుగుపెట్టే రస్సు వివరత శీలత కలిగింది! అతని కేమి పాలిపోలేదు. దాశరథివైపు చూచాడు. నిలువునా నిర్మాంతపడి అత డాగో ఆచార్యుని మూఖవైఖరి పరిశీలించి శిరస్సు వంసుకున్నాడు. యజ్ఞమూర్తి కీక ఊపిరాడ లేదు! అస్పష్టస్వరంతో అత్యంత వినీత వైఖరితో విన్నవించాడు :

‘రంగనాయకునికి స్వయంగా తామే మంత్రోపదేశం ప్రసాదించారు. ఇది మాకెంతో ఆశ్చర్యం కలిగించింది! మేమెవ్వరము అతని కింతటి అర్హత కలిగినదని అనుకోలేదు! నావల్ల అతని యెడల పెద్ద అపరాధమే జరిగిపోయింది.’

యజ్ఞమూర్తి ఉట్టిపడుతున్న అడకువతో తిరిగి అంజలిఘటించివేడుకున్నాడు. అంతలోనే రామానుజ యతి తిరిగి (వనన) ముఖవైఖరితో (వనంగించాడు.

‘నాయనా! దీనితో విద్యారం ఏమి ఉన్నది! శ్రీరంగేశుని అపార కృపవల్ల అతనికి జాబ్యుల్త మానములయిన స్వామి సహజదీప్త విశాల నేత్ర యుగళ సొకా త్పార భాగమే లభించింది!’

■ ప్రతిమహానాం విమలానే యజ్ఞమూర్తిః,
దాశరథి నిశ్చం పాషాణ ప్రతిమంవతే నిశ్శీష్ణేతు
లయినారు! వారిరిగినంతవరకు ఆచార్య లొక్క
రికే తక్కు వృద్ధ శిష్యులెవరికి అటునంటి మహా
దృష్టుం కలగలేదు! మరహనులందరిలోను వృద్ధుడు,
మహా మనిషి, శిష్యమూర్తి అయిన గోవింద
యతికి కూడా అటునంటి మహనీయ భాగ్యం లభించ
లేదు! ఇక రంగనాయకు డేవధంగా ఆలోచిం
చినా మహాహీన! అత డంతకుమునుపు చేయని
దుశ్చర్యలేదు! అపైన అనంతయినా శాస్త్రపాండితి
లేదు! అటునంటి మోటుమనిషికి శ్రీరంగగారియ
దివ్య విశాం విరోహనాల పాక్షాత్కార భాగ్యం లభిం
చినదంటే అతని కేమాత్రము నవ్విక కలగలేదు!
కాని, ఆచార్యులే నిష్పవ్వంగా నొక్కి పెక్కాచించిన
ప్రదీక విశ్వసించక తప్పలేదు! అయినా అతని ముఖంలో
పందేహాశ్చర్యాల చ్చాయ తొలగలేదు. రామానుజు
డని గమనించి అలంకాగా చిరునవ్వు చిందించి ప్రశ్నిం
చాడు:

‘యజ్ఞమూర్తి! ఎందుకు నీ కేంతటి సందేహం! వైకుంఠద్వార పాలకులు జయ విజయాల పురాణన గాథ విన్నావుకదా?’

‘అవును! విన్నాను!’

అర్ధాంగికారస్వరంతో తలవడించాడు యజ్ఞ
 నూర్చి. అతని కా పూతనవ్యూహంతం విస్ఫుల్లంగా
 జ్వలించి వచ్చింది. బ్రహ్మమానవ ప్రళయల సవక
 ససందన లోకముడు వై కుందంతో ప్రవేశిస్తూంటే
 తెలియక జయ విజయ లిద్దరు వారి నడు

నంతానము, రోగములు, గ్రహవాధలు,
వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మను
ష్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలించిన
సామగ్రి, వీడిపోయిన భార్య వివాహ కోరిన
5 ప్రశ్నలకు వెంటనే సమాధి పంపగలను.
రూ 2 ఎం.డి. చేయండి. నెలలవారీగా
12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము
రూ 2. పూ రిషేడు, జాబ్బువాసిన టైము
తెలిపిన చాలును.

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము,
10వ లై ను, అరండ్ల పేట, గుంటూరు2.

మరికొనుండు
మరిన్నీ గ్రాతర పరిమళ ద్రవ్యాల
4 శాంపిల్
సిపాలకుగాను
నేడే
మరియార్థద్రవ్యాల
పరిపంథి

 Cuneo

కృషినిగ, ఆదయాడు, మదరాసు. 20

రచయితలకు విజ్ఞప్తి

రచయితలు తమ రచనలతోను, రేఖా చిత్రములతోను, తగినన్ని తపాలా బిళ్ళలు అంటించి, చిరునామా వ్రాసిన కవర్లు జతచేసి పంపగోరుతాము. అట్లా సంపితేనే నిరాకరించిన రచనలను మరి కొంత త్వరగా తిప్పి పంపటం సాధ్యమవుతుంది. దరిమిలా స్థాంపులు పంపినచో రచనలు తిప్పి పంపబడవు.

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యములు - మీరాధారత్వముఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు - రూ. 3-50
యువతల స్వల్పమగురించి అనేక కుతూహల విషయాలు - రూ. 3-50
సంతానము - గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు - రూ. 3-50
చిత్తుక రహస్యములు - వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కౌశలములు రూ. 6-00
బుద్ధిగమ్యము - మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ. 2-50
చిత్తుకజ్ఞానము - శరీరానంతరం తిత్తుకు - గురించిన సవీవ కాన్య పరిశోధనలు రూ. 2-50
జోష్టు ఖర్చులుచితం క్రింది విద్యుత్తుకు వ్రాస్తే వి.పి. పోస్టువారా మీయింటికి పంపబడును
దేశసేవ దురురణాలు నిలవారు అండ

మంచి రహస్యం

గ్రోరియా ద్రవాన్ని మీ ముఖానికి రుద్ది
ఉడిచినంతలో అద్భుతమైన కాంతిని, మంచి అందాన్ని వెలుగు తెచ్చును ముఖంలో ముడిరూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాన్ని తెచ్చును ఎండకువచ్చే నలుపును, మొలమలను సున్నుకంగా పోగొట్టును. వెల రూ. 1-75 అన్ని భాషల్లో దొరుకును
JANITA PRODUCTS, ELURU A.P.

పుస్తకము, అత్తపస్తము, ధాత్యుత్తము వరముల బలహీనత, శరీర కృత్యము, దడ వాటి ప్రభ (బంగారు చేరినది)

పారించి విర్యవృద్ధి గలిగించు రసాయనం.
సీసా రు. 5/- పొష్టు ఖర్చులు రు. 1-25 అదనం.
మకరధ్వజతిల్ల (వై మర్దనకు)
అంగవరములు బలహీనత చెంది పన్నుగిల్చినచో
సీసా రు. 6/- పొష్టు రు. 10/- పొష్టు జి. 1-25.
సమస్త ఆయుర్వేదజ్ఞానములు దొరకును. కేటరాగుప్తీ
చరకాశ్రమం - విజయవాడ-3.

మలబద్ధకం జితించిపోయిన వారికి కూడా అతి తేలికగా ఉపశమనం కలిగించే పళ్ల రసం

పిల్లలకు మలబద్ధకం వుండడం సహజం. కొందరికి అది జితించి పోవచ్చుటాదా. అట్టి వారికి మందులు ఎంతమాత్రం ఉపశమనం కలిగించజాలవు. ఆ మందుల వెగటు రుచి, వాసన చూచి ఆ మందులంటేనే పిల్లలు దగ్గరికి చేరనివ్వరు. ఇలాంటి సందర్భాలలో టీమ్స్ వారి జామరసం మంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది ఈ పళ్ల రసం చాలా రుచికరంగా వుండి, మలబద్ధకాన్ని నివారించగలదు కనుక, దానిని అందరూ సేవించవచ్చు అది ఎంత మాత్రం అలవాటుగా మారదు. జామరసంలో విటమిన్ 'సి' విస్తారంగా వున్నందున ఈ పళ్ల రసం ప్రతిరోజూ త్రాగితే ఆరోగ్యాన్ని అభివృద్ధి పరచగలదు. 28, 15, 11 టోన్సుల డిబ్బాలో పెద్ద స్టోరులలో లభించును.
TP-7 TE

విశాల నేత్రాలు

కొన్నారు. ఎన్నెన్ని విధాల బ్రతిమాలుకొన్నా లోపల అడుగుపెట్టినీయలేదు! వారికి ప్రాణం విసిగింది! భూలోకంలో జన్మించవలసినదని క్రోధ భీకరులై శపించారు. ఆ జయ విజయుల కన్నటికి నవక ననం దనుల ప్రభవం పరిపూర్ణంగా బోధపడింది! మన్నించవలసినదని కాళ్ళావేళ్ళానడి ప్రాణేయవద్దారు. విష్ణుదేవుని వియోగం క్షణకాలమయినా సహించ లేమని మొరపెట్టుకొన్నారు. చిట్టచివరికి నవక ననందనుల కిద్దరికీ వారిమీద జాలికలిగింది. సత్పురుషులై ఆరు జన్మలలో తిరిగి వైకుంఠద్వారం చేరు కొంటారా? లేక పరమ దుర్మార్గులై మూడు జన్మలలోనే చేరుకొంటారా? అని ప్రశ్నించారు. జయ విజయులు మూడు జన్మలలోనే తిరిగి స్వకీయ స్థానాలలో ప్రవేశించవలెనని నిశ్చయించుకొన్నారు. క్రమక్రమంగా పారణ్యాక్ష పారణ్య కళివై, రావణ కుంభకర్ణులై, శిశిపాల దంతవక్త్రులై మానవ లోకంలో అవతరించి కావనిముక్తి సంపాదించు కొన్నారు. ఆ పుత్రాంతం యజ్ఞమూర్తి స్మృతి విధిలో కొక్కారు మెరుపులా మెరిగింది. ఎంతెంతటి సాహెత్తులయినా ఒక్కొక్కప్పుడు సజ్జనులకన్న శీఘ్రంగానే పరమేశ్వర సాన్నిధ్యం చేరుకోగలరని ఆచార్యులు ఆ గాథ ద్వారా సూచిస్తూ వారి యజ్ఞ మూర్తి గ్రహించుకొన్నాడు అందుచేత రంగనాయకుని శ్రీ రంగకాయ దివ్య నేత్రాల సాక్షాత్కార సాధనలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదన్నట్లు ఆయన తన కుండేస్తున్నా రని కూడా యజ్ఞమూర్తికి స్ఫురించింది. కాని, అతని నిశిత తార్కిక దృష్టికి మాత్రం సంపూర్ణ సంతృప్తి కలగలేదు. రంగనాయకునికి జయ విజయులలో సామ్యమేమిటి? ఇతడెక్కడ? వారెక్కడ? అదీగాక నవకనందనుల కాపాసుగ్రహ శక్తివల్ల వైకుంఠద్వారపాలకుల కటువంటి అదృష్టం కలిగి ఉండవచ్చును! కాని రంగ నాయకుడు రంవతయినా వారిలో నరిపొలగందా? నక్క ఎక్కడ? నాకలోక మెక్కడ? అని లోలోపల ప్రశ్నించుకొన్నాడు. కాని, తిరిగి దోసిలికట్టి వెల్లి విరిసిన విషయంతో లోలోపలి జిహ్వాన వ్యక్తికరించుకొన్నాడు:

‘నే నీ పురాతన పుత్రాంతం చాలాకాలం క్రితమే విన్నాను. కాని, ఆ జయ విజయుల లెక్కడ? రంగ నాయకుడెక్కడ? అపూర్వమయిన తమ ఆశ్రిత వక్షసాతమే అతని కింతటి అదృష్టం కలిగింది ఉండవచ్చునని అనుకుంటున్నాను.’

రవంతసేపు రామానుజయతి తన మామముద్ర విడిచి పెట్టలేదు. తిరిగి అలతి నగవుతో అంతే వాని ముఖ వైఖరి పరిశీలించాడు:

‘యజ్ఞమూర్తి! రంగనాయకుని యెడల వాడేదే వల్లమాలిన పక్షసాతం కలిగినదని మీరందరు అను కొంటున్నట్లున్నారు! కాని వా కెవరిమీద రవం తయినా అటువంటి దృష్టిలేదు. అనన్య సామాన్య మయిన ఎడతెగనే తనవల్లనే అతని కంటటి మహా దృష్టం కలిగింది.’

నీల్-కాల్ సిరా

సిరాలన్నిటిలో ప్రశస్తతమైనది

ఉచితం

నీల్ కాల్ సిరా 2 oz బాటిలు కొన్నవారికి, లక్ష్మీకేశ్, వెంకటేశ్వర, సహదారహమాన్, స్వానసుందరి మొదలగు పెద్ద సైజు (19" X 14") వర్గ చిత్రములలో ఒకటి యివ్వబడును.

కళాపరిషత్ - తెనాలి

యజ్ఞమూర్తి కా ప్రత్యుత్తరంలోగల పరమార్థ మేమాత్రము బోధపడలేదు. కనక తిరిగి శిరస్సిక్రమకు వంచుకొని ప్రశ్నించాడు:

‘నాకు తమ అభిప్రాయం తిన్నగా అవగాహన కాలేదు!’

రామానుజయతి గగ్గర వాత్సల్యవార్ణధృష్టితో తిరిగి ప్రవంగించాడు:

‘నాయనా! దీనిలో బోధపడకపోవడానికేమి ఉన్నది? రంగనాయకుడు హేమసుందరికినం రాత్రింబగళ్లు అదేసరిగా పరితపించాడు. ఎక్కడ దారితెచ్చు కన బడక శ్రీరంగనాథుని కామే నేత్రాలతో తుల తూగగల బంగారు కన్నుల బంట సమర్పించగలనని మొక్కుకొన్నాడు. లోక పాపని ఆకాశ గంగానది వరద వెల్లువలె తీవ్రాతి తీవ్రమయిన ప్రవాహం రక్తి అతని పూర్ణ యంత్రంలో ఉప్పొంగింది! మరి దానితో అతనికి క్షీణింపరాదేమో!—క్రమక్రమంగా అదే అతని కీటువంటి సుహృదుల భాగ్యం ప్రసాదించింది! హేమసుందరి కూడా ఎన్నెన్ని కష్టాలెదురుపడినా అతని నెన్నడు విడిచిపెట్టలేదు! వాస్తవానికి వారిద్దరు వివాహితులు కారు. కాని పుణ్య దంపతులయినట్టే భావించు కొన్నారు. అంతేకాదు! ఎంతెంతటి తప్పిదాలు చేసి పట్టు తెరిసినా వారి కొకకొకరి యెడల అన్యోన్యత అనంతమైనా పడలేదు! అంతటి అతిలోకమయిన ప్రేమానుబంధంవల్లనే వారిద్దరికీ అనాయాసంగా అష్టాక్షరీ, మంత్రోపదేశం లభించింది. ఇంకొకమాట! మల్ల విద్యపై అనితర సాధారణమయిన ఏకాగ్రత కూడా అతని కెంతో తోడుపడింది! అంతేగాని దీనిలో నా పక్షపాత మేమాత్రమేమిట!’

యజ్ఞమూర్తి పట్టురాని ఆశ్చర్యవేళతో తల మునకలయినాడు! భక్తిజ్ఞాన కర్మ యోగాలన్న మూడే మూడు మార్గాలలో మానవపుల కందరికీ పరమేశ్వర సాక్షాత్కారం లభించగలదని అతడంతకుమునుపు అవగాహన చేసుకొన్నాడు. కాని అచార్య లీనాడు ప్రగాఢమయిన కామిని వ్యామోహం కూడా స్వేచ్ఛి సాక్షాత్కార సాధన కొక పెద్ద మెట్టుగా పరిణమించినట్టు ప్రశంసిస్తున్నారు. ఇదేమిటి విద్వంసం! అని తనలో తాను ఎంతభయం అభ్యర్థనపడ్డాడు. అదీగాక రంగనాయకు డొక సామాన్య కరకుని కుమారుడు. అంతేకాదు! అంతకుమునుపాతడు చెయ్యని దుష్కర్మలలోదా! హేమసుందరికేవలం హీనమయిన మనుగడ కొనసాగించుకొన్న వారాగన! కాని అతి లోకమయిన ఆమె ప్రేమపడినంటే అనురక్తి లోకంలో ఇంకెక్కడ లేదన్నట్టు అచార్యలెంతో గౌరవంతో ప్రశంసిస్తున్నారు! అదీగాక మల్ల విద్యా భినివేళం వల్ల ఏర్పడిన ఏకాగ్రత కూడా రంగనాయకునికి శ్రీ రంగేశుని దివ్య విరోహాల సాక్షాత్కృతి కెంతో తోడుపడినట్టు సమర్థిస్తున్నారు! యజ్ఞమూర్తి ఆరోహణ వరంపర లాభిధంగా మెరుపుల తోరణంలా సాగిపోయాలు! అంతేగాని అచార్యుని ప్రసంగంవల్ల అతని కేమాత్రమ సంతృప్తి కలగలేదు! క్రమక్రమంగా లోలోపల తీరని జిజ్ఞాస భనుమడించింది. మరి భరించలేక తీవ్రంగా బాపముడి విరిచి ప్రశ్నించాడు:

‘తమవంటివారిలో నే నేమని ప్రసంగించగలను! హేమసుందరి రంగనాయకులవంటివారి కింతటి అభ్యంత్రం కలిగివుండి లోకంలో ధర్మాధర్మాల

మాటేమిటి? వాటికక తిరోదకాలు విడిచిపెట్టు పలసినదేనా?’

మరికొంతసేపటివరకు రామానుజుని ముఖాని ప్రత్యుత్తరం వెలువడలేదు! మిక్కిలి జటిలమయిన తన ప్రశ్న కాచార్య లేచిధంగా సమాధానం చెప్పగలరో అన్న తపాతపాతో యజ్ఞమూర్తి ప్రతి సమాధానంకోసం నిమేషమొక యుగంగా నిరీక్షించాడు. అంతలోనే రామానుజుని వదనంపై దరహానీతం తరళించినది:

‘నాయనా! యజ్ఞమూర్తి! మహాత్మాకుడవు! నీకు నేనెవని ప్రతినమాధానం చెప్పగలను! నా కీటువంటి జిజ్ఞాస కలగకపోలేదు! కాని చాలా కాలానికి పూర్వమే నా కొకనాడు స్వేచ్ఛి కారణ్య దృష్టి. మనం పతితులని అనుకొన్న వారిమీదనే ఎక్కువ ప్రసరించినట్టు గోచరించింది! అనాటినించి నే నీ ధర్మాధర్మ నిర్ణయభారం స్వేచ్ఛిమీదే విడిచిపెట్టి, ఆయన సంకల్పం ప్రకారమే నడుచుకొంటున్నాను. అయితే లోక దృష్టిలో న్యాయాన్యాయాల వివేచనము, దాని కనుకూలమయిన సడపడిక మిక్కిలి అవశ్యకములే! నీవపుడి యధార్థమే! కాని నే నీక ఆ గడే తల పెట్టడంలేదు!’

ఆ ప్రత్యుత్తరం యజ్ఞమూర్తికి కొంతవరకే సంతృప్తి కలిగించింది. చిరకాలంనుండి శ్రీరంగ కాయ సాక్షాత్కార సంపత్తి కథీశ్వరులయిన అచార్యులాయన సంకల్పం ప్రకారం తమ మనుగడ కొనసాగించుకొన్నాను! వారి కది నిష్కంటకమయిన రాజమార్గమే కావచ్చును! కాని తనవంటి సామాన్యులకి ధర్మాధర్మ నిర్ణయంలో దిక్కెళ్ళుట? అని లోలోపల రసంతసపోరించుకొన్నాడు. అప్పుడే అచార్యుని సమక్షంలో ఆ జిజ్ఞాస వ్యక్తీకరించలేనని అనుకొన్నాడు. అంతలోనే శ్రీ రంగేశుని గర్భాలయంలోనుండి వెలువడిన గగ్గర మంటాధ్వని ఆ ప్రాంతంలో నలువైపుల ప్రతిధ్వనించింది. అంతలోనే అతనికి ఆనాటి దేవరాజస్వేచ్ఛి పూజనేక దాగా మించిపోగలదేమో అని లోలోపల వివరీతమయిన అందోళన వెలగింది. అందువేళ మరి ఆ జిజ్ఞాస వెల్లడించలేదు! అంతలోనే తిరిగి రామానుజయతి మండ్ర గగ్గర కంతధ్వని అతని వీనులయలో మారుమోగింది.

‘యజ్ఞమూర్తి! నీ జిజ్ఞాస నా కనుగొనమయింది! నీవో అడగవలసిన అనుకొని కొంచెం సంకోచిస్తున్నట్టున్నావు. వెళ్ళు భక్తితో నిరంతర చిత్తశుద్ధితో దారి చూపించవలసినదని స్వేచ్ఛి వేడుకొన్నప్పుడు ధర్మాధర్మ సందేహం క్షణంలో మంచువిడిచిపోయి పట్టు విడిపోగలదు! వ్యయంగా శ్రీరంగేశులే నీ చెయ్యి పట్టుకుని వడిపించుకుపోగలరు! వే నొకప్పుడు శ్రీరంగంలో దీపాంతిమలయిన పరితుల దుస్థితిచూచి కుమిలి కుమిలి దుఃఖించాను. స్వేచ్ఛి పన్నిడికిపోయి, ‘అయ్యో! వారికిక దెక్కెవరు స్వేచ్ఛి!’ అని మాటి మాటికీ మొర పెట్టుకొన్నాను. అప్పుడు నా కాళ్ళపాదాది దివ్యమూర్తి చేతులెత్తి లోకంలో మానవుల వందరినీ కౌగిలించుకోబోతున్నట్టు సాక్షాత్కరించింది! ఆయన కుడిచేయి సజ్జమలవైపు తిరిగింది. ఎడమచేయి పతితులయిన పాపులవైపు తిరిగింది. అయితే ప్రగాఢ కారుణ్యంతో సంభవిస్తున్న ఆ బాపాపు కుడిచేతికన్న కొంచెం ఎక్కువవగానే ఒరిగినట్టు కనబడింది. వాటినించి నా సందేహం

హిందీ ను భంగా ఎలా నేర్చుకోవడం?

హిందీ స్వయంశిక్ష

తీరిక సమయాలలో యువతీయువకులు హిందీ భాషనుగా మాట్లాడను, చదువను, వ్రాయను అత్యల్ప కాలంలో నేర్చుకొనుటకు వీలుగా అతిమలభవమైన వద్దతిలో, తేలికైన భాషలో వివరించబడినది. వెల రు. 4-50 పోస్టు ఖర్చులు 0-85. బి. వి. జగన్నాథ్ కంపెనీ, 3, మునియ్యపు మొదలిపిడి, మద్రాసు-1.

ఉచితము
పెన్సిల్, జాక్, స్కాల్
రు. 6/50, 2 కాల్యలు
రు. 12/-, 3 కాల్యలు
రు. 17/4 కాల్యలు
రు. 22/4 కాల్యలు
బోనీజి అదనము.

గమనిక: 3 కాల్యలు అర్డరు ఇచ్చు వారికి ఒక సిల్క్ జాక్ బట్ట ఉచితము, 4 కాల్యలకు ఒక సిల్క్ జాక్ బట్టయు, టైప్ రీస్ ఉచితము.

MODELIA FABRICS
(A.P.M.) Bahadurgarh
(Near Delhi)

RATNAM'S N-OIL
(పైపాతడమోతమే)

అంగవరములు బలహీనరి చెంది. చిన్న జనతో తిరిగి యధావ్రతారం అయితే 8 వాళ్ళ ముడబడించుటకు 50 పం|| ప్రభావ్తిరిగింది. 1 సీసా రూ. 10 అం|| రి. 1-4-0 కౌరలనికవారా ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇందులో స్వేచ్ఛి రకం అర్పింతుగుమనకు రూ. 25-0-0 అం.

కాక్టర్. రత్నం నన్ (Estd 1904)
చులక పేటలింగ్స్, ఆజంపూరారాగ్గి బీ
కడ్, హైదరాబాద్ -24 (అంగప్రజాకే)

నెర్వి టాల్

నిక ముల బలహీనరికునూ, పోటుకున్నా రామ బాణము. అనుభవ యుక్తముగా చేయబడినది.

8 జ్. సీసా 5-75, బోనీజి 1-75

ఇండియన్ మెడిసన్ ఫాన్.
విజయవాడ-2.

విశాల నేత్రాలు

**‘శ్రీరామ’ ముఖ్య
అశోకా నిలగిరి తైలము**

సర్వవ్యాధులకును
శ్రీరామ రక్షవంటిది
ప్రతియింటను ఉండవలసిన
దివ్యోషధము

**విజయా కైమికల్ప
మద్రాసు 7.**

పటావంపిలయింది!

యజ్ఞమూర్తి ఆ ప్రసంగం విని నిలుపునా నిర్ధాంతపడి ‘స్వామి స్వయంగా మార్గ దర్శకులయి వస్తుండు సంకయాల కవకాశమే లేదు! కాని వానంటి అజ్ఞాన జాత్యంధులకిక దిక్కెవ్వరు?’ అని లోలోపం వితిర్కించుకొన్నాడు. ఉసూరుమని నిశ్చయించి చేతులుజోడించి విన్నవించుకొన్నాడు:

“మీరున్నది అర్హతకి యధార్హమే కాపిచ్చును. కాని మావంటివారి కడుగడుగునా సందేహాలే అయితే దేవరాజస్వామి అర్హవశేః అతిక్రమిస్తున్నది! మీ కోసం గోవిందయతి పడిగాపులుపడి కూర్చుని నిశీ క్షిస్తున్నారేమో!”

అంతటితో రామానుజుని ముఖంపై గంభీర మౌనమున్న సాక్షాత్కరించింది.

‘సర్వసమర్థులయిన మీ రుభయులు ఉన్నారా గదా! మొట్టమొదటే అన్నానుకదా! యతి చిర కాలం ఒకేఒకచోట నివసించరాదనీ నాయనా! మరి ఆలస్యం చెయ్యక మీరిద్దరు త్వరగా తిరిగి వెళ్లండి!’

ఆ ప్రత్యుత్తరంతో యజ్ఞమూర్తి నాలుక పిడచకట్టుకుని పోతున్నట్టుయింది! మరి ఆదేవన సహించలేక పాదాలపై వారి తెలియక చేసిన తన తప్పదం మన్నించి తిరిగి మరొకరికి విజయం చెయ్యవలసి ననదని ప్రార్థించుచున్నాడు. అయినా ఆచార్యుని గంభీర మానగోరణినడలలేదు. యజ్ఞమూర్తి గత్యంతరం కానలేక దుర్భర దైన్యంతో దాకరిచి వైచిత్ర్యం కాదు. అంతవరకు ఏకాగ్రదృష్టితో వారి ప్రసంగం విన్న ఆ మౌని అల్లన వస్త్రి, మిక్కిలి అడకుతో దోసిరికట్టి విన్నవించాడు.

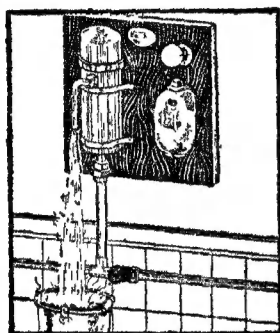
‘స్వామి అడుగడుగునా మీకు మార్గదర్శకులు! అదేవిధంగా మీరు మాకందరికీ సర్వదా సంగక్షులు! ఇటువంటివారు మీ రక్కడికి అడుగుపెట్టనప్పు డది మతం కానేకాదు! మీ రెక్కడఉంటే ఆదే మా శ్రీవైష్ణవమరం! మరి మే మక్కడికి మరిపోదలచు కొలేదు!’

అతని దృఢ విశ్మయ వైఖరి గమనించి రామానుజ యతి క్షణికాలం నిర్ధాంతపడి అల్లన వస్త్రి ప్రసన్న మధురస్వరంతో ప్రసంగించాడు.

‘దాశరథీ! మొట్టమొదట నేటినుంచి భిక్షులు నంతోనే కాలక్షేపం చెయ్యవలెనని అనుకొన్నాను. కాని మిమ్మల్ని అందరిని విడిచిపెట్టి నే నక్కడికి పోగలను! దేవరాజస్వామి వా పాదా రింతకు పూర్వమే మోతబాటు బంధించి తమ బందిగా చేసుకొ న్నారు!’

వారిద్దరికి ఆ ప్రతిసమాధానంతో ప్రాణంలేని వచ్చునట్టుయింది! దాశరథి భుజంమీద అనుకొని రామానుజయతి నెమ్మది నెమ్మదిగా తిరిగి మతంవైపు పిగిపోయాడు. కాని వారిద్దరిని అనుసరించిన యజ్ఞ మూర్తి పూదయంలో తీరని జిజ్ఞాసా మథన అదే విధంగా చెంబేగింది!

—ఇంకా ఉంది.

**ఇ టీ వ లి మి క్కి లి
ఆ శ్చ ర్య క ర మై న సా ధ నం!
స్విచ్ నొక్కినవెంటనే వేడినీరు
నాక్ హాట్ గై సర్స్ విభాంతి
క లి గిం చు ప ని త నం**

ఒక చివరను ఎలెక్ట్రిక్ లైనుకు, మరొక చివరను నీటిలైనుకు కలుప బడిన నాక్ హాట్ గై సర్, స్విచ్ నొక్కిన వెంటనే చల్ల నీటిని వేడి లేక తెల్లనీరుగా (మిగిలినట్లు) మార్చును. పొగ ఉండదు, వంట నెలకు అవసరంలేదు, వేచియుండునక్కర్లేదు. ప్రతిఇంటికి, ఆఫీసుకు, పరిశ్రమకు, ఫ్యాక్టరీకి, ఆసుపత్రికి, నర్సింగ్ హోంకు నాక్ హాట్ గై సర్ ఒక ఉత్తమమైన సాధనము. దీనివలన అదనపుర్పు యేమిటం వుండదు. పూర్తిగా పనిచేయును. రూ. 80/-లు, అంతకు పైన ధరలలో అనేకనమూకాలలో లభించును. నేడే ఒకటనినిర్మించుకొని, మీ వేడినీటి అవసరాల సమస్యలను పరిష్కరించుకొనండి. ఉత్తరములు ఇంగ్లీషు మాత్రమే నాయవలెను.

నాక్ హాట్ యింజనీరింగ్ వర్క్స్, 275-279, బెల్లాపిన్ రోడ్, తొంబాయి-8,

వారిచే తయారు చేయబడినది.

దిగువ వారిచే మాత్రము ఏకైకయించబడును :

PRINCE & CO.,
(AGENCY DEPARTMENT)

40, Rajah Annamalai Chettiar Road, P. B. No. 460.
Vepery, Madras-7.

Telephone: 61425

Telegrams: "BHARGAVI"

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు కావలెను : తమ జిల్లాలలో అమృతమును నిర్వహించుటకు వనతులు గల ఘరములు వెంటనే దగ్గరను చేయ గోరడమైనది.

రమి స్నో & పౌడర్